

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 2/2010

Kanttiinin lotat
veteraani- ja maanpuolustusillan
tähtiesiintyjinä.

Kanttiinin lotat -yhtyeessä laulavat (vas) Marja-Leena Pöytäri, Tuula Kohi, Rauni Kontu, Ritva Syrjämäki. Marja-Leena Suila ja Airi Riisalo.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KLUBIN JOHTOKUNTA:

Pääkonsuli Johannes Koroma
puheenjohtajana
johannes.koroma(a)welho.com

Professori Olli Alho varapuheenjohtajana
olli.alho(a)fonet.fi

Hovioikeudenlaamanni Elias Iirola
elias(a)iirola.fi

Diplomi-insinööri Jari Karpakka
jari.karpakka(a)kolumbus.fi

Diplomi-insinööri, kiinteistöjohtaja
Kari Karvonen
kari.karvonen(a)op.fi

Diplomi-insinööri, MSJBS,
MBA Tuomas Koljonen
tuomas.koljonen(a)luukku.com

Vuorineuvos Jere Lahti
jere.lahti(a)welho.com

Laulutaiteen lehtori Henrik Lamberg
henkkala(a)gmail.com

Eversti Pekka Rapila
pekka.rapila(a)kolumbus.fi

KLUBIN TOIMIHENKILÖT

Toiminnanjohtaja
Jyrki Berner
040-5100164
toiminnanjohtaja(a)klubi.fi

Sihteeri
Tradenomi Inkeri Lohivesi-Virkkiä
040-7569665
sihteeri(a)klubi.fi

Klubimestarit
Arto Toivanen
Jarmo Heinonen
puh 09-5868830
fax 09-58688370
klubimestari(a)klubi.fi

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN SÄÄTIÖ

Säätiön hallituksen muodostavat Matti Packalén puheenjohtajana, Johannes Koroma varapuheenjohtajana, Elias Iirola, Pekka Rapila ja Ari Ahonen. Säätiön asiamiehenä toimii Klubin toiminnanjohtaja Jyrki Berner sekä tilintarkastajina KHT Kari Manner ja KHT Hannu Riippi.

KIINTEISTÖ-OSAKEYHTIÖN HALLITUS:

Erkki Anttila pj
Varapj Kari Karvonen
jäsen Marko Häkkinen
varajäsen Risto Kyhälä
Toimitusjohtaja Juhani Ruskeepää

TALOUS- JA HALLINTO-TOIMIKUNTA

Kari Karvonen, pj
kari.karvonen(a)op.fi
Erkki Anttila
Lauri Jouppi
Juha Kojonen
Jussi Koskinen
Markus Miettinen
Jarmo Pekkala
Juhani Selinheimo
- RAVINTOLAJAOSTO
Heikki Tavela, pj heikki.tavela(a)kolumbus.fi
Ari Larnemaa
Miia Makkonen
- RAKENNUSJAOSTO
Erkki Anttila, pj
Jari Karpakka
Lauri Sorainen
Juhani Ruskeepää
Jyrki Berner

OHJELMATOIMIKUNTA

Olli Alho, pj
olli.alho(a)fonet.fi
Leif Eklöf
Elias Iirola
Aarno Kaila
Jari Karpakka
Pekka Piispanen
Pekka Rapila
Pekka Ritvos

KULTTUURITOIMIKUNTA

Henrik Lamberg, pj
henrik.lamberg(a)luukku.com
Rainer Friberg, Kuoro
Antti Hyvärinen, Viihdemusiikki
Elias Iirola, Klubin taideteokset
Timo Kivi-Koskinen, Orkesterit
Keijo Kulha, Teatteri
Antti Lassila, Kuvataide
Kauko Lehti, Kirjasto
Weijo Pitkänen, Kuvataide
Ismo Sajakorpi, Teatteri
Veikko Sonninen, Kirjallisuus
Tuomo Tuomi, Kieli- ja kulttuuri-historia
Ari Mentu, sihteeri

VIESTINTÄTOIMIKUNTA

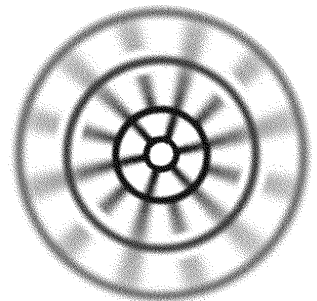
Pekka Rapila, pj
pekka.rapila(a)kolumbus.fi
Leif Eklöf,
Veikko Hannula
Ari Huovinen
Elias Iirola
Leif Nordin
Teppo Oranne
Pentti Paalu
Nikolai Yliroto

HARRASTUSTOIMIKUNTA

Jari Karpakka, pj
jari.karpakka(a)kolumbus.fi
Matti Ahjopalo, Matkailu
Ahto Alander, Biljardi
Leif Eklöf, Maanpuolustus
Pellervo Erkkilä, Skruuvi
Jorma Hämäläinen, Gastronomia
Ensio Mäntylä, Kalastus
Jussi Neste, Tennis
Jussi Papinniemi, Golf
Heikki Pitkänen, Sikariharrastus
Kaj Sarpaneva, Veneyli
Heikki Sarso, Keilailu
Kalevi Suortti, Digikamera- ja luontokuvaus
Hannu Vaahio, Ammunta, Met-sästys ja Moottoripyöräily
Rainer Wulff, Viron kieli

KLUBILEHDEN TOIMITUSKUNTA

Leif Eklöf, päätoimittaja
webmaster(a)klubi.fi
Veikko Hannula, kuvatoimittaja
vhannul(a)attglobal.net
Antti Henttonen
antti.henttonen(a)suomiforum.com
Elias Iirola
elias(a)iirola.fi
Yrjö Klippi, graafikko
yklippi(a)gmail.com
Yrjö Larmola
yrjo.larmola(a)welho.com
Kauko Lehti
kauko.lehti(a)24.fi
Erkki Nordberg
enordber(a)welho.com
Weijo Pitkänen
weijo.pitkanen(a)elisanet.fi
Kalevi Suortti
kalevi.suortti(a)kolumbus.fi

Sisältö 2/2010

Puheenjohtajalta Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	5
Päätoimittajalta Leif Eklöf	7
Kirjaston kuulumisia Ilmari Ojala ja kirjaston työryhmä	8
Kantapöydässä Pöytäläinen	10
Lottien kunniakas historia Antti Henttonen	12
Suomalaisnuoret osaavat kirjoittaa Pekka Rapila	18
Skruuvia Klubilla Pellervo Erkkilä	22
Biljardi klubiharrastuksena Veikko Hannula Weijo Pitkänen	24
Ravintolajaosto esittäytyy Leif Eklöf	27
Vanhimmat veljet aktivoituvat Jari Karpakka	29
Pieni pala Suomen historiaa Antti Henttonen	29
Talouden kolme taantuma-aaltoa Matti Viljanen	30
Työministeri Anni Sinnemäki ministerilounaalla Jari Karpakka	32
Sosiaalinen media Leif Eklöf	34
Infoa uusille jäsenille Kauko Lehti	35
Retki Ilmatorjuntamuseoon Leif Eklöf.....	36
Syksyn 2010 ohjelma	37
Paavo Lipponen kirjaillassa Weijo Pitkänen	41
Klubin keilailumestaruuskilpailu Heikki Sarso	43
Ympäristöministeri Paula Lehtomäki ministerilounaalla Kauko Lehti	44
Talouspolitiikan ilta Pekka Ritvos	45
Katsaus golfin tulevaisuuteen Jusa Laurila	46
Teollisuuden itsepuolustus 1970-luvulla Johannes Koroma	47
Klubilaiset Indokiinassa Matti Ahjopalo	52
Nord Stream kaasuputken turvallisuusvaikutukset Erkki Nordberg	58
Kirjailta: "Tuijotin tulehen kauan" Weijo Pitkänen	60
Akvarelleja Sanomatalossa Weijo Pitkänen	62
Pokkari-ilta ja kuvaretki Huippuvuorille Kalevi Suortti	64
Ruuan ja viinin onnistunut liitto Jorma Hämäläinen	66
Viideskymmenes vappulounas Klubilla	70
Klubin kunniajäsenet	75

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)

Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki

puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Leif Eklöf

Graafikko: Yrjö Klippi

Kansilehden valokuva: Elias Iirola

Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu

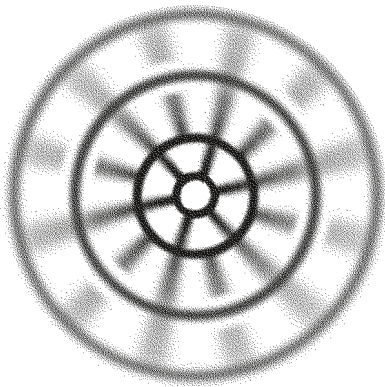
Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat

Forssan Kirjapaino, Forssa 2010

Keskustelun kulttuuri

Johannes Koroma

Klubimme perustettiin liki puolitoista vuosisataa sitten suomalaisuusaatteen keskusteluforumiksi. Silloinen keskustelukulttuuri johti merkittävien kansallisten instituutioiden syntymiseen, kun klubilaiset ryhtyivät toimeen Kansallispankin, vakuutusyhtiöiden, Kansallisteatterin ja Otavan perustamiseen. Keskustelusta syntyi ideoita ja ideat pantiin toimeen. Voimme olla ylpeitä klubin historian perinnöstä.

■ ■ Keskustelu on edelleen keskeisenä klubin toiminnassa. Suuri on toimikuntien ohjelmasta tarjooa siihen oivallisen tilaisuuden. Kuluvan kevään ohjelmassa on ollut useita mielenkiintoisia keskusteluja, joihin jäsenet ovat runsaslukuisesti osallistuneet. Keskustelukulttuuri on kuitenkin Suomessa muuttunut. Yhä useammin tarjolla on asiantuntijan korkeatasoinen alustus, jonka perusteella syntyy tiivis ja vilkas kysely. Aika ja tapa eivät tarjoa tilaisuutta perusteltujen vastaväitteiden esittämiseen tai valitun teeman syventämiseen. Keskustelu on muuttunut kyselytunniksi. Olen havainnut tämän saman ilmiön kaikkialla.

Onko tämä merkki siitä, ettei meillä ole enää omia mielipiteitä, vai siitä, että asiantuntijan esitystä ei haluta tai ei ole kohteliasta kyseenalaistaa? Jäin pohtimaan tätä kysymystä Paavo Lipposen esiteltyä klubin kirjallisuusillassa

omaa muistelmateostaan. Kirjallisuusillan luonteeseen ei kuulu vastaväitteiden esittäminen, mutta juuri menneiden vuosikymmenien poliittinen historia tarjoaisi oivallisen tilaisuuden eri näkemysten pohjalta syntyvälle keskustelulle. Sehän oli meidän elämäämme, meidän arkeamme ja valintojamme. Joskus keskustelu edellyttää asetelmallista vastakkain asettelua, kahden erilaisen mielipiteen tarjoamista alustukseksi. Tällaisistakin klubi-illoista on hyviä kokemuksia.

Klubin toiminta on monikerroksista. Kaikille tarjolla olevat ohjelmalliset tilaisuudet ovat korkeatasoisia ja kattavat aihealueet kulttuurista talouteen ja politiikkaan. Harrastustoiminta ryhmittää jäseniä enemmän, ryhmiä riittää likipitään kaikille elämän aloille luontokuvauksesta moottoripyöräilyyn. Tiiviimmät ryhmät lienevät biljardin, skruuvien ja musiikin harrastajat.

Kun klubin tulevaisuutta pohditiivä työryhmä asetetaan, on hyvä pohtia laveasti toimintamme tulevaa kehittämistä. Klubin jäsenyys kiinnostaa edelleen ja jokaisessa johtokunnan kokouksessa hyväksytään parikymmentä uutta jäsentä. Uusien jäsenten keski-ikä vaihtelee 50 – 55 vuoden välillä. Joukossa on ilahduttavan monia nuoria, 70-luvulla syntyneitä. Kiinnostus kertoo tarjolla olevan klubin ohjelman ja harrastusmahdollisuuksien arvostuksesta.

Tulevaisuustyöryhmän poh-

dinta ja näkemykset ovat tärkeitä osviittoja klubin tuleville investoinneille. Me tarvitsemme tilaa sekä harrastustoiminnalle että yhteisille kokoontumisille ja keskusteluperinteen ylläpitämiselle pienemmissä ja suuremmissa ryhmissä. Viime syksyn ja tämän kevään aikana klubin tilat ovat ajoittain olleet loppuunmyytyjä. Jotkut tapahtumat ovat siitä kärsineet, välillä ravintola joutuu myymään ei-oota ja välillä klubitilaisuuksille ei ole sopivia tiloja voitu osoittaa. Joustolla ja hyvällä tahdolla on selvitty. Me elämme väistämättä ajoittaisessa ahtaudessa samalla kun tilojen kunnostamisen tarve on tunnustettu. Ravintolatoiminta on kiinteä osa klubin toimintaa, se palvelee klubilaisia samalla kun sen vuokratuotoilla ylläpidetään ohjelma- ja harrastustoimintaa. Ei ole toista ilman toista. Voimme olla tyytyväisiä siitä, että ravintoloitsijan valinta onnistui hyvin ja ravintola on palvellut klubilaisia hyvin.

Jäsenkunnan kasvu ja toiminnan monipuolisuuden turvaaminen edellyttää klubilta kasvavia tiloja. Tämän vuoksi johtokunta joutuu arvioimaan suunnitelmaa kellarikerroksen kohentamisesta ja käyttötarkoituksesta ensi syksyn aikana. Uskon, että klubin syyskokouksessa hankkeesta voidaan käydä keskustelu budjetin pohjalta. Rakennuslupa sen kunnostamiseen on saatu, joten nyt voidaan teettää rakennussuunni-

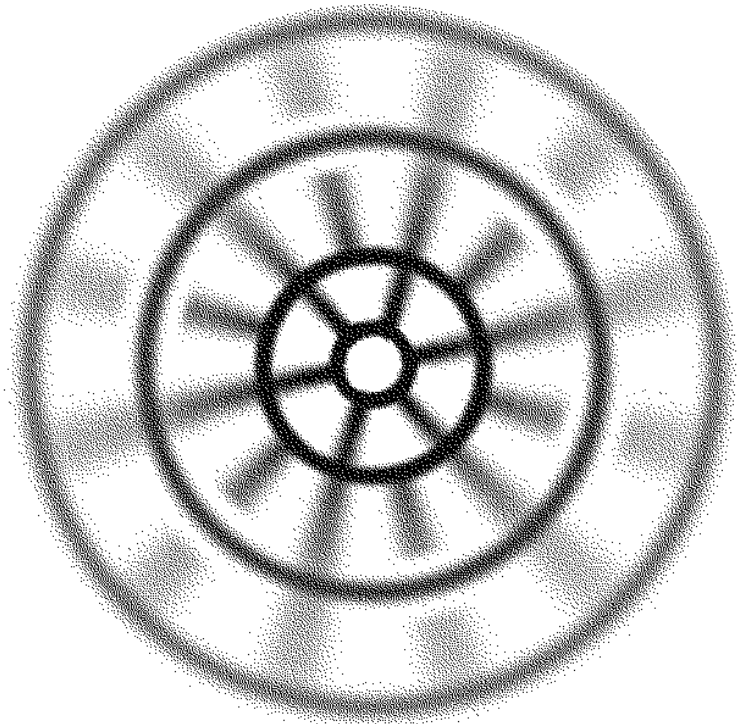
telmat ja hankkia urakkatarjoukset.

Valmistelu vie aikaa alkusyksyyn, jolloin vasta tiedetään miten suuret kustannukset hanke aiheuttaisi. Toteutuksesta päätetään vasta sen pohjalta. Lähtökohtana on monitoimitila, joka soveltuu niin kuoron ja orkesterien harjoitustilaksi kuin kokoontumiseen ja ohjelmatoimintaan. Johtokunta on toistaiseksi päättänyt vain kunnostussuunnitelman tilaamisesta ja urakkatarjouksien hankkimisesta.

Tämän lehden ilmestyessä kesä on jo alkanut – ainakin kalenterin mukaan. On tilaisuus

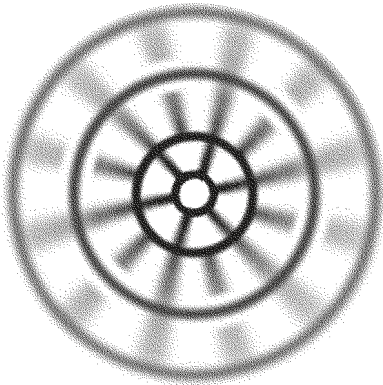
kiittää kaikkia klubin toimintaan ja ohjelmien valmisteluun osallistuneita. Ilman jäsenkunnan monipuolista asiantuntemusta ja osaamista sekä aktiivista osallistumista klubin perinteitä kunnioittava toiminta ei olisi mahdollista.

Johannes Koroma

Jyrki Berner

Eyjäfjöllin tuhkapilvi osoitti modernin yhteiskunnan haavoittuvuuden, mutta se voi olla myös osa uutta alkua. Monet eivät alistuneet kohtaloonsa ja peruuttaneet liike- ja lomamatkoja tai urheilukilpailuja, vaan käytettiin luovuutta suunnitelmien toteuttamisessa: osa matkalaisista tuli mitä moninaisimpia reittejä ja välineitä käyttäen kotiin, järjestettiin videoneuvotteluja tai vastaavia. Taas kerran tuli myös osoitettua, että toisen onnettomuus on toisen onni; junat ja laivat olivat täynnä, autovuokraamot tyhjinä, bussifirmat ja Keski-Euroopan taksinkuljettajatkin tekivät tulosta kysynnän kasvaessa. Klubikaan ei ole jämähtänyt paikoilleen, vaan haluaa pysyä mukana kehityksessä. Onneksi Klubin haasteet ovat paljon pienempiä.

■ ■ Viimevuotisen jäsenkyselyyn vastanneista suuri osa piti tärkeänä Klubin yleishyödyllistä toimintaa. Tämä koettiin keskeiseksi osaksi Klubin syntyäiköiden mukaista aatemaailmaa ja arvoja. Tällaisen toiminnan koettiin konkreettisesti osoittavan, että Klubi on mitä suurimmassa määrin kulttuuriklubi myös ulkopuolelle suuntautuvassa toiminnassaan.

Mikko Pohtolan - jolle kieli ja sen rikas käyttö olivat työkaluja - ansiosta Klubi on löytänyt omien perusarvojensa mukaisen markkina-alueen lukiolaisille suunnatusta äidinkielen kirjoituskilpailus-

ta. Kasvava kansainvälistyminen on tuonut ja tuo ehkä kiihtyvällä vauhdilla kieleemme ja kulttuuriimme uusia vaikutteita. Niihin sopeutuminen vaatii oman kielen ja kulttuurin tuntemisesta ja osaamisesta lähtevää vahvaa itsetuntoa.

Toisen kerran järjestetyn Suomalaisen kirjoituskilpailun arvosteluraati sai luettavakseen yli 60 lukiolaisten kirjoitusta, jotka käsittelevät kansallisen identiteettimme rakentumista oman suvun kautta tai monikulttuurisen yhteiskuntamme muodostumisesta ja kehittymisestä. Aiheet olivat Klubille sopivia ja mitä ajankohdaisimpia.

Tämänvuotiseen kilpailun arvostelulautakunnalle lähetetyt työt olivat ensimmäistä kilpailua korkeatasoisempia ja niitä tuli arvostelulautakunnalle lähes 50% enemmän kuin viime vuonna. Olisi mielenkiintoista tietää, montakohan hyvästä työstä jäi ulkopuolelle, koska yhdestä koulusta tulevien kirjoitusten määrä on rajoitettu. Kiitän kaikkia kilpailun järjestelyihin osallistuneita klubiveljiä ja yhteistyötahoja edustajia. Työnne edustaa Klubin perustajien arvomaailman mukaista toimintaa.

Sibelius-sivuston kääntäminen saksaksi on saatu lähes valmiiksi ja saksankielinen sivusto voitaneen julkaistua Sibeliuksen syntymän 145-vuotispäivän yhteydessä 8.12. tänä vuonna.

Jos kirjoituskilpailu ja Sibe-

lius-sivuston kieliversioiden kasvattaminen ovat sujuneet hyvin, niin pettymys koettiin Mannerheim- ja Sibeliussivustojen jatkoksi tehtävän Ylppö-sivuston tuottamisessa. Yhteisöt ja yritykset, jotka ovat tukeneet aikaisempia projektejamme, eivät voineet tässä vaikeassa rahoitustilanteessa tukea hankettamme.

Kiitos arvovaltaisen kirjoittajajoukon ja ammattitaitoisen sisällöntuottajan Ylppö-sivuston keskeisen osan, Ylpön elämäkertaosion kirjoittaminen ja kokoaminen on edennyt jokseenkin suunnitelmien mukaan.

Elämäkerta varten on arkistoitujen kätkeistä löytynyt ennen julkaisematonta materiaalia. Suuri määrä kuva-, ääni- ja filmi-, sekä haastattelumateriaalia on kerätty ja osin purettu. Sen perusteella voidaan koota mielenkiintoista suomalaisen lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin kehityksestä kertovaa historiaa helposti hyödynnettävään muotoon internettiin. Toivon, että hankkeen loppuunsaattamiselle löytyy rahoitus ja Ylppö-sivusto voidaan julkaista Ylpön 125-vuotissyntymäpäivän yhteydessä syksyllä 2012. Tuhkasta on nousu ennenkin.

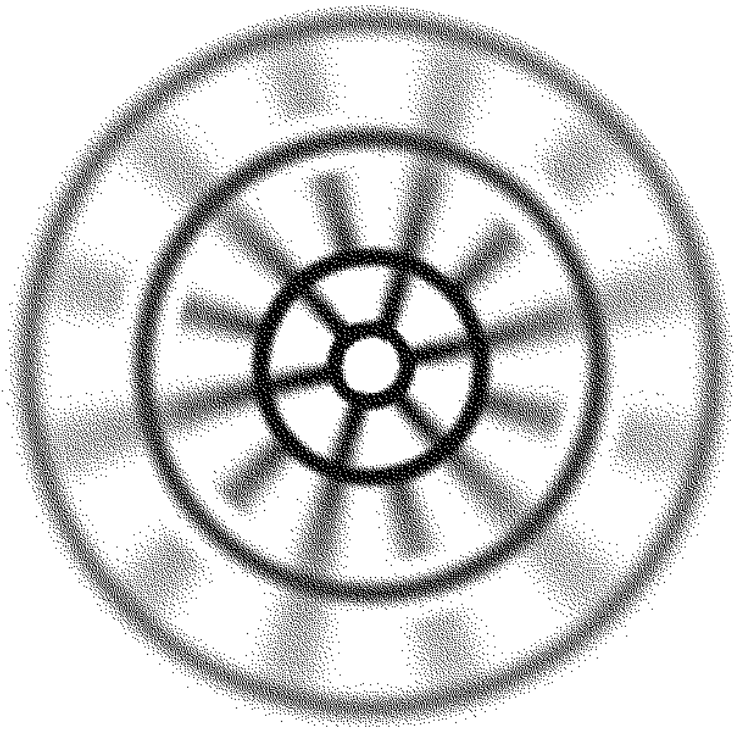
Lehden ilmestyessä Klubin kevätkauden ohjelmasta, joka näyttäisi osallistujien määrrien perusteella olleen yksi minun neljä vuotta kestäneen kauteni parhaisista, on enää jäljellä veneretki. Toivottavasti sää suosii ja mahdolli-

simman moni pääsee mukaan.

Lopuksi kiitän kevätkaudesta Klubimestareitamme Jallua ja Artoa sekä erityisesti sihteeriämme Inkeriä, joka venymisen ansiosta sairaslomani takia kasvaneet työt tuli hoidettua.

Aurinkoista ulkoruokintakautta!

Jyrki Berner

Lehden uusi koko lisää mahdollisuuksia

Päätoimittajalta

Leif Eklöf

Kädessäsi on toinen Klubilehden uutta kokoa käyttävä numero. Ensimmäinen vuoden numero koossa B5 sai lähes poikkeuksetta myönteisiä kommentteja. Uusi koko antaa mahdollisuuden käyttää kuvia tehokkaammin.

■ ■ Klubille on perustettu eriytyinen kuvakulttuuriryhmä kokoamaan Klubin laajaa kuva-aineistoa ja huolehtimaan Klubin sen järjestämisestä ja myös kehittamisestä. Työryhmän tehtäväkenttä on laaja, mutta se työskentelee myös välittömästi lehden laadun parantamiseksi. Lehden sivukoon kasvun myötä on tullut aikaisempaa paremmat mahdollisuudet viestiä ja kertoa myös kuvin Klubin tapahtumista. Kun kuvien koot suurenevat, kuvien teknisenkin tason vaatimukset ja niiden käsittelylle asetettavat odotukset kasvavat, puhumatta-

kaan kuvien sisällölle asetettavista odotuksista. Näihin haasteisiin kuvakulttuuriryhmä on valmis vastaamaan. Työryhmään kuuluu viestintätoimikunnan nimeämiä alan harrastajia ja sen on suunniteltu ottavan jonkin verran aikaisempaa enemmän vastuuta myös itse tilaisuuksien kuvaamisesta.

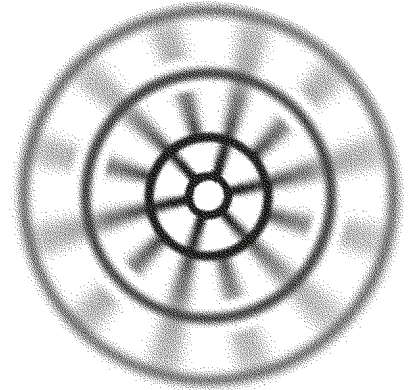
Vuoden kakkoslehden ilmestymisaika on toukokuun aivan loppu siksi, että keskiaukeamalla oleva ohjelma vuoden loppuun asti saadaan ohjelmatoimikunnalta mahdollisimman täydellisenä. Muutokset ja lisäykset ovat tietenkin aina mahdollisia ja siksi kannattaa seurata Klubin nettisivuja Siellä kerrotaan muutoksista mahdollisimman pian. Sivuja ja viikkokirjeitä päivitetään vähintään kerran viikossa. Klubilehdetkin ovat verkossa ja Klubin sivuilta löydät kakki lehdet vuodesta 2003 alkaen.

Lehdessä kerrotaan totuttuun tapaan tapahtumistamme. Jäsenistö on jälleen ollut matkoilla ja Baskimaan sekä Mekong-joen matkoista on kuvitetut kertomukset. Lehdessä esitellään myös ravintolajaosto, jonka toiminta on ollut useimmille tähän asti ”hämärän peitossa”. Artikkelit kannattaa lukea huolella.

Lehden mukana sait uusimman jäsenluettelon. Siinä on tiedot ja kuvat jäsenistä 18.3.2010 asti. Luettelossa on vielä tyhjä paikka monien klubilaisten kuvien kohdalla. Luettelon tekijät pyytävät toimittamaan puuttuvat

kuvat Klubin toimistoon. Jos haluat päivittää kuvasi, voi uudestikin kuvat toimittaa toimistoon ja päivittää ne itse Klubin nettisivujen sisäisillä sivuilla. Näin saamme seuraavan luettelon täydellisemmäksi.

Leif Eklöf
Päätoimittaja
webmaster@klubi.fi

Kirjastoryhmä eduskunnassa

Muutamat kyselyt osoittivat, että Eduskunnan kirjasto on klubimme jäsenille melko tuntematon. Kirjastoryhmä ei ollut juuri ympäristöään parempi. Usein arveltiin Eduskunnan kirjaston palvelevan vain kansanedustajia, lisäksi ehkä muuta valtion hallintoa ja korkeaa virkakuntaa.

■ ■ Asiasta oli siis otettava selvää. Kirjastoryhmän viisikko pyysi päästä käymään, ja ystävälliseksi vastaanottajaksi tuli Eduskunnan kirjaston johtajan sijainen, yhteiskuntatiedon johtava tietoasiantuntija Timo Turja, yksi noin 50:stä kirjaston virkamiehestä. Puutteelliset tiedot alkoivat parantua saman tien, sillä Eduskunnan kirjasto osoittautui kansalaisia palvelevaksi laitokseksi, jonka kirjastokortin saattoi lunastaa kuka hyvänsä, kunhan täytti

jokseenkin tavalliset vaatimukset. Täysin ymmärrettävästi kansanedustajat ovat monessa suhteessa erityisasemassa. Tehtävää hoitessaan heidän käytössään on tasokas henkilökunta, joka auttaa kaikessa tiedonhankinnassa ja aikeneksen erittelyssä.

Mutta alttiisti palvellaan myös tavallista kansalaista. Eduskunnan kirjaston erityinen asiantuntemus keskittyy lähinnä eduskuntaan, oikeustieteeseen ja yhteiskuntaan. Niistä tietoa tarvitsevat voivat kysellä vastauksia paitsi käymällä paikalla myös käyttämällä tekniikkaa. Yliopistojen opiskelijat eri puolilla maata tietävät myös sen, että kaukolainaus toimii. Niteitä on kirjastossa yksittäin noin 550 000 ja hyllykilometrejä vajaat 20. Toimiessaan valtionhallinnon päätösten keskeisenä kokoojana Eduskunnan kirjasto on ainut lajissaan.

Kirjastoryhmällä ei ollut nyt

tarvetta tavata kansaedustajia, joten se ilmaisi toivomuksenaan saada tutustua sivistysvaliokunnan työhön; siihen kirjastotoimikin kuuluu. Muita valiokunnan aloja ovat ainakin koulutus, tiede, urheilu ja nuorisotyö. Tätä kokonaisuutta esitteli valiokunnan sihteeri valiokuntaneuvos Marjo Hakkila, selkeäsanainen juristi. Saatiin kuulla eduskunnan 16 valiokunnan tehtäväalueista, virkamiesten valmistelusta, asiantuntijoiden kutsumisesta ja kuulemisesta, mietintöjen laatimisesta. Tietoon tuli, että yleisten kirjastojen ylläpito on tärkeä tavoite. Tiiviissä keskustelussa kävi ilmi, että valtiopäivämme perustivat kirjastonsa vuonna 1872 ja että klubimme syntyi neljä vuotta myöhemmin - ja kummankin tavoitteena suomalaisen kansallisen kulttuurin puolustus!

Ilmari Ojala

KIRJASTON KUULUMISIA

■ ■ Klubin kirjasto on taas talven ja kevään aikana saanut lahjoituksina runsaasti uusia Klubin jäseniä kiinnostavia kirjoja. Eriyisesti klubiveljemme Antto Leikola on omaa kirjastoaan siivottaessaan tuonut kirjastoon paljon yleistäkin mielenkiintoa omaavia kirjoja. Myös Suomen Kirjallisuuden Seura on lahjoittanut kirjastollemme useita arvokkaita kirjoja, joista haluan erityisesti mainita Markku Löytösen toimittama ”Suomalaiset tutkimusmatkat” nimisen kirjan. Kirja antaa erittäin kattavan kuvan suomalaisten tutkijoiden saavutuksista maailmalla aina atomin ytimeistä maailmankaikkeuteen saakka. Kirjan mukaan Suomi on aina ollut tieteellisen tutkimusmatkailun

suurvalta, kun asiaa tarkastellaan maamme väkilukuun tai kansantuotteeseen suhteutettuna. Suomalaiset tutkijat ovat 1700-luvulta lähtien tehneet merkittäviä tieteellisiä tutkimusmatkoja kaikille mantereille. Vaikka marsalkka Mannerheim ei varsinaisesti mikään tutkimusmatkailija ollut, voitane pitää hänen tiedustelumatkaansa Kiinaan Siperian halki viime vuosisadan alussa erittäin antoisana ainakin kulttuuriantropologian kannalta.

Teos kuvaa suomalaisen tutkimusmatkailun katkeamatonta perinnettä menneisyydestä nykypäivään asti. On kuitenkin selvä, että niin toimittaja kuin kirjoittajakin ovat joutuneet tekemään paljon ja ehkä vaikeitakin valintoja kenet ottaa kirjaan mukaan ja kenet joutuu jättämään ainakin

tässä vaiheessa pois.

Kirjaa voi lukea kokonaisuudessaan tai sitten selailta sieltä täältä. Ei voi olla ihailematta tutkijoiden innostuneisuutta oman erikoisalansa salaisuuksien selvittämiseen ja rajojen etsimiseen. Haluan vielä muistuttaa klubiveljiä siitä, että Suomalainen Kirjallisuuden Seura myöntää Mariankadun myymälässään (klubikorttia näyttämällä) Klubin jäsenille 20 % alennuksen kaikista SKS:n myymistä kirjoista. Kannattaa käydä katsomassa. Koko ajan tulee uusia kirjoja ja valikoima on todella laaja.

Hans Fredriksson

Kantapöydässä

Jäävät historiaan

-TERVEISIÄ Madeiralta!
 -Kappas! Miten pääsit kotiin?
 -Lentäen Espanjaan, sieltä tututtavan autossa Tukholmaan ja laivalla Turkuun.
 -Taisi olla valtateillä ruuhkaa.
 -Oli. Kolme päivää baanalla ja neljäs tungoksessa laivan kannella.
 -Ennustavat Eyjafjöllin tuhkapilven häiritsevän lentoliikennettä vielä pitkään.
 -Entä jos isompi Katlakin vierellä purkautuu kuten Vesuvius ensimmäisellä vuosisadallamme tai Krakatau Indonesiassa 1883?
 -Tämä pieni pallomme on epävarma elinpaikka. Mannerlaattojen liikkuminen aiheuttaa maanjäristyksiä ja tulvia ja ilmaston lämpeneminen hirmumyrskyjä. Asteroidinkin törmäys on mahdollinen.
 -Olemme hiekkajyvänen maailmankaikkeudessa.
 -Entä väestön kasvu? Kahdessa vuosikymmenessä sen lasketaan kasvavan kuudesta miljardista kaksinkertaiseksi.
 -Luin juuri, etteivät pakkokeinot pysäytä kasvua, vaan tarvitaan elinolosuhteiden parantamista kehitysmaissa.

-Väestökasvu itse estää sen. Edessä voi olla kansainvaelluksia ja mellakoita.
 -Entä jos mannerlaatta murtuu siellä, mihin on haudattu ydinjätettä?
 -Meillekin on tulossa uusia ydinvoimaloita.
 -Saisivatpa valmiiksi edellisenkin.
 -Entä maailman tuhannet ydinkärjet...
 -... ja tuhannet terroristit?
 -Onneksi kallioperämme on vahva ja turvallinen.
 -Onko se tuhannen vuoden kulluttuakin?
 -Sitä ei tiedä sokea Reettakaan. Mutta kaikei Suomessa tuotettu ydinvoima on varmempaa ja turvallisempaa kuin Venäjältä tuotu.
 -Metsäteollisuus vaatii lisää kotimaista energiaa voidakseen pysyä Suomessa.
 Risusavotta ei riitä.
 -Pysykö se silti? Varkaudessa pysäytettiin vastikään paperikone.
 Raaka-aineet ovat muualla runsaampia ja halvempia ja ostajat lähempänä. Osakkeenomistajilla ei ole aina isänmaata. Heillä on vain viivan alapuoli.
 -Pörssipelaaajilla on euron kuva toisessa ja dollarin toisessa silmässä.
 -Ja kassakone sydämen tahdistamina.

-Kassakoneet alkavat yskiä, kun holtiton Hellas köyhdyttää Eurooppaa ja Englannin öljy-yhtiö turmelee Meksikon lahden ja kenties muitakin rantoja.

- KATYNIN nimi piirtyi uudeelleen maailman historiaan.
 -Saakohan Venäjänkin kansa jo tietää, mitä siellä tapahtui 1940?
 -Tuskin heille kerrotaan, että siellä oli tontti ja härkävaunut varattuina jo meille suomalaisillekin. Akateeminen oppineisto, opettajat, upseerit ja suojeluskuntalaiset olivat listan kärjessä.
 -Talvi- ja jatkosodan torjuntavoivot pelastivat meidät.
 -Tuskin mekään istuisimme ilman niitä tässä kantapöydässämme.

- KENESTÄ tulee uusi pääministeri?
- Taitaa olla kahden kauppa, Maurin ja Marin.
- Kuinka saattoikin niin komea-raaminen mies kuin Matti päästää ohjokset löysiksi itseltään sekä puolueeltaan.
- Seuraavat vaalit näyttävät kaapin paikan. Muuttoväkeä on jonossa ovelta.
- Toivottavasti kaikkiin puoluetoimistoihin kannetaan pestyyn käsin puhtaita pöytiä.
- Et kai vihjaile Pilatuksista?

- ILMASSA on ollut vaatimuksia edesmenneiden sotasyllisiksi tuomittujen kunnian palauttamisesta.
- Tarvitseeko palauttaa sitä, jota ei ole viety?
- Muun maailman ja uusien omienkin sukupolvien mieliin saattaa

jäädä väärää kuvia.

- Eivät hallitus ja eduskunta voi muuttaa oikeusistuinten – kyseenalaistenkaan – päätöksiä.
- Ne voisivat kuitenkin ylimmän vallankäyttäjän arvovaltaisella kannanotolla vahvistaa totuuden historiankirjoihin. Tasavallan presidentti vahvistaisi allekirjoituksellaan julistuksen. Ei sitä tee Venäjän duuma.
- Sotasyllisyystuomio oli meillä Katyn pienoiskoossa.

- PÖYTÄÄMME tuli aukko, kun veljemme Gunnar Laatio kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon.
- Ei arvannut mies talvisodan Summassa eikä jatkosodan Ihanalassa, että Luoja antaa hänelle yli 90 vuoden mittaisen elämän.
- Tammenlehväsukupolvi poistuu pian. Jälkikasvu täyttää aukot luonnossa sekä ihmisten keskuudessa.
- Olkaamme kiitollisia heille, jotka antoivat tulevaisuuden meille.
- Gunnar-veljemme pelasi skruuvia klubissamme ja lauloi Helsingin sotaveteraanikuorossa vielä yli yhdeksänkymppisenäkin.

-Heillä on ollut tunnuksena: ”Me laulamme niin kauan kunnes meille lauletaan.

Pöytäläinen

Lottien kunniaakas

Veteraani- ja maanpuolustusilta vietettiin perinteeksi jo tulleet tapaamaan kansallista veteraanipäivää edeltävänä torstaina. Se oli 22. huhtikuuta. Tapahtuma oli klubissamme historiallinen: juhlaillan aiheena oli lottien toiminta rauhan ja sodan aikana. He olivat myös ohjelmassa pääosien esittäjiä. Aihe ja sen mainio esittely olisivat ansainneet avoimella klubiveljien ja heidän 'lottiensa' runsaamman mukaantulon.

■ ■ Lottien monipuolista työtä esittelivät valtiotieteen maisteri Sirkka-Liisa Hollmén ja professori Eeva Tapio. Kanttiin lotat viihdyttivät yleisöä lauluillaan.

Illan isäntänä toimi Aarno Kaila. Hän lausui aluksi muistot sanat seuraavana päivänä siunattavasta, 94-vuotiaana kuolleesta klubiveljestämme, yli-insinööri Gunnar Laatiosta, joka oli tehnyt arvostetun elämäntyön kaivosteollisuudessa, veteraani- ja muussa maanpuolustustyössä sekä monitahoisessa yhteiskunnallisessa toiminnassa. Hän oli aktiivinen osallistuja ja keskustelija myös klubimme tilaisuuksissa.

Lotille omistettu veteraani- ja maanpuolustusilta sopi hyvin talvisodan viimeisiin kuuluneen vänrikin muiston ja elämäntyön kunnioittamiselle.

Kanttiin lottien esityksinä kuultiin laulut Karjala (Te luallette meidän unohtaneen...), si-

Lottaperinelliiton puheenjohtaja, valtiotieteen maisteri Sirkka-Liisa Hollmén kertoi lottajärjestön perustamisesta, toiminnasta, lakkauttamisesta ja sen uudelleen syntymisestä. Ajan kaari on 90 vuoden mittainen.

HISTORIA

Neuvostoliittojohtoinen Liittoutuneiden valvontakomissio vaati syyskuussa 1944 tehtyyn välirauhansopimukseen vedoten Suomen ”facistijärjestöjä” lakkautettaviksi.

kermä Jääkärin morsiamesta ja Kodin kynttilät. Ilta skanssissa kuultiin vielä yleisön toivomana ylimääräisenä.

Lotta Svärd -järjestön tie

Maisteri Hollmén havainnollisti valokuvilla selkeää esitystään lottajärjestön synnystä, toiminnasta, lakkauttamisesta ja uudesti syntymisestä.

Järjestön juuret ovat vapausodassa, jossa naisia toimi taistelijoiden apuna monissa tehtävissä muonituksesta varusteiden valmistamiseen ja haavoittuneiden hoitoon. Tehtävät muotoutuivat sodan myötä.

Helsingin paraatissa ylipäällikkö kiitti ja kutsui heitä vapausotamme Lotta Svärdeiksi. Nimi jäi elämään. Ensimmäinen yhdistys syntyi jo elokuussa 1918 Riihimäelle. Valtakunnallinen järjestö perustettiin 1921 ja se kasvoi Suomen suurimmaksi ja suhteellisesti koko maailman suurimmaksi vapaaehtoisuuden pohjalla toimivaksi kansalaisjärjestöksi.

Suojeluskuntien sisarjärjestön monialainen rauhan vuosien koulutus ja toiminta valmensi lottia kriisiajan tehtäviin. Niinpä he toimivat sotavuosina muun muassa muonitus-, lääkintä-, viestintä-, ilmavalvonta-, varus- ja kansliatehtävissä. Kun puolet maan hevosista oli otettu sotakäyttöön, tarvittiin eläinlääkintäänkin koulutettuja lottia. Raskaimpiin tehtäviin lotat joutuivat kaatuneiden evakuoitikeskuksissa, joissa

sankarivainajat huollettiin kotiseurakuntiin toimitettaviksi. Heitä tarvittiin myös väestönsuojelusekä siirtoväen huolto- ja kuljetustehtävissä, maataloustöissä ja elintarvike- ja sotatarviketeollisuuden palveluksessa.

Lottapiirien perustamat rajatoimistot organisoivat lottia vuoden 1939 linnoitustyömaille. Sen antamat kokemukset olivat hyödyksi sotavuosien tehtävissä taistelu- sekä kotirintamalla. Jo varhain alkanut pikkulottien toiminta palveli järjestön jälkikasvua.

Sotavuosina toimi lottatehtävissä yhteensä noin 200 000 naista, joista tuhannet hoitivat miestenkin töitä ja vapauttivat noin divisioonan verran miehiä rintamapalveluun.

Lotat eivät palveluhenkisinä korostaneet omaa tärkeää osuuttaan kansamme olemassaolon taistelussa, mutta me veteraanimiehet miehet voimme sanoa, että ilman heidän uhrautuvaa toimintaansa me emme olisi pystyneet itsenäisyytemme turvanneisiin torjuntavoittoihin.

Järjestön lakkautus ja uusi alku

Neuvostoliittojohtoinen Liittoutuneiden valvontakomissio vaati syyskuussa 1944 tehtyyn välirauhansopimukseen vedoten Suomen ”facistijärjestöjä” lakkautettaviksi. Eduskunta oli pakotettu lakkauttamaan suojeluskunnat ja aseveliliiton marraskuun alussa. Lottajärjestö koki saman kohta-

lon valtioneuvoston päätöksellä 23. marraskuuta.

Lottien johtajat varautuivat tapahtumaan ja perustivat 24.10. Suomen Naisten Huoltosäätiön ikääntyneiden ja työtömiksi joutuneiden lottien tueksi. Näitä naisia oli varsinkin siirtoväessä, joka oli menettänyt kotinsa ja muunkin omaisuutensa. Säätiön perustama Työmaahuolto työllisti 6000 entistä lottaa jälleenrakennustyömaille Lapissa ja muualla. Oy Fazer osti yrityksen 1978 käyttäen maksamiseen Nokian Kumitehtaan halpahintaisia osakkeita. Nokian nousu elektroniikkateollisuuden jättiläiseksi kartutti 1992 perustetun Lottaperinneliiton ja vuonna 2004 perustetun Lotta Svärd Säätiön omaisuutta. Tuolloin otettiin käyttöön vanha kunniakas nimi.

Järjestö on julkaissut historia-teoksia ja tukenut vanhojen lottien henkisen vireyden edistämistä. Suuri osa lotista palveli kotirintamalla, joten he eivät ole olleet oikeutettuja sotatoimialueilla toimineiden kuntoutukseen. Lappeenrantaan pystytettiin 1985 antrealais-viipurilais-raumalaisen talousneuvoksen Pauli Talvion lahjoittama, Nina Sailon veistämä Lotta-patsas. Patsaan ovat saaneet myöhemmin myös Turku, Vaasa ja Kokkola.

Liiton jäsenyhdistysten luku on jo 27 ja jäsenmäärä yli 4000. Liitto järjestää mm. kriisivalmiuskoulutusta, joka on saanut suosiota nuortenkin naisten kes-

Professori Eeva Tapio kuvaili viipurilaisen pikkulotan toimintaa talvi- ja jatkosodassa. Hän sanoi tunte-neensa, että häntäkin tarvittiin.

Kanttiinin lotat ovat saavuttaneet lauluillaan laajan suosion. He viihdyttivät klubimme veteraani- ja maanpuolustusillankin yleisöä. Yhtyeessä laulavat vas. Marja-Leena Pöyhtäri, Tuula Kohi, Rauni Kontu, Ritva Syrjämäki, Marja-Leena Suila ja Airi Riisalo. Viulisti Kirsti Apajalahti.

kuudessa.

Maisteri Hollmén kiteytti esityksensä päätössanoihin: ”Lottien toiminta oli ja heidän perinnejärjestöjensä toiminta on nyt käytännön isänmaallisuutta.”

”Sinuakin tarvitaan”

Professori Eeva Tapio muisteli 12-vuotiaan pikkulotan elämää talvisodan aikana.

Viipurin ensimmäinen pommitus keskeytti aamupuuron syömisen. Isä kirurgi Tauno Relander

oli ylilääkärinä lääninsairaalassa ja perhe hakeutui suojaan sairaalan kellariin. Evakkomatka alkoi kiireisenä kävelynä rautatieasemalle käsissä käyttötavaroita niin paljon kuin jaksoi kantaa. Turvapaikka oli Punkasalmella.

Moskovan rauhan päivä 13.3. oli järkytyksen päivä, kun salamana tuli tieto Karjalan menestyksestä.

Jatkosodan alkaessa Relanderin perhe oli vierailulla saksalais-syntyisen äidin

kotimaassa. Tyttö halusi päästä Suomeen ja onnistuikin saamaan paikan pommitusvaurioita kärsineeseen mutta liikennekeelpoiseen Arcturus-laivaan.

Hän pääsi apulaiseksi vaikeasti haavoittuneiden osastolle Kuusankosken ammattikoulussa sijaitsevaan 13. Sotasairaalaan, jonka ylilääkärinä isä toimi.

Hän muistaa tapauksen, jossa hän avusti isäänsä. Leikattava potilas pyysi, että pikkulotta pitäisi häntä kädestä, koska silloin

Kuvassa everstit Pentti Laamanen ja Matti Koskimaa

ei tee niin kipeää. Isä nyökkäsi hyväksyvästi. Pikkulotta, joka ei ollut vielä oikein tottunut leikkaukseen, piti kädestä ja päätti, ettei pyörry – eikä pyörtynyt silloin eikä myöhemminkään.

Relandereilla oli sukumaatila Sortavalan maalaiskunnassa. Eeva otti vastuulleen sen hoitamisen, kun veli ylioppilaslakin saatuaan lähti toveriensä kanssa armeijaan. Raskas sadonkorjuu onnistui sotilaiden auttamana vielä syksyllä 1944, jolloin aselevon

ja välirauhan välisenä kahden viikon aikana pyrittiin korjaamaan luovutettavan luovutettavan Karjalan peltojenkin sadot.

Toiselta evakkomatkalta jäi pysyväksi muistoksi pysähtyminen maantien viereisen järven rantaan. Evakkokulkueessa ollut vanha mies sanoi: ”Tämä on viimeinen Karjalan järvi, peskäämme tässä kasvomme.” Niin tekivät kaikki mukana olijat.

Professori Tapio päätti herkän muistelunsa sanoihin: ”Raskaiden

kokemusten keskelle antoi voimaa tunne: Sinuakin tarvitaan!”

Juhlaväki osoitti seisaalleen nousten kiittolisuuttaan lottien isänmaamme hyväksi tekemälle työlle.

Jotakin jäimme kaipaamaan: orkesterimme ja kuoromme perinteistä mukanaoloa tässäkin veteraani-illassa – ja varsinkin tässä.

Antti Henttonen

Artikkelin valokuvat: Elias Iirola

Suomalaisnuoret osaavat kirjoittaa

Kuvassa Tuuli-Anna Huikuri puhumassa kirjoittajien edustajana

Suomalainen kirjoituskilpailu haastoi toisen kerran nuoret kirjoittajat pohtimaan suomalaisuutta ja suhdettaan suomalaisuuteen. Kun kansainvälisillä kysymyksillä on käsittelijöitä ruuhkaksi asti, tuntui tarpeelliselta saada tulevaisuuden vaikuttajat miettimään myös omia juuriaan, lähtökohtiaan ja tulevaisuuttaan tämän pienen kansan jäsenenä.

■ ■ Lehdistöneuvos Mikko Pohtolan toivomukseen pohjautuva kirjoituskilpailu toteutettiin jälleen viime syksynä Helsingin Suomalaisen Klubin, Opetushallituksen, Äidinkielen opettajain liiton ja Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton kanssa yhteistyössä.

Palkintojenjakotilaisuus pidettiin Helsingin Suomalaisella Klubilla 2.3.2010. Palkinnot jakoi kilpailun suojelija, Eduskunnan puhemies Sauli Niinistö, joka

omassa puheenvuorossaan korosti lukemisen ja kirjoittamisen tärkeyttä ihmisen kasvamisessa:

”Joitakin vuosikymmeniä sitten, kun mobiilipuhelimet yleistyivät ajateltiin, että kirjoittamisen taito alkaa olla väistymässä, ja jotkut pitivät sitä jopa tarpeettomanakin. Uskottiin käyvän samalla tavalla kuin päässä laskutaidolle laskukoneiden tultua käyttöön. Näinhän ei tietysti käynyt vaan tietoverkot ovat nostaneet kirjoittamisen merkityksen aivan uuteen ulottuvuuteen. Uskon kirjoittamisen ja lukemisen tason säilyvän Suomessa vahvana kunniaakkaan traditiomme ja laajan kirjastoverkostomme ja sen suuren lainauskannan ansiosta. Lukeminen ja erityisesti vanhan tekstin lukeminen on tärkeää nykyisenä huipputekniikan aikana, jolloin teknisin apuvälinein voidaan tehdä paljon sellaista mistä aikaisemmin ei osattu edes uneksia. On kuitenkin tärkeä huomata, että ihminen ja ihmisen tuntemukset ovat kautta aikojen pysyneet ennallaan. Kun tutustuu helleeniseen kirjallisuuteen ja Shakespearen tuotantoon tietää kaikki ihmismielen syvimät ajatukset ja tuntemukset, jotka eivät ole juurikaan noista ajoista muuttuneet. Lukeminen kehittää tehokkaasti myös ihmisen taitoa kirjoittaa”.

Tärkeä kansallinen teema

Puhemies korosti kilpailuteeman ajankohtaisuutta: ” Tämänvuoti-

sen kilpailun aihe oli kansallinen mutta myös samalla myös monikansallinen, Suomessa, Suomesta Suomeen. Tulemme lähitulevaisuudessa puhumaan ja kuulemaan paljon kansallisista perusasioistamme. Puhumme kansallistunteesta ja yhdessä selviämisestä vaikeuksien yli – oikeastaan juuri niistä asioista, jotka ovat tehneet Suomesta toisen maailmansodan jälkeen maailman menestyneimmän kansakunnan. Sen kanssa mielenkiintoisen kokonaisuuden muodostaa teeman aihe Suomeen eli maahanmuuttajien saapuminen ja sijoittuminen maahamme. Tämänhän kohtaamme päivittäin ja se tulee varmasti olemaan suurena poliittisena kysymyksenä seuraavissa eduskuntavaaleissa, onhan se erittäin monitahoinen haaste ja toivon, että kirjoittajat olisivat siitakin löytäneet luonnollisen yhteyden”.

Lopuksi Sauli Niinistö toivotti palkituille ja kaikille muillekin Suomalaiseen kirjoituskilpailuun osallistuneille menestystä ja kannusti heitä jatkamaan aktiivista kirjallista harrastustaan niin kirjoittamisen kuin lukemisenkin parissa.

Arvosteluraadilla tiukka tehtävä

Kilpailun arvosteluraati koostui järjestävien tahojen edustajista. Puheenjohtajana toimi filosofian tohtori ja kirjailija Panu Rajala. Esikarsinnan jälkeen varsinaisen arvosteluraadin luettavaksi toi-

mitettiin 12 parhaaksi katsottua työtä eri puolilta Suomea”.

Raadin puheenjohtaja loi katsauksen kilpailun tasoon ja aihevalintoihin:

”Arvosteltaviksi lähetetyt 63 kirjoitusta oli selvästi enemmän kuin edellisellä kerralla, mikä osoitti, että kilpailu tunnetaan koulumaailmassa ja sille annettu teema innoitti nuoria kirjoittajia. Kokonaisuutena kilpailutöiden taso oli tänä vuonna edellisvuotista korkeampi.

Ensimmäisessä, kielen ja kaunokirjallisuuden osiossa, kehoitet-

tiin kirjoittamaan eläytyen jonkun oman suvun jäsenen elämäntarina, samoin kertomaan, mistä suku on tullut ja miten suvun vaiheet liittyvät ajan tapahtumiin sekä mahdollisen muuttoliikkeen syihin ja seurauksiin. Tämä osoitautui suosituimmaksi teemaksi, johon tarttui yhteensä 26 kirjoittajaa.

Toinen osio yllytti kirjoittamaan fiktiivisiä tekstejä autenttisten asiakirjojen pohjalta. Oli mahdollista rajata itse käsittelynäkökulma, verrata maahanmuuttoon liittyvää aihetta mediassa tai

keskustelupalstoilla esiintyviin käsittelytapoihin tai etsiä lähtökohtia julkaistusta valokuvasta. Myös kaunokirjallisuus- tai elokuvapohjainen lähtökohta oli mahdollinen. Hieman monikulmainen tehtävä innoitti kahdeksaa kirjoittajaa, joista monella oli omakohtaisia kokemuksia maahanmuutosta.

Kolmas osio kehotti miettimään nimien merkitystä ihmisille: miksi ihmiset vaihtavat nimeä, miten nimistö on aikansa peili, mitä nimi kertoo ihmisestä. Melko erikoistunut aihe saavutti 14

Kuvassa Eduskunnan puhemies Sauli Niinistö, kirjoittajat Joona Raudaskoski, Seida Sohrabi, Ilmi Salminen, Saga Arola, Marjaana Larpa ja Tuuli-Anna Huikuri sekä filosofian tohtori, kirjailija Panu Rajala

– Olen aina pitänyt äidinkieltäni ensisijaisen tärkeänä osana sekä omaa että maani identiteettiä.

*Puhemies Sauli Niinistön puhetta kuuntelemissa kilpailun arvosteluraati ja kirjoittajat opettajineen
Artikkelin kuvat: Elias Iiro*

kirjoittajaa. Samaan osioon liittyi vapaa aihe: minustako maahanmuuttaja? 15 kirjoittajaa kaavaili tai haaveili tulevasta olinpaikastaan jossakin.

Voittaja kirjoitti sukunsa tarinan

Kilpailun voittaja, Tuuli-Anna Huikuri Resson lukiosta Helsingistä välitti osallistujille ajatuksiaan kilpailusta todeten, että Suomalaisen kirjoituskilpailun tarjoma tunnustus on hänen kaltaiselle aloittelevalle kynäilijälle korvaamaton kannustin.

”Peruskoulussa ja lukiossa on useita urheilu-, matematiikka-, tiede- ja taloustietokilpailuja, mutta kielellisen lahjakkuuden käyttöön tarjoutuu valitettavan

harvoin tilaisuuksia. Juuri tämän vuoksi Suomalainen kirjoituskilpailu on mahtava tilaisuus nuorelle päästä esittämään taitojaan ja vertaamaan itseään ikätovereihin.

Aiheessani kirjoittajaa kehoitettiin eläytymään sukunsa ihmiskohtaloihin ja kertomaan, miten muuttoliike on koskettanut heitä. Tekstin päähenkilö on oma isäni, joka on ollut liikkeellä pikkupojasta lähtien: hän on ollut osallisena muuttoliikettä, kun Lappia asutettiin 1960-luvulla sekä nyt 2000-luvulla, jolloin hänen on täytynyt lähteä takaisin etelään työn perässä. Vaikka kirjoitukseni luotaa historiaan, sijoittuu se voimakkaasti myös nykypäivään. Muuttoliike ei ole ainoastaan jo-

tain, mikä on tapahtunut historiassa, vaan päinvastoin: ihmiset muuttavat yhä useammin, ja liikkumisesta Suomessa ja maailmalla on tullut arkipäivää.

Muuttoliikkeen ironia piilee siinä, miten sukupolvet muuttavat edestakaisin, erilaisten syiden ajamina. Ensin ihmiset muuttavat Lappiin hirveällä tarmolla, mutta joutuvat myöhemmin lähtemään takaisin etelään vähenevien asukasmäärien ja työpaikkojen vuoksi. Surullinen tosiasia on, että työpaikkoja lakkautettaessa ja ihmisiä siirrettäessä harvoin ajatellaan ihmisten koteja ja sosiaalisia rihmastoja, joita on vaikea muodostaa ja ylläpitää jatkuvassa muuttoliikkeessä.

Vaikka kirjoituksessa muut-

toliike esitellään negatiivisena ja koteja rikkovana ilmiönä, ei asia ole näin mustavalkoinen. Esimerkkinä voin mainita itseni; olen muuttanut kotoani Sodankylästä 16-vuotiaana opiskelemaan Helsinkiin kansainväliselle IB-linjalle Ressun lukioon. Vaikka asun kaukana perheestäni ja synnyinseudustani, en koe verkostoni hajonneen. Pikemminkin se on laajentunut uusien ystävien kautta ja mahdollisuuksissa, jotka muuttaminen on minulle avannut. Muuttoliike on joka tapauksessa väistämätön osa sekä historiaa että nykyaikaa. Kuten isäni ja sukuni, olemme kaikki sopeutuneet muuttamiseen, ja on varmaa, että suomalaiset ovat liikkeellä tulevaisuudessakin.

Suomalaisen kirjoituskilpailun aihepiiri kiinnittyy voimakkaasti suomalaisuuteen ja suomen kieleen. Olen aina pitänyt äidinkieltäni ensisijaisen tärkeänä osana sekä omaa että maani identiteettiä. Kotoamuuttoni myötä opiskelukieleni on kuitenkin vaihtunut englantiin, ja nykyään monikansallisuus on normaalia arkipäivääni. Tämä on saanut minut pohtimaan suomalaisuuttani: suomalaisen tehtävä ja ilo on toki vaalia kieltään ja kulttuuriaan, mutta nykyään ei enää tarvitse ahautua vanhanaikaiseen muottiin ollakseen suomalainen. Nykypäivän nuori on vapaa laajentamaan käsitystä suomalaisuudesta”.

KILPAILUSTA PERINNE

Lopuksi kilpailun projektiryhmän puheenjohtaja kiitti kilpailun osallistujia ja yhteistyökumppaneita sekä erityisesti Suomen Kuvalehteä lehtipalkinnoista ja Kustannusosakeyhtiö Otavaa kirjapalkinnoista. Hän myös kertoi, että vuoden 2010 Suomalaisen kirjoituskilpailun teeman ja kirjoitusaiheiden valmistelu on käynnistynyt. Tänä vuonna kilpailuun voivat lukiolaisten lisäksi osallistua myös ammatillisten oppilaitosten opiskelijat. Kilpailuaika tulee olemaan syyslukukauden alusta Itsenäisyyspäivään ja palkinnot jaetaan jälleen suomalaisen kulttuurin päivään liittyen 27.2.2011.

Pekka Rapila

Palkitut kirjoittajat:

1.palkinto Tuuli-Anna Huikuri, Ressun lukio, Helsinki, 2.palkinto Marjaana Larpa , Helsingin yliopiston Viikin normaalikoulu, 3.palkinto Saga Arola Kouvolan yhteiskoulu.

Kunniamaininnan saajat:

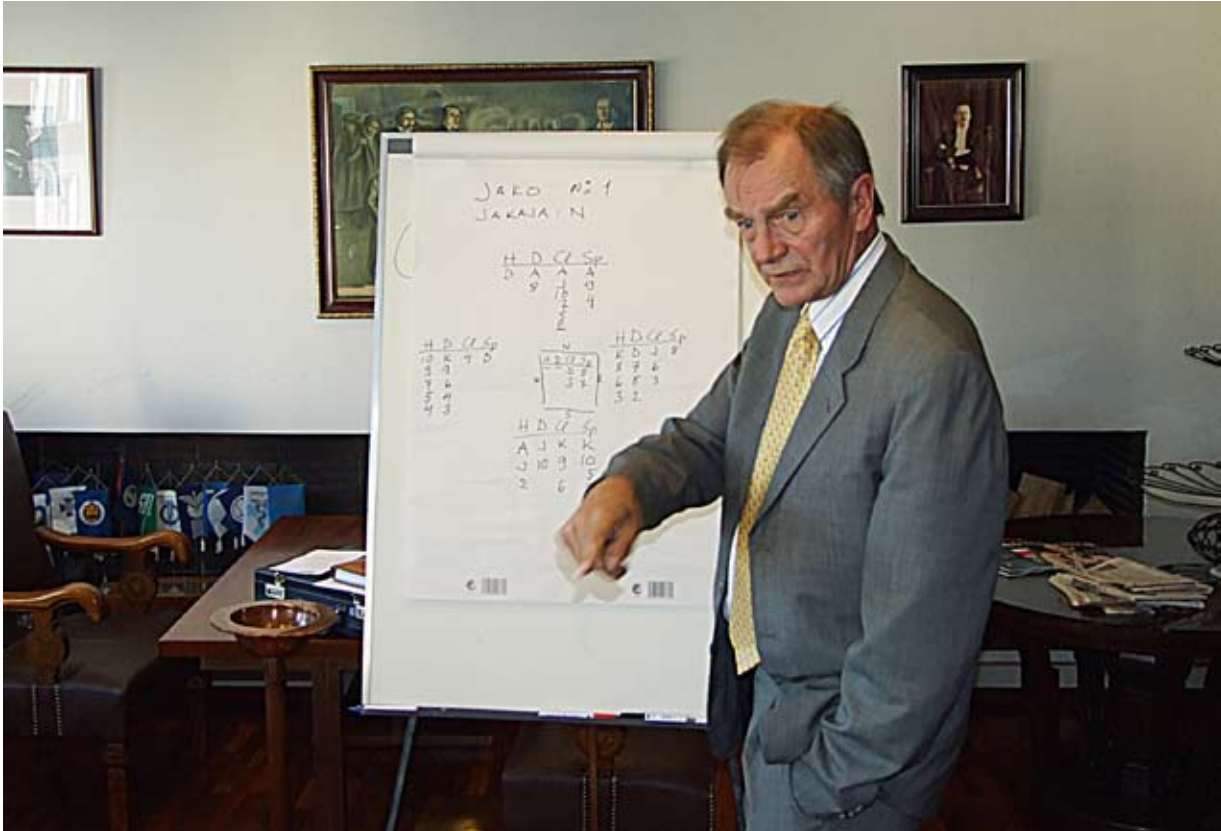
Ilmi Salminen, Etelä-Tapiolan lukio Espoo, Seida Sohrabi ,Vaasan lyseon lukio ja Joonna Raudaskoski, Joensuun normaalikoulun lukio.

(Palkitut kirjoitukset ja palkitsemisperusteet löytyvät kilpailun internet-sivustosta www.suomalaisuus.fi):

Tuuli-Anna Huikuri on 18-vuotias lukiolainen, joka on muuttanut kotiseudultaan Sodankylästä kaksi vuotta sitten Helsinkiin opiskelemaan kansainvälisellä IB-linjalla Ressun lukiossa. Vaativan koulutyön vastapainoksi hän harrastaa liikuntaa monipuolisesti lentopallosta urheiluskelukukseen ja opiskelee pianonsoittoa musiikkiopistossa. Lukion jälkeen Tuuli-Anna aikoo jatkaa opintojaan yliopistossa, ja vaikka ammatinvalintaa ei vielä tarvitse tehdä, haluaisi hän jatkaa kansainvälisyyden tutkimista. Kirjoittaminen on jo pitkään ollut Tuuli-Annalle tärkeä ja inspiroiva harrastus. Hän sai merkittävää tunnustusta Suomalaisen klubin järjestämässä Suomalaisessa kirjoituskilpailussa 2009.

SKRUUVIA KLUBILLA

Pellervo Erkkilä esittelee pelipisteiden laskutapaa.

Helsingin Suomalaisella Klubilla on tietävästi pelattu skruuvia Klubin perustamisesta lähtien.

■ ■ Skruuvi tuli Suomeen kahta kautta: Englannista, missä se kehittyi vivistä, kuten bridgekin ja Venäjältä, missä se oli suosittu upseeriston peli.

Sotien jälkeen skruuvia pelattiin erityisesti varuskuntapaikkakunnilla, opettajina toimivat sodasta palanneet upseerit.

Tunnetuin skruuvaaja on ollut

arkkiatri Arvo Ylppö, joka pelasi sitä viikoittain yli 100-vuotiaaksi asti.

Ylppön nimikkokilpailuna pelataan vuosittain Toroskruuvi, joka pelataan Ylppön syntymäpäivää 27.10. lähinnä olevana tiistaina.

Hänen nimeään kantavassa kabinetissa kokoontuvat nykyisetkin skruuvin pelaajat, jotka neljän hengen ryhminä kokoontuvat ma, ti ja to iltpäivisin klo 14 – 18.

Tämän lisäksi pelataan kerran

kuukaudessa kaikkien pelaajien kesken kuukausiskruuvi, jonka tulosten perusteella muodostuu pelaajien rankinglista.

Kaikkiaan skruuvaajia Klubillamme on runsaat 20, joista viikottain pelaavia viitisentoista.

Klubilla on ollut vuosikausia skruuviyhteistyötä haminalaisten pelaajien kanssa ja Haminasta on yleensä ollut osallistujia Toroskruuvissa.

Viime vuosina on luotu yhteydet Mikkelin ja Kuopion Klubi-

beihin, jotka osallistuivat viime vuonna ensimmäisiin skruuvin SM-kilpailuihin.

Tänä vuonna herätetään henkiin skruuvin harrastus Tampereella yhteistyössä Tampereen Suomalaisen Klubin ja Tampereen Kauppaseuran kanssa.

Lisäksi on luotu yhteydet entisiin vahvoihin skruuvipaikkakuntiin Raumalle ja Ouluun, joiden kanssa pyritään aloittamaan yhteistyö.

Skruuvin säännöt (lyhyt oppimäärä):

Skruuvipeli on luonteeltaan seurapeli, jossa pelitaito hauskalla tavalla liittyy tiettyyn annokseen onneen nojautuvaa uhkapeliä. Pelin perusrakenne on yhdistelmä bismarckista ja bridgestä. Peliä pelataan neljän henkilön ryhmässä puoluepelinä, mutta pisteet lasketaan henkilökohtaisesti. Pelikierrokseen tarvitaan 12 jakoa, eli siis kukin pelaaja jakaa kolme kertaa kortit. Jotta jokainen pelaisi jokaisen kanssa, tarvitaan kolme pelikierrosta, joiden jälkeen kunkin pelaajan henkilökohtainen tulos saadann selville. Tällaisen ”slengarin” pelaaminen kestää tottuneilta pelaajilta noin 3,5 tuntia.

Pelin nimi ”skruuvi” tulee ruotsin kielestä ja tarkoittaa ruuvia. Nimi perustuu siihen, että poiketen bismackista, jossa peli on aina ennalta määrätty: joko valtti-(väri määriteltynä satumakortilla), grandì -”(suurten

pelì”), tai misääri- (”laistopeli”), skruuvissa pelin johto voidaan ”ostaa” – aivan kuten bridgestäkin tehdään. Ja kun tämä ostoparjous kiertää pelaajalta toiselle myötäpäivään, syntyy vaikutelma nousevasta kierteestä eli ruuvista, joka tietenkin samalla koko ajan kiristyy.

Pelin säännöt ovat varsin suuressa määrin perinnetietoa, jota ei ole kanonisoitu millään tarkalla koodikirjalla. Parhaiten tunnetaan ja muistetaan 1940-luvulla ilmestyneen oppaan

”E.N: Maalari”: ”Skruuvipelin oppikirja”- nimisen kirjan ohjeet ja opasteet. Tämän kirjan tekijäsalanimem takana on majuri evp Ensio Nohrström, joka halusi kirjan toimittamisella vakiinnuttaa rakastamansa pelin säännöt.

Helsingin Suomalaisen Klubin skruuvisäännöstö noudattaa paljon arkkiatri Arvo Ylpön

aikanaan arvovallallaan vahvistetuiksi saamia Klubin piirissä miellyttäväiksi ja tarkoituksenmukaisiksi havaittuja tapoja ja käytäntöjä, joista aivan erityisen mielenkiintoinen on ns ”bolshevikin” eli henkilökohtaisen isoslammissääriin peluu jokaisella kierroksella. Pelipisteiden laskutapaa on lisäksi varsin radikaalisti yksinkertaistettu, joten sen oppiminen ei ole ongelma. Pelin aloittelija tarvitsee kortinlukutaitoa, halun oppia uutta ja kehittää itseään sekä seikkailumieltä. Kokeneemat pelaajat Klubilla ovat aina valmiita tukemaan ja auttamaan.

Tervetuloa seuraamaan peliä ilman sitoumuksia!

Tarvittaessa järjestetään näytöspelejä.

*Pellervo Erkkilä
erimex@co.inet.fi
0400-440484*

Viikkopelien yhteyshenkilöt:

Maanantai: Yrjö Viitasaari,
yrjo.viitasaari@pp1.inet.fi,
0400-706770

Tiistai: Juhani Gulin,
juhani.gulin@kolumbus.fi,
050-5600562

Torstai: Tapio Lahkela,
tapio.lahkela@luukku.com,
0400-601690

BILJARDI klubiharra

Lappeenrannan Kerhon ja Helsingin Suomalaisen Klubin välisiä biljardiotteluja on pelattu vuodesta 1949 lähtien. Lajeiksi ovat viime vuosina vakiintuneet Kaisa, Keila ja Snooker. Helsingissä 27.3.2010 pelatun kilpailun voittivat helsinkiläiset numeroin 13-11. Kuvassa joukkueet ja osa yleisöstä ryhmittyneinä juhlasaliimme. Edessä keskellä biljardipäällikkö Atu Alander ja J-P Lähdevuori, joka vastaa biljardiliitossa "kuningaspelin" eli Kaisan kilpailutoiminnassa. Istumassa vasemmalta Juhani Sistonen, Weiijo Pitkänen, Ismo Lensu, Mikko Summanen, Kauko Pesonen, Mane Saarela ja Erkki Tähtinen.

Biljardi on siitä merkillinen pallopelejä, että sen alkuperä on vajonnut lähes täysin historian hämärään. Biljardi-sanan etymologiastakaan eivät asiantuntijat ole päässeet yksimielisyyteen. Kerrotaan, että skyyttalainen filosofi Anakharis näki matkoillaan 600 vuotta ennen ajanlaskumme alkua pelattavan biljardin tapaista peliä ja että Egyptin kuuluisa "kuninkaitten kuningatar" Kleopatra VII, Julius Caesarin rakastajatar, pelasi biljardi-nimistä peliä Marcus Antoniuksen kanssa yli puolivuosituhatta myöhemmin.

■ ■ Suomeen biljardin tiedetään saapuneen vuonna 1754, jolloin Anders Byström hankki biljardi-pöydän Viaporin linnoituksessa

pitämäänsä ravintolaan (ks. Henry Grahn: "Byströmistä Immoseen. Suomen biljardin historia 1754-2002"). Mutta sitä ennen itse peli oli jo läpikäynyt monia muutoksia. Biljardi oli alunperin kroketin tapainen, rajatulla maapohjalla palattu peli. Tiedossa ei ole tarkkaan, milloin biljardi "nousi pöydälle". Tämä tapahtui kuitenkin viimeistään 1400-luvulla.

Jo varhaisten tietolähteiden mukaan biljardipöytä verhottiin nimenomaisesti vihreällä veralla. Todennäköisesti veran alla oli aluksi puinen pohja, ja vasta myöhemmin alustoina käytettiin hiottuja kivilaattoja. Pallot olivat norsunluisia. Aluksi pusseja ei ollut, vaan palloja lyötiin portin

kautta tietty määrä ja lopuksi piti osua kuningastolppaan. Kun pusset tulivat käyttöön, niitä lienee ollut jo alunperin lukumäärältään kuusi. Alunperin vallit olivat vain estämässä pallojen ajautumista ulos pelialueelta, mutta myös "yli pöydän"-lyönnit olivat sallittuja.

Alkuperäisessä biljardissa peliä pelattiin toisesta päästään käyrillä, jostakin kovasta puusta valmistetuilla mailoilla. Palloja sai lyödä vain yhdellä kädellä. Oli kiellettyä lyödä mailan kapeammalla päällä "kööllä" (ranskaksi "queue"). Siitä tuli virhepisteitä. Tästä säännöstä luovuttiin kuitenkin jo varhain (ilmeisesti 1600-luvulla), jolloin peliväline alkoi kehittyä nykyiseen suuntaan. Luovuttiin käyristä mailoista.

stuksena

Samalla nimitys muuttui mailasta (englanniksi ”mace”) kööksi (englanniksi ”cue”). Köön kärjen varustaminen nahalla keksittiin vasta 1800-luvun alussa.

Klubi biljardiharrastuksen kärkijoukossa

Helsingin Suomalaisella Klubilla biljardia on pelattu vuodesta 1893 lähtien. Ensimmäisessä klubihuoneistossa vuonna 1876, jolloin Keisarillinen Senaatti vahvisti Klubin säännöt, oli vain kaksi pientä huonetta eikä siellä tietenkään ollut tilaa biljardipöydälle. Kestikin 17 vuotta ennen kuin Klubi pääsi toimitilaan (Aleksanterinkatu 40:ssä), jossa oli entuudestaan biljardipöytä. Siitä katsotaan biljardiharrastuksen alkaneen meidän klubillamme..

On kuitenkin hyvä muistaa, että samoihin aikoihin klubitoimintaa oli virinnyt muuallakin Suomessa. Savonlinnan Kauppaseura ilmoittaa perustamisvuodekseen 1868 ja Oulun Suomalainen Klubi saman vuoden kuin mekin. Tampereen Kauppaseura perustettiin 1886, Rauman Kauppaseura 1897, Tampereen Suomalainen Klubi 1891, Mikkelin Klubi 1898 ja Mikkelin Liikemiesseura 1899.

Tiedossamme ei ole, milloin näissä vanhimmissa veljesklubeissamme aloitettiin biljardiharrastus eikä myöskään sitä, mikä asema biljardilla oli alkuvuosina näissä klubeissa. Sen sijaan oman klubimme osalta tällaista tietoa on olemassa.

Varhaisessa vaiheessa biljardia pelattiin Suomessa ja muualkin Euroopassa kahden pallon peleinä, mutta todennäköisesti jo Viaporissa pöydällä oli useimmiten useampia palloja. Suomalaisen klubin ”kuningaspelinä” oli ilmeisesti alusta pitäen Carolina eli Kaisa. Sitä pelattiin silloin, kuten vieläkin, viidellä pallolla (yhellä keltaisella, kahdella punaisella ja kahdella valkoisella).

Nykyisin Kaisan kuningasasemaa ovat horjuttaneet monipalloiset pelit, kuten Snooker, Pool ja Pyramidi. Biljardia pelataan myös pussittomalla pöydällä, jota varten on kehitelty erilaisia pelejä, kuten Keila ja Kara. Uusin villitys saattaa syntyä Pauluskeilasta, jonka säännöt ilmestyvät biljardisaliin heti syyskauden alussa.

Tampereen Kauppaseuran kanssa on biljardikilpailuja järjestetty vuodesta 1996 lähtien. Kuvassa kiertopalkinto siirtyy Tampereella 6.3.2010 pelatun ottelun jälkeen TKS:ltä (Pekka Törmä, oik) HSK:lle (Atu Alander). Tulos 9-6. Tarkemmat tulokset netissä.

Sosiaalinen tapahtuma

Kaikki pallopelit ovat sosiaalisia tapahtumia, vaikka vastustajan voittaminen on usein päätavoite. Varsinainen osaaminen vaatii sitkeää, usein vuosien tai vuosikymmentenkin mittaista harjoittelua, mutta vasta-alkajankin on helppo tulla vihreän veran äärelle, koska tärkeä osa pelistä on ”filosofointi”. Se voi koskea itse peliä ja sen luonnetta yhtä hyvin kuin mitä tahansa asiaa maan ja taivaan väliltä. Biljardisali ja - etenkin meidän Klubillamme - sen olohuone ovat erinomaisia konversatsioonipaikkoja!

Helsingin Suomalaisella Klubilla on vankka kokemus biljardin ympärille rakentuvasta yhteistoiminnasta Lappeenrannan Kerhon ja Tampereen Kauppaseuran kanssa. Vuosittain pelataan otteita, joiden edustusjoukkueisiin valikoituvat innokkaimmat harrastajat. Viime vuosina on korostunut periaate, että mukaan pääsevät niin vähemmän pelanneet ”aloittelijat” kuin vuosia harjoitelleet ”ammattilaiset”. Tärkeintä on saada merkintä kiertopalkintoon!

Yhtä tärkeää on yhteistoiminta. Se ei kuitenkaan ole ollut eri puolilla maata toimivien klubien kesken aina aivan saumatonta, vaikka biljardiharrastus on vuosikymmenten kuluessa muodostanut innostavan ja usein värikkään kaikupohjan.

Ensimmäinen klubien välinen biljardikilpailu järjestettiin huh-

BILJARDI

tikuussa 1956 Helsingissä. Silloin koollekutsujana ei ollut Helsingin Suomalainen Klubi vaan Helsingin Kansallisklubi. Tuona keväänä aloitettiin nykyisen toimitalomme rakentaminen. Se suunniteltiin ”räätälintyönä” klubitoimintaa varten. Ison juhlasalin, kabinettien, keittiö- ja baaritilojen sekä kirjaston ohella sinne rakennettiin tyylikäs biljardisali, joka on edelleen tämän vanhan ja arvostetun klubiharrastuksen tyyssija.

Uutuuttaan hohtava biljardisali näytti aluksi muodostuneen jonkinlaiseksi esteeksi laajemmalle yhteistoiminnalle muiden kuin lappenrantalaisten ja tamperealaisten kesken. Ehkä ajateltiin, ettei vierailuoikeutta voitaisi tarjota niille klubeille, joiden harrastustoimintaan ei kuulunut muuta kuin biljardin pelaaminen! Sellainenhan ei vanhalle ja arvokkaalle kulttuuriklubille sopinut.

Tämän vuoksi Suomalainen Klubi jäi vuonna 1988 perustetun Yhteistoimintaklubien kattojärjestön ulkopuolelle, vaikka yksittäiset klubiveljemme osallistuivat aktiivisesti kilpailutoimintaan. Sittemmin tilanne on korjaantunut. Klubin edustusjoukkueet ovat osallistuneet viime vuosina YT-klubien järjestämiin kokouksiin ja SM-kilpailuihin. Yhteistyöhalukkuuttamme korostaa myös se, että Klubin johtokunnan jäsen Jari Karpakka on tällä hetkellä varsinaisena jäsenenä myös YT-klubien hallituksessa. Nykyi-

sin kattojärjestykseen kuuluu 20 rekisteröityä yhdistystä

Biljardin asema ja tulevaisuus

Biljardin asema muiden harrastusten rinnalla on viime aikoina aiheuttanut osittain kärkevääkin keskustelua aktiivisten klubijäsentemme keskuudessa.

Omalta osaltamme halusimme välttää kaikenmoisia vastakkainasetteluja. Kaikki harrastukset mahtuvat Klubin sääntöjen tarkoituspöytäkirjan sisälle. Ne vahvistavat klubihenkeä ja antavat jäsenillemme tilaisuuden kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalais-kansallisessa hengessä. Niiden puitteissa meillä kaikilla on mahdollisuus myös ylevämpiinkin tavoitteisiin: isänmaallisten, sivistyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastukseen.

Biljardin suosio on viime vuosina ollut erilaisten uusien pelimuotojen ja korkeatasoisten tv-kilpailujen myötä voimakkaassa kasvussa. YT-klubien puitteissa sen rinnalle ovat tulleet golf ja keilailu, jotka kuuluvat myös klubiharrastusten piiriin. Klubilla biljardi on tietysti erityisasemassa siinä mielessä, meillä on juuri tätä varten ”räätälöity”, oma harrastustila. Joskus tulevaisuudessa sellainen löytyy toivottavasti myös kuorolle ja orkestereillemme sekä myöskin skruuvien harrastajille.

Toivoisimme, että yhä useam-

pi klubiveli löytäisi tiensä arvokkaaseen biljardisaliimme vihreän veran äärelle.

*Veikko Hannula
Weijo Pitkänen*

Biljardiottelu Lappeenrannan Kerhon kanssa 27.3 2010 Helsingin Suomalaisella Klubilla

Tulokset:

*Kaisa HSK 7 - LK 3,
Keila HSK 3 - LK 7,
Snooker HSK 3 - LK 1
Lopputulokset: HSK 13 - LK 1*

PS: Klubin biljardiharrastus on tällä hetkellä vankooissa käsissä. Biljardipäällikkönämme toimii Suomen Biljardiliiton puheenjohtaja Ahto Alander, ja muina hallituksen jäseninä Veikko Hannula (snooker), Jukka-Pekka Lähdevuori (Kaisa) ja Petri Pohjola (pyramidi). Äskettäin Kotkassa järjestetyssä, lajissaan ensimmäisissä Kaisa-biljardin MM-kilpailussa Petri Pohjola sijoittui hopealle ja Markku Koponen saavutti kahdeksannen sijan. Pelaajia oli yhteensä 134.

RAVINTOLAJAOSTO esittäytyy

Klubin taloustoimikunta on nimennyt ravintolajaoston. Siihen kuuluvat vuonna 2010 klubiveljemme Heikki Tavela ja Ari Larnemaa Ravintolan edustajana Miia Makkonen. Puheenjohtajaksi nimettiin Heikki Tavela.

■ ■ Yllämainitut kokoontuvat säännöllisesti pohtimaan esiin tulevia asioita; niin ruusuja kuin risujakin sekä jäseniltä saatuja ehdotuksia. Ravintola on oleellinen klubitoimintamme tukija, eikä suinkaan ole samantekevää miten asiat sujuvat ja miten jäsenistö kokee saadun palvelun, sen laadun ja hintatason.

Klubitoiminta ja Klubin tilaisuudet ovat luonnollisesti ravintolallekin ensisijaisia mutta meillä vieraillee myös monia ryhmiä aterioimassa, joiden kaikki jäsenet eivät kuulu Klubiin. Mainittakoon Rotary- ja Lions-klubit, eri reserviupseerivuosisurssit, Paasikivi-seura ja monet muut.

Päällekkäisyydet karsitaan ohjelmatoimikunnan ja ravintoloitsijan yhteydenpidolla mutta aina ei onnistuta täysin välttämään ”ruuhkaa”. Nämä ulkopuolisetkin tilaisuudet tuovat Klubille huomattavaa tuloa, koska ravintola maksaa vuokrana osuuden liikevaihdostaan kaikista tilaisuuksista Klubilla.

Tilat ovat ahkerassa käytössä ja kabinettivaraukset kannattaa tehdä ajoissa. Huomattavaa on, että kabinettivuokraa ei veloiteta. Klubin ja ravintolanyhteiselo on

Miia Makkonen luotsaa Klubiravintolaa raikkain ottein elokuusta 2009 alkaen. Heikki Tavelan (vas) ja Ari Larnemaan tehtävänä on toimia ravintolajaostossa yhteyshenkilöinä ravintolan, Klubin sen hallinnon ja jäsenten kesken.

eräänlainen symbioosi. Kun isäntä voi hyvin voi renkikin hyvin. Kumpikin tarvitsee toisensa. Ei voi olla toimivaa Klubia ilman laadukasta ravintolaa.

Aukioloajat

Klubi päättää vuosittain, sovittuaan ravintoloitsijan kanssa yhteisesti ravintolan aukioloajoista.

Elokuusta 2010 alkaen aukioloajat ovat seuraavat: ravintola maanantaista torstaihin klo 11-01, keittiö klo 11-22, ravintola perjantaisin klo 11-00, keittiö klo 11-21. Ruokatilaukset tulee tehdä viimeistään puoli tuntia ennen keittiön sulkeutumista. Viikonloppuisin ravintolaa voi tilata yksityistilaisuuksiin. Tilauksia voi tehdä ke-

sän aikana sähköpostilla ja ravintola alkaa ottaa puhelintilauksia vastaan jälleen 5.8. Kesän Klubi on suljettuna ajalla 3.6.-8.8.

Klubilaisten etuisuuksia

Erikoisuuksia ravintolatoiminnassa on kantapöytä ja sen hinnoittelu. Klubilaisille tarjotaan huomattavan edullinen lounas kantapöydässä. Jos seurueeseen kuuluu muitakin kuin klubilaisia on käytettävä muita pöytiä ja lounas on normaalihintainen. Sitäkin voi pitää laatunsa ja monipuolisuutensa puolesta varsin huokeana. Kantapöytä on ahkerassa käytössä ja sen käyttäjät pitävät käytäntöä hyvänä. Tämän lisäksi on ns. Klubihuoneessa oma edullisempi hinnoittelu ja tätä voivat kaikki jäsenet käyttää hyväksi niin päivällä kuin illallakin. Kyse ei siis ole mikään erityinen biljardiväen tarjous. Klubihuoneessakin on runsas miehitys lähes joka ilta. Huomattavaa on se, että Klubihuone, biljardi ja kirjasto ovat vain jäsenten käytössä eikä näihin tiloihin tule tuoda vieraita.

Avec-tilaisuuksia suositaan

Kuten kaikki jäsenet ovat huomanneet ovat ns. avec-tilaisuudet lisääntyneet. Tänä vuonna on rapuilta ensimmäisen kerran avec. Tämä ei suinkaan tarkoita sitä, etteikö yksinkin voisi tulla. Aikaisempina vuosina on esimerkiksi rapuilla väki vähentynyt ja tällä uudella käytännöllä saadaan

ehkä lisää ravunsyöjiä paikalle. Tässä yhteydessä pitää uudelleen korostaa ilmoittautumisen tärkeyttä. Esimerkiksi viime vuonna jäi moni rapuiltaan ilmoittautuminen tulematta ja ravintolalle jäi ”käsiin” suuri määrä rapuja. Kun tiedotteissa edellytetään ilmoittautumista se tarkoittaa sitovuutta ja, jos este tulee, on siitä ajoissa ilmoitettava.

Klubilla pukeudutaan asiallisesti

Pukeutumiskoodi koskee Klubilla yhtä hyvin ravintolaa kuin muitakin klubitiloja. Pikkutakki ja solmio. Jos kravatti on unohnutunut, klubimestarit lainaavat sellaisen. Farkut eivät käy. Sama koodi koskee myös vieraita. Klubiveljien tulee informoida vieraitaan asiasta etukäteen, mitä valitettavasti veljet eivät useinkaan tee. Toukokuun 15. päivästä elokuun loppuun solmiota ei välttämättä tarvitse käyttää.

Suosikkiruuat ja klassikot

Selvää suosikkiruokaa on Klubilla vaikeata nimetä. Kotiruoka yleisesti on ehdottomasti suosituinta. Pääsalin lounas kalapöytineen nousee ykköseksi ja eniten kiitetyksi. Hernekeitto ja pannari saavat kiitosta ja paljon syöjiä. Samoin keitot yleensäkin. Talon suositusmenut kauden raaka-aineista nousevat myös aivan kärkeen kolmine ruokalajeineen. Paljon mainostettua läskisoosia menee kuukaudessa keskimäärin

vain noin 70 annosta. Kaikki kausiruuat ovat asiakkaiden tavattomasti arvostamia.

Risut ja ruusut

Ravintolajaosto on oikea kohde niin ruusuille kuin risuillekin. Monet perättömätkin huhut oikeenevat ottamalla yhteyttä jaostoon. Erilaisia huhuja näyttää jatkuvasti esiintyvän. Näin suuressa joukossa on aina henkilöitä, jotka ovat lähes aina ja kaikkeen mahdolliseen tyytymättömiä. Toivotavaa olisi, että hekin kanavoisivat ongelmansa sähköpostilla (osoite: ravintolajaosto@klubi.fi) ravintolajaostolle tai mieluiten suoraan ravintolan emännälle Miiä Makkoselle (osoite: ravintola@klubiravintola.fi). Takanapäin puhuminen ei asioita edistä, eikä sovi klubihenkeen.

Ravintolajaoston jäsenten kanssa käytyjen keskustelujen ja mielipiteiden pohjalta.

Leif Eklöf

Vanhimmat veljet aktivoituvat

■ ■ Klubilla kokoontui 26. huh- tikuuta runsaan kymmenen jouk- ko jo varttuneempaan ikään ehti- neitä klubiveljiä muodostamaan uutta aktiivista harrastuspiiriä, jolla oli koollekutsujan, Pek- ka Mannion mukaan työnimenä ”kalkkiskopla”. Asia lähti liik- keelle Pekan viime merkkipäi- väillä esittämästä ajatuksesta, että klubille voisi perustaa uuden harrastuspiirin, jonka tavoitteena olisi ikääntymisen taitojen kehittäminen ja kokemusten vaihto. Lähtökohtaisesti harrastuspiiri olisi avoin kaikille klubiveljille, vaikka kohderyhmä olisikin etu- päässä noin 70 vuotta täyttäneille ja siitä ylöspäin.

Perustavassa kokouksessa

mukana ollut lääketieteen tee- mailtojemme vetäjä, ylilääkäri Juhani Juntunen, jonka erikois- alaa on neurologia, sanoi olleen- sa hyvin iloinen kuultuaan uuden harrastusjaoston perustamisaja- tuksista. Tunnetusti eräs pitkän iän salaisuuksista on myönteinen suhde elämään, ja sitä koolla ol- lut joukko selvästi huokui. Juhani kuitenkin täsmensi, että ikäänty- minen on ajan kulkuun liittyvä ilmiö johon emme voi vaikuttaa, sen sijaan vanhenemiseen voim- me vaikuttaa moninkin eri kei- noin.

Kokoontumisen yhteydessä asetettiin tavoitteeksi pitää pari kertaa syys- ja vastaavasti kevät- kaudella olevia tilaisuuksia asi-

asta kiinnostuneille klubiveljille, joissa lounaan jälkeen kuullaan teemaan sopivia esitelmiä, käy- dään keskustelua aiheesta ja tu- tustutaan keskenään. Vetäjiksi toimintaa suunnittelemaan kalk- kiskopla nimesi Pekka Mannion ohella Heikki Hongiston ja Juha- ni Juntusen. Ensimmäinen tilai- suus päätettiin järjestää syksyllä maanantaina 6.9.2010, aloittaen klubilounaalla klo 13, jonka jäl- keen klo 14 alkaen Juhani Jun- tusen esitelmä ja alustus aiheesta ”aivot ja vanheneminen”. Terve- tuloa mukaan.

Jari Karpakka

Pieni pala Suomen historiaa

Askeinen veteraani- ja maan- puolustusilta palautti mieleen pienen välähdyksen maamme historiaa runsaan yhdeksän vuosikymmenen takaa.

■ ■ Yhtenä vieraanamme oli professori Eeva Tapio. Hänen iso- isänsä fil. tohtori Karl Adolf Os- kar Relander joutui sortovuosien pahimpiin kuuluneen kenraaliku- vernöörin Seynin silmätikuksi.

Tohtori Relander toimi Sorta- valan seminaarin johtajana vuo- desta 1907 lähtien. Kun seminaari kasvatteineen toimi tarmokkaasti

Raja- ja Laatokan-Karjalan vä- estön venäläistämispyrkimyksiä vastaan, suunnittelivat Pietarin kirkolliset ja valtiolliset elimet sen lakkauttamista tai siirtämistä Haminaan siellä tyhjiksi jäänei- siin Kadettikoulun tiloihin. Kun lisäksi selvisi, että Relanderin toinen poika oli mennyt jääkärik- si, karkotettiin johtaja Relander 1916 Siperiaan. Hän pääsi takai- sin keväällä 1917 Venäjän vallan- kumouksen yhteydessä. Hänen saapuessaan Sortavalaan semi- naarin oppilaat olivat rautatiease- malla häntä vastassa. He riisivat

kuljettamiseen varatun ajurin he- vosen vaunujen edestä ja vetivät kunnioitetun johtajansa kotiin miesvoimin.

Tohtori Relander jatkoi lai- toksen johtamista vuoteen 1928 saakka Kenraali Seynillä oli ko- vempi kohtalo. Vallankumouksel- liset kuljettivat hänet 1917 Pieta- riin ja teloittivat hänet.

Antti Henttonen

Talouden kolme taantumaa-aaltoa

Suomea koetellaan suurilla talouden hyökyaalloilla – sekä globaaleilla, eurooppalaisilla että kotimaisilla. Ensimmäisessä aallossa kohtasimme globaalin taloustaantumaa, joka romahdutti vientiteollisuutemme tilauskannan ja loi raskaan työttömyyden. Tällä hetkellä maailman markkinat näyttäisivät jo olevan elpymässä ja sen myötä on toivota työllisyydenkin suuntautumista kohti parempaa.

■ ■ Euroalue tarvitsee tiukempaa ohjausta yhteispeliin

Samassa kuitenkin meidät on tavoittanut toinen aalto Kreikan suunnalta. Tätä talousiskua on pidettävä puhtaasti Euroopan Unionin ja euroalueen hallittavaksi kuuluvana asiana.

On valitettavaa röyhkeyttä, että yksi maa holtittomalla ja piittaamattomalla toiminnallaan saa aikaan vakavaa häiriötä euroalueella ja sälyttää vastuun talouden hoidosta muille euromaille. Ikävintä on, että samankaltaisia talousvaikeuksia on eräillä muillakin mailla. Euroopan talousyhteisön on kyettävä tiukempaan otteeseen euromaiden taloushallinnosta, jotta sovituisia kriteereistä pidetään kiinni ja Euroopan talous saadaan vakaalle pohjalle.

Kestävyydvaje on kansallinen talousuhkamme

Kolmas aaltokin on uhkaamassa, ja se on kansallista laatua: kestävävydvaje, jossa valtion tulot eivät

Matti Viljanen

riitä menojen kattamiseen. Siinä keskeisenä tekijänä on ikärakenteemme erittäin voimakas ja eurooppalaisittain poikkeuksellisen raju muutos, jossa työtätekevien määrä suhteessa eläkeläisiin oleellisesti pienenee.

Tämä vaatii toimenpiteitä, joissa vaihtoehtoina ovat valtion jyrkät menoleikkaukset, suuret veronkorotukset, tai keinot kasvattaa joillakin keinoin työsäkäymisen määrää – tai kaikki nämä kolme yhdessä. Kestävyydvajeen summaksi arvioidaan noin 12 miljardia euroa. Koska valtio on jo laman myötä päätenyt raskaaseen velanottoon, niin korotason mahdollisesti noustessa joudumme taloustilanteessamme varsin kaltevalle pinnalle.

Hallitus ja työmarkkinaosapuolet hakevat ratkaisua

Suomi on onneksi huolehtinut taloudestaan mallikkaasti, ja luottoluokitteemme on korkeinta luokkaa. Se on merkinnyt ensinnäkin luoton saantia ja toisaalta myös luoton hinnan alhaisuutta. Jos luottoluokitusemme heikkenee ja korkotaso nousee, se merkitsee entistä suurempaa valtiontalouden menoerää, joka on poissa kaikelta siltä investointitoiminnalta, jota tarvitaan kasvun ja työllisyyden edistämiseksi ja ylläpitämiseksi.

Tämän uhan voittamiseksi on jo pitkään käyty kolmikantaisia neuvotteluja, jotka nyttemmin ovat kehittyneet kestäväen talouskasvun ja työllisyyden ohjelman rakentamistyöksi. Työmarkkinaosapuolet ovat täysin yksimielisiä siitä, että nykytilanteen jatkuessa eläkkeiden taso tulee laskemaan. Tämä johtuu kansalaisten odotettavissa olevan eliniän pitenemisestä. Eläkkeiden tason laskeminen merkitsee ostovoiman heikkenemistä ja toisaalta verotulojen vähenemistä.

Jos eläkkeen tasosta halutaan pitää kiinni jatkossakin, se tarkoittaa työssä olevan väestön eläkekustannuksen kasvua. Myös eläkekustannuksen voimakas kasvu olisi tuhoisaa, koska sekin johtaa ostovoiman heikkenemiseen, sitä kautta työllisyyden heikkenemiseen, mikä puolestaan aiheuttaa verotulojen laskua ja yhteiskunnan kustannusten nousua.

On siis päädytty siihen ratkaisumalliin, että ihmisten työssäoloaika tulee pidentää. Neuvoteluosapuolet ovat sitoutuneet vähintään kolmen vuoden työuran pidennykseen, mutta nähtäväksi jää, riittääkö sekään. Näin pyritään turvaamaan eläkkeensaajien ostovoima ja julkisen talouden verotulot, jotta sen palveluilla kyetään ylläpitämään turvattu yhteiskuntaa, koulutusta, terveydenhuoltoa, sosiaalitointa, kunnallistekniikkaa, logistiikkaa ynnä muita hyvinvointiyhteiskunnan rakenteita.

Tarvitsemme vahvaa poliittista konsensusta taloutemme pelastamiseksi

Yhteiskuntarauhan säilyminen on tärkeää näiden hyvin vaikeiden haasteiden edessä. Neuvotelut kestävän talouskasvun ja työllisyyden ohjelman sisällöstä ovat, Suomen talouden ja hyvinvointirakenteiden säilyttämisen kannalta on ratkaisevan suuri. Luotan siihen, että me kaikki kannamme yhteiskuntavastuuta ja olemme valmiit ymmärtämään edessä olevien ratkaisujen merkityksen sekä antamaan niille tukemme.

*Hyvän kesän toivotuksin
Matti Viljanen
puheenjohtaja, Akava*

Työministeri Anni Sinnemäki ministerilounaalla 16.2.2010

"Investointiajattelua myös pehmeän

Helmikuun ministerilounaalla vieraanamme klubilla oli työministeri Anni Sinnemäki, jota kuuntelemassa oli yhteensä runsaan kuudenkymmenen hengen yleisö. Esitys sai kiitosta siitä, että havainnollisessa kalvoesityksessä ei näytetty yhtään numeroa eikä kirjoitettua sanaa, vaikka esityksessä olikin painavaa asiaa alkaen Kööpenhaminan ilmastokokouksesta ja globaalin markkinatalouden painopisteen muutoksista kotoisiin haasteisiin nuorisotyöttömyyden torjunnassa ja työurien pidentämisessä.

■ ■ Ministeri Sinnemäen mukaan Kööpenhaminan ilmastokokous tullaan muistamaan käännekohtana sille, kuinka voimakasta valtaa kehittyvät taloudet ja Kiina etunenässä käyttävät. Kööpenhaminan jälkeen olemme entistä selvemmin huomanneet elävämme maailmassa, jossa Euroopan on opittava paremmin ymmärtämään ja kunnioittamaan Kiinan, Intian ja Brasilian ajatuksia, silloin kun maailman ongelmia ratkotaan.

Tämä on Euroopan kannalta valtava haaste. Saimme huomata että Euroopan näkemykset eivät Kööpenhaminassa juurikaan kiinnostaneet kehitysmaita, vaikka olemme pitäneet itseämme edelläkävijöinä ja olemme mm. maailman suurin kehitysavun antaja. Olemme Euroopassa tottuneet siihen, että kiinnostavat kulttuuri ja brändit ovat peräisin joko Euroopasta tai Amerikasta. Meidän kannattaisi nyt opiskella myös kiinalaista oopperaa, popmusiikkia tai elokuvaa.

Ministeri Sinnemäen mukaan sulkeutuneena maanosana emme Eurooppana voi pärjätä tulevaisuudessa. Eurooppalaisissa yhteiskunnissa, kuten täällä klubilakin on paljon kokemusta. Kokemuksella on iso arvo, mutta on oltava myös niitä, joille kokemusta siirretään. Siksi Euroopallekin on tärkeää, että rajamme ovat avoimet, ja että Eurooppa on uusille asukkaille avoin ja haluttu, samalla tavoin kuin perinteisesti USA on sitä ollut. Vain tekemällä

elämäntavastamme kiinnostava ja haluttava voimme Eurooppana menestyä.

Esityksessä käsiteltiin luonnollisesti laajalti nuorisotyöttömyyttä ja työurien pidentämistä. Ministeri Sinnemäen vakaumus on, että kansantaloutemme kannalta meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin pidentää työuria, ja siksi emme voi ratkaista lähiaikojenkaan työttömyyttä sillä, että varttuneempi väki vain siirretään eläkkeelle. Mahdollisina keinoina talouden tasapainottamiseen ovat tietysti menoleikkaukset ja verojen korotukset, jotka ovat hankalia sekä poliittisesti että taloudellisen kehittymisen kannalta. Parempina keinoina ministeri Sinnemäen mukaan ovat tuottavuuden nostaminen erityisesti julkisella sektorilla ja se, että tehdään pidempiä työuria. Luultavasti veronkorotuksiakin on edessä, mutta pelkästään niiden kautta ei julkista taloutta saada kestäväälle uralle.

Vaikka työurien pidentämisessä työmarkkinajärjestäjien kesken ei saatukaan aikaan toivottua yhteisymmärrystä, niin kuitenkin positiivista on se, että työelämän laatua koskevista asioista saatiin esitys. Työelämän laatuun liittyvät parannukset eivät asiantuntijoiden mukaan yksin riitä. Ministeri Sinnemäki sanoi kuitenkin olevansa vakuuttunut, että niillä investoinneilla, mitä työelämän laatuun tehdään, pystytään huomattavasti siirtämään eläkkelle siirtymistä. Samalla hän kertoi

politiikan keinoista”

olevansa tyytyväinen siitä, että investointiajattelu myös pehmeän politiikan keinoista näyttää ranta-tuneen työelämäkeskusteluun pysyvämmin.

Ministeri Sinnemäki kertoi olevansa todella tyytyväinen siihen, että vanha kauppa- ja teollisuusministeriö ja työministeriö laitettiin yhteen. Tämä on mahdollistanut sen, että samanaikaisesti kun alueellista työttömyys-tilannetta pyritään helpottamaan, voidaan miettiä, miten alueen elinkeinorakennetta kehitetään. Jos tulevaisuudessa halutaan pitkiä työuria, tarvitaan koko julkiselta järjestelmältä jatkossakin tukea sille, että voidaan koulut-tautua koko työuran ajan. Toivot-tavasti työ- ja elinkeinotoimistot ovat jatkossa yksi taho joka voi auttaa yksittäisiä ihmisiä ja yri-tyksiä siinä, miten selvitä muu-toksista, joita tulee yhä kiihtyväl-lä tahdilla.

Tämän päivän teollisessa toi-minnassa on tärkeää nostaa tuot-tavuutta automaatiolla, vaikka se lyhyellä tähtämellä saattaakin merkitä työpaikkojen vähenemis-tä. Tulevaisuuteen tähtäävä yri-tys panostaa automaation ohella myös ihmisiin ja näiden osaami-seen. Investoimalla tehokkuuteen ja tuottavuuteen tarvitaan kyllä lis-ää työntekijöitä mutta ei määrää-mätöntä määrää. Tulevaisuuteen varautuva yritys varautuu jo nyt työvoiman niukkuuteen ja pyrkii nostamaan tuottavuutta, sillä jos haetaan tulevaisuuden menes-

tystekijää ja halutaan siihen yk-si vastaus, niin se luultavasti on tuottavuuden nosto eri keinoin.

Esityksen päätteeksi minis-teri Sinnemäki korosti luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen tarvetta. Monimuotoisuus lisää ekosysteemin selviytymiskykyi-syyttä ja joustavuutta, ja jos maa-ilmassa on tutkimattomia mah-dollisuuksia tuleville sukupolvil-le, niin niitä tulisi vaalia. Siksi ministeri Sinnemäki sanoi arvoi-hinsa kuuluvan sen, että vaikeis-sakin poliittisissa tilanteissa hän haluaa tehdä valintoja luonnon monimuotoisuuden puolesta.

Yleisöllä oli myös mahdol-lisuus kysymyksiin, joiden vas-tauksissa käsiteltiin mm. oppi-sopimuskoulutuksen lisäämistä etenkin niillä osa-alueilla joissa ns kisällimalli toimii kuten käsi-työalalla ja käden työtä korosta-vassa rakentamisessa. Ministeri Sinnemäki pohdiskeli myös elä-keputken ongelmaisuutta ja sen inhimillistä puolta. Eläkeputken hyödyntäminen on ollut ymmär-rettävää nykyisessä tilanteessa kun esim. 59-vuotias kouluttama-ton jää työttömäksi ja uutta työtä ei ole tarjolla, mutta tilanne voi olla hyvin toisenlainen kymme-n vuoden kuluttua, kun ikäluo-kat ovat pienempiä ja koulutus-pohja korkeampi, ja siten yleisesti nykyinen järjestelmä ja sen ajat-telutapa tarvitsee uudistamista.

Suomessa oli nuorisotyöttö-miä joulukuussa arviolta 37 tu-hatta. Näistä osalla on vain perus-

koulun tai lukion päästötodistus, ja heille taloudellinen taantuma on ensisijaisesti aika kouluttau-tua. Toinen puoli nuorisotyöttö-miä on niitä, joilla on kyllä am-matillinen koulutus, mutta joille työtä ei ole tarjolla, ja nimen-omaan näihin kohdentuen tulisi tuetun työn kautta luoda mahdol-lisuuksia työhön. Nuorisotyöttö-myyteen liittyen eduskunnassa onkin mm. käsiteltävänä muutos, jossa nuoria olisi mahdollista ot-taa määräaikaiseen työsuhteeseen myös palkkatuen kautta jo kol-men kuukauden työttömyyden jälkeen.

Lopuksi esitettiin kysymys siitä, mikä on maatalouden ja maanviljelyksen merkitys 20-lu-vulla Suomessa. Vaikka kuvas-sa traktorissa istuneiden pienten veljenpoikien, Kyöstin ja Raimon haavena tulevista ammasteista oli-vatkin ritari ja shakinpelaaja tai bussikuski, eikä suinkaan maan-viljelijä on Suomi toki myös tule-vaisuudessa ministeri Sinnemäen mielestä viljeltyä. Kuitenkin sit-ten, että biopohjaisen tuotannon osuus eri muodoissaan tulee kas-vamaan osana teollisuusmaiden päästöjen vähentämistä.

Tilaisuuden päätteeksi minis-teri Anni Sinnemäki sai Klubin kiitoksena esityksestään perintei-seen tapaan kirjalahjan, eli Jarmo Virmavirran kirjan Pojat Suoma-laisella Klubilla.

Jari Karpakka

SOSIAALINEN MEDIA

Helmikuun klubi-illassa 18.2 käsiteltiin sosiaalista mediaa. Asiantuntevassa paneelissa olivat mukana Sam Inkinen, Teemu Arina, Petteri Järvinen, Risto Linturi ja Mikko Hyppönen. Panelistit avasivat sosiaalisen median olemusta ja keskustelu oli vilkasta.

■ ■ Sosiaalista mediaa on kuvattu seuraavasti: Sosiaalinen media on prosessi, jossa yksilöt ja ryhmät rakentavat yhteisiä merkityksiä sisältöjen, yhteisöjen ja verkkoteknologioiden avulla. Tämä yksinkertaistettu määritelmä perustuu seuraavaan formaalimpaan määritelmään:

Sosiaalinen media on teknologiasidonnainen ja rakenteinen prosessi, jossa yksilöt ja ryhmät rakentavat yhteisiä merkityksiä sisältöjen, yhteisöjen ja verkkoteknologioiden avulla vertais- ja käyttötuotannon kautta. Samalla sosiaalinen media on jälkiteollinen ilmiö, jolla on tuotanto- ja jakelurakenteen muutoksen takia vaikutuksia yhteiskuntaan, talouteen ja kulttuuriin

Sosiaalinen media on käsitteenä vielä varsin uusi ja siten

siitä on useita erilaisia tulkintoja, joissa vaihtelevasti korostuu prosessiluonne, web_2.0 -ulottuvuus, sisällöt, yhteisöt tai toimintamuodot

Sosiaalisessa mediassa sisältö on pääosin käyttäjien tuottamaa (engl. user generated content, community created content). Sisältöä tuotetaan yhdessä, vertaistuotannon (engl. peer production) menetelmin. Lisäksi sisällön tuottamisen ja kuluttamisen raja on hämärtynyt, koska sama henkilö voi sekä kuluttaa sisältöä että tuottaa uutta. Puhutaankin käyttötuotannosta (engl. produsage: production+usage) jossa sisällön käyttämiseen voi saumattomasti liittyä johdannaisen tai uusien sisältöjen tuottamista. Yksilöt eivät ole verkossa kuluttajia, vaan aktiivisia toimi-

Infoa uusille jäsenille

joita. Kuluttajien sijaan puhutaan joskus tuottajakuluttajista (engl. prosumer: producer+consumer) tai pro-harrastajista (engl. proam: professional+amateur), jotka tekevät ammattilaistasoista tuotantoa harrastuksenaan.

Kynnys julkaista tällaisissa medioissa on hyvin matala, osallistumisesta ei yleensä saa rahapalkkaa, julkaistu sisältö leviää välittömästi ja sisältöjä ei yleensä valvo kukaan ulkopuolinen etukäteen. Sosiaaliselle medialle on myös tyypillistä, että se toimii yleensä vapaasti hyödynnettävillä alustoilla, joiden ylläpitäjät eivät ohjaa julkaisutoimintaa perinteisen median tavoin.

Esimerkkeinä sosiaalisen median voimasta on tätä kirjoittaessa ollut Islannin tulivuorenpurkaus. Facebookiin syntyi hetkessä ryhmiä, joissa jaettiin ohjeita ja vihjeitä lentomatkustuksen korvaaville mahdollisuuksille. Autokyytejä kysellään ja tarjotaan laajasti.

Klubi on mukana tässäkin maailmassa. Facebookissa on suljettu ryhmä nimeltään Klubin ilmoitustaulu. Sinne on ilmoitaututtava ja sisältöön pääsee vasta näin käsiksi. Ryhmään hyväksytään vain Klubin jäsen.

Leif Eklöf
webmaster
webmaster@klubi.fi

Arviolta 50 paikalle 18.2.10 saapunutta klubimme uutta jäsentä saivat puheenjohtajamme Johannes Koroman tervetuloitotusten myötä tukevan annoksen infoa klubimme monipuolisesta toiminnasta. Klubiimme liittyy vuosittain keskimäärin 150 uutta jäsentä. Kaikkiaan jäsenmäärämme on tällä hetkellä noin 2900 henkilöä.

■ ■ Puheenjohtaja esitteli paikalla olleet klubimme johtokunnan jäsenet sekä kuuden toimikunnan puheenjohtajat. Toimikuntia on alaosastoineen lähes kaikilta elämän aloilta kulttuurista harrastuksiin saakka. Jokainen jäsen löytäneek itselleen sopivan ja innoittavan ryhmän tuomaan arkeensa sisältöä. Parhaiten klubiin ja sen kattavaan toimintaan voi perehtyä käyttämällä hyväksi sen moninaisia resursseja, perehtymällä 4 kertaa vuodessa ilmestyvään klubilehteen ja tutustumalla klubin kattaviin sähköisiin sivuihin internetissä. Esimerkkinä kiinnostavista ohjelmista voi mainita ministerilounaat jotka on otettu ohjelmaan viime vuoden loppupuolella.

Toimikuntien alaosastot ovat omaan reviiriinsä paneutuneita kiinnostavia harrasteryhmiä, joiden toiminta on lähellä itsekunkin valintaa sivuavia aiheita.

Tilaisuuden kulkua siivitti klubin mieskuoron esiintyminen kuoron varajohtajan Aatu Leinosen vetämänä. Kuoron johta-

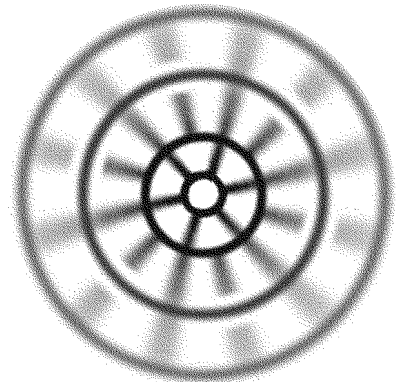
ja Henrik Lamberg oli estynyt olemaan paikalla esiintyessään par'aikaa Imatralla 36 esityskertaa kattavassa ”Yön Ruhtinas” operetissa, jonka käsikirjoittaja ja ohjaaja on niin ikään klubiveljemme Ismo Sajakorpi.

Hyvän sävöyksen ohjelman monipuolisuuteen antoi myöskin uuden ravintoloitsijamme Mia Makkosen puheenvuoro sekä kattamansa maukas välipala-ateria tykötärpeineen.

Klubimme toiminnanjohtaja Jyrki Berner toimi tilaisuudessa varsinaisena ”puuhamiehenä” esitellen yksityiskohtaisemmin eri toimikuntien rooleja yhteisössämme. Tilaisuuden päätteeksi tutustuttiin kahdessa ryhmässä klubin eri toimintatiloihin, joista esimerkkinä mainittakoon vaikkapa biljardisali sekä klubin kirjasto.

Siispä tervetuloa, uudet jäsenet, tähän aktiiviseen ja monimuotoiseen klubiimme!

Kauko Lehti

Retki Ilmatorjuntamuseoon

Kuvassa keskellä on Ilmatorjuntamuseon johtaja Pentti Vuori. Kuva: Elias Iiro

Klubin maanpuolustusharrastajien aktiivinen 36 hengen joukko vieraili museossa 24.2

■ ■ Meidät ottivat vastaan museon johtaja Pentti Vuori. Paikalla oli myös museon aktiivinen toimija eversti Risto Häkkinen. Teimme opastetun kierroksen hienosti uudistettuun museoon ja saimme vastauksia moniin kysymyksiin. Puheenjohtajamme Johannes Koroma on myös aktiivinen ilmatorjuntamies ja hänenkin mukanaolonsa ja kommenttinsa olivat tervetulleita.

Varattu aika kävi liian lyhyeksi ja moni mukanaolija sanoi menevänsä kesällä uudelleen Tuusulaan katsomaan asioita tarkemmin, uudelleen. Museon kotisivut ovat:

www.ilmatorjuntamuseo.fi/

*Leif Eklöf
Maanpuolustusharrastajien
vetäjä*

PS. Ensi lokakuussa olemme menossa Raatteen tielle ja tutustumaan Suomussalmen taisteluihin sekä Raatteen hienoon museoon. Tilaa on vielä mutta kannattaa ilmoittautua ajoissa.

Helsingin Suomalaisen Klubin Syksyn 2010 ohjelma

Hyvä Klubin jäsen, tässä on syyskauden alustava ohjelma. Siihen jatkossa tehtävistä lisäyksistä ja muutoksista kerrotaan viikkokirjeissä, sähköisellä ilmoitustaululla sekä syksyllä ilmestyvässä Klubilehdessä. Kevään ohjelma on saanut hyvän vastaanoton ja tilaisuuksissa ja harrastustapahtumissa on ollut runsaasti väkeä. Toivomme, että myös syksyn tarjonta löytää yleisönsä.

Tapahtumiin ilmoittaudutaan Klubin nettisivujen kautta (käyttäjätunnus on jäsenkortin jäsennumero ja salasana kortin takana oleva numerosarja) tai osoitteeseen ravintolamyynti@klubi.fi tai puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

Ilmoittautuminen on erityisen tärkeää niille, jotka aikovat ruokailla, sillä näin varmistetaan ravintolan joustava palvelu. Samasta syystä jäseniä pyydetään myös ilmoittamaan ajoissa ruokailun peruuntumises-ta. Tämä on tärkeää myös siksi, ettei erityisen suosittuihin tilaisuuksiin jää tyhjiä paikkoja.

ELOKUU

9.8. (ma) 12.00. Uutispuuro. MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila kertoo vuoden sato-näkymistä.

17.8. (ti) 17.00-20.00. Sipoo SSG. Metsästysaseiden, erityisesti hirvikiväärin kohdistu-sammunnat. Ratamaksu 10e + taulukustannukset. Omat eväät, välineet ja panokset. (Ei suujarrullisia!). Tiedustelut jari.moilanen@msj.fi. Ilmoittautu-miset klubimestarille/tunnuk-

silla netin kautta.

18.8. (ke) Klubin golfmesta-ruuskilpailut. Pohjolan Maljan 40-vuotisjuhlakilpailu. Katso erillinen ilmoitus Klubilehdessä 2/2010.

25.8. (ke) 9.00. Sipoo SSG. Hirvi- ja karhumerkin ammun-nat. Mukaan metsästyskortti, henkilöllisyystodistus, mää-räykset täyttävät patruunat ja oma ase, johon hallussapito-lupa.

RHY:n perimät kustannukset

sekä aamiaiskustannus 10e. Lisätiedot hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi Ilmoittau-tumiset klubimestarille/tunnuk-silla netin kautta.

25.8. (ke) 19.00. Perinteellinen rapuillallinen (huom.avec!). Puheen Naisille ja ravulle pi-tää Heikki Tavela. Tarjolla mu-siikkiesityksiä. Edellytetään sitovaa ilmoittautumista 20.8. mennessä.

31.8. (ti) 18.00. Tunnelmallinen iltapurjehdus kesän päätteeksi

Helsingin saaristossa m/s Kartariinalla (avec). Neljän tunnin risteilyyn sisältyy buffet-illallinen sekä menneitten aikojen salakuljetustarinoita. Risteily on räätälöity Suomalaiselle Klubille. Ilmoittautuminen 4.6. mennessä. Katso lisätietoja Klubin matkailusivuilta.

SYYSKUU

6.9. (ma) 13.00. Klubin seniorilounas. Lounaan jälkeen klo.14 ylilääkäri Juhani Juntusen alustus aiheesta "Aivot ja vanheneminen". Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

6.9. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Professori Martti Häikiö esittelee kirjoittamansa V.A. Koskenniemen elämäkerran. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

7.9. (ti) 17.00-20.00. Sipoo SSG. Siluettiammunta. Paikalla muutamia erikaliiperisia aseita. Omia lyhyitä ja pitkiä aseita voi ottaa mukaan. Varaus rata- ja panoskustannuksiin. Tiedustelut jari.moilanen@msj.fi. Ilmoittautumiset klubimestarille/tunnuksilla netin kautta.

11-12.9. Skruuvien SM-kilpailut Kuopion Klubilla.

13.9. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

15.9. (ke) 9.00. Heittokalastusretki Sipoon saaristossa. Limnologi Kari Nyberg jakaa kalatietoutta ja opastaa kalankäsittelyssä. Mukaan omat kalastusvälineet, pelastusliivit sekä sään mukainen ulkovarustus. Lisätietoja Ensio Mäntylältä ensio@mantylae.fi tai 0400-849952. Kaikki kalastuksesta kiinnostuneet mukaan. Sitovat ilmoittautumiset klubimestarille 10.9. mennessä tai netin kautta.

16.9. (to) 17.00. Vastaanotto uusille jäsenille. Puheenjohtaja, johtokunnan jäsenet ja toiminnanjohtaja esittelevät Klubia.

16.9. (to) 19.00. Historian iltana. Presidentti Mauno Koivisto lähikuvassa. Paneelissa dosentti Antti Kuusterä, valt.tri. Seppo Lindblom, professori Juhani Suomi sekä tietokirjailija, maisteri Risto Uimonen. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Iltapala 18.00 -19.00. (huom.ai-

ka!). Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

20.9. (ma) 18.00. Biljardin näytöspelejä ja opastusta uusille harrastajille.

21.9. (ti) 11.30. Ministerilounas. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä 11.00. alkaen. Lounaan hinta kaikille 16 euroa.

22.9. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

23.9. (to) 19.00. Klubi-ilta. Median ja journalismin tulevaisuudennäkymiä. Vieraana mm. päätoimittaja Mikael Pentikäinen (Helsingin Sanomat). Isäntänä Olli Alho. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

29.9. (ke) 18.30. Digikamera- ja luontokuvausilta. Illan teemana on syksyllä julkistettavaan oppikirjaan perustuva Digijärkkäriskoulu, jonka vetää kirjan tekijä, päätoimittaja Pekka Punkari. Omat kuvat-sarja jatku. Iltapala 17.30-18.30. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

30.9. (to) 19.00. Sotilaspolitiikan iltana. Isäntänä Erkki Nord-

berg. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

LOKAKUU

4.10. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Tietokirjailija, maisteri Risto Uimonen esittelee kirjoittamansa Iiro Viinasen henkilökuvan. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

6-8.10 (ke-pe) Maanpuolustusharrastajien retki Raatteen tielle. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Leif Eklöfille webmaster@klubi.fi

7.10. (to) 19.00. Ilmailun ilta. Isäntänä Kim Jäämeri. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

13.10. (ke) Kuvataideohjelmaa. Isäntänä Antti Lassila.

13.10. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

14.10. (to) 19.00. Oktoberfest. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista 11.10. mennessä.

18.10. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

19.10. (ti) 19.00. Matkailun ilta (avec). Esittelyssä Klubin vuoden 2011 matkatarjontaa. Buffet 17.30-19.00. Ruokailijoilta edellytetään ilmoittautumista 18.10. mennessä. Isäntänä Matti Ahjopalo.

21.10 (to) Klubi-ilta- EU:n talouden tulevaisuudennäkymät, Isäntänä Pekka Ritvos. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

25.10. (ma) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, 1. osa, kaisa, snooker, kara

26.10. (ti) 16.00. Toroskruuvi

26.10. (ti) 19.00. Teatteri-ilta Kansallisteatterissa (avec). Eugene O'Neill: Pitkän päivän matka yöhön. Isäntänä Keijo Kulha. Lippuja varataan 100 kpl. Tarkemmat tiedot syksyn alun tiedotteissa ja Klubilehdessä 3/2010.

28.10. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Vieraana hallintoneuvos Lauri Tarasti. Isäntänä Jukka Pasanen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositel-

laan ilmoittautumista.

MARRASKUU

1.11. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Keijo Kulha esittelee kirjoittamansa Erkki Salosen elämäkerran. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

4.11. (to) 19.00. Lääketieteen ilta. Isäntänä Juhani Juntunen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

5.11. (pe) 19.00. Klubin puhallinorkesterin konserttitanssiaiset. Teemana Toivo Kärjen musiikki.

7.11. (su) Tenniksen nelinpelimestaruuskilpailut

8.11. (ma) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut. 2.osa, parisnooker, keila

9.11. (ti) 11.30. Ministerilounas. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä 11.00. alkaen. Hintaa kaikille 16 euroa.

11.11. (to) 19.00. Ulkopoliittikan ilta. Isäntänä Antti Lassila. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

pala 17.30-19.00. Ruokalijoille suositellaan ilmoittautumista.

12.11. (pe) 19.00. Klubin kuoron 10-vuotisjuhlakonsertti Ruoholahden konservatoriossa
Ruoholahdentori 6 (Metro: Ruoholahti ja raitiovaunu No.8).

14.11 (su) Isänpäivän bruns- si. Isät perheineen. Edellytetään ilmoittautumista 11.11. mennessä.

15.11. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

17.11. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

18.11. (to) 19.00. Klubin syyskokous. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

25.11. (to) 19.00. Viini-ilta (avec). Vieraana viinitalallinen ja viinikirjailija Juha Berglund. Teemana biodynaaminen viininviljely. Osallistujamäärä enintään 80. Edellytetään ilmoittautumista.

Vuoden viimeisessä kirjaillas- sa viikolla 48 professori Kari

Enqvist kertoo kirjastaan ”Kuo- leman ja unohtamisen aikakir- jat”. Isäntänä Veikko Sonni- nen. Tilaisuuden tarkemmas- ta ajankohdasta tiedotetaan myöhemmin Klubilehdessä ja viikkokirjeissä.

JOULUKUU

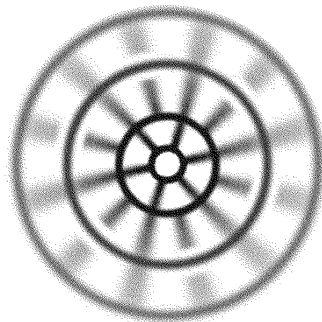
1.12. (ke) 16.00. Biljardin kuu- kausikilpailu

6.12. (ma) 19.00. Itsenäisyys- päivän juhla (avec). Edelly- tetään ilmoittautumista 2.12. mennessä.

13.12. (ma) 16.00. Biljardin kinkkukärri

15.12. (ke) 13.00. Kuukau- siskruuvi

16.12. (to) 19.00. Klubin jou- lujuhla (avec). Edellytetään ilmoittautumista 13.12. men- nessä.

Paavo Lipponen kirjaillassa

”Mauno Koivisto on työväen Mannerheim”

Muistelmien kirjoittaminen on rankkaa puuhaa, etenkin jos ei muista mitään eikä ole aikoinaan pitänyt päiväkirjaa. On turvaututtava vanhaan keinoon relata refero eli kerrottava siitä, mitä muut ovat kertoneet.

■ ■ Tämän arkisen totuuden joutui myöntämään myös entinen puoluejohtaja, entinen pääministeri ja entinen eduskunnan puhemies Paavo Lipponen, joka esitteli muistelmiensa ensimmäistä osaa kirjaillassa 1.3.2010. Hän kertoi lukeneensa Muistelmien 1-kirjaansa varten kolmisenkymmentä kirjaa ennen kuin pääsi varsinaisesti vauhtiin. Niiden joukossa oli Paavo Peuran vuonna 2002 kirjoittama vihkonen ”Paavo Lipponen lapsuusvuodet (1941-1946) Pellossa.” ”Siinä oli silloisten naapureidemme kertomia tarinoita elämästä ja pikku-pojan kepposista.”

Silmiini osui Paavo Peuran huomio: ”Lipponen Paavon menemisiä ja tekemisiä seurattiin hieman tarkemmin, koska hän kuului Pellon harvalukuiseseen herrasväkeen.”

Kuinka suuri loikkaus ”herrasväestä” sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtajaksi oikein on ollut?

Vastaus ei valkene ensilukemalla eikä sitä käsitelty kirjaillassakaan.

Paavo Lipponen on sota-ajan lapsi. Kun hänen ristiäisensä pidettiin 19.9.1941, isä pääsi kol-

mannen sotansa rintamalta lomalle. ”Sodan ankaruus tuntui kotirintamalla ennen kaikkea elintarvikepulana. Ruokaa sai kyllä talollisilta mustasta pörsistä, mutta virkamiesperhe ei kuulunut sen markkinoinnin piiriin. Vuonna 1942, tilanteen ollessa pahimmillaan, äitini muistelee katselleensa vesi kielellä, kun poika söi ainoat perunat. Äiti joutui tyytymään jokapäiväiseen ruispuuroannokseensa ja oli hyvin laihassa kunnossa. Olimme kyllä herrasväkeä (Paavo Lipponen isä pääsi ylioppilaaksi 1933 ja valmistui metsänhoitajaksi. Äiti valmistui keväällä 1939 ensin sairaanhoitajaksi Kuopiossa ja sitten terveydenhoitajaksi Helsingissä), mutta emme vallasväkeä, jota

huollettiin mustan pörssin kautta.” Ainakin tämän verran varhaista luokkatietoisuutta löytyy Muistelmista.

Enemmän ja monipuolisempaa tietoa löytyy sukujuurista, joista kuultiin myös kirjaillassa.

”1700-luvun esiäidistäni Anna Elisabeth Ingmanista (o.s. Schultz) lähtien sukututkijat ovat löytäneet yhteyden Ruotsin, Tanskan ja Flanderin kautta Kaarle Suureen (742-814). 1700-luvun lopulla kaksi Mörbyn poikaa, Henrik ja Harald, muuttivat maanmittareiksi Pohjanmaalle. Haraldin jälkeläisiä ovat mm. kirjailija Santeri Ivalo ja pääministeri, arkkitehti Lauri Ingman, joka oli yhdessä J.K. Paasikiven kanssa perustamassa Helsingissä

”Todellinen vastustaja oli K-linja, joka oli liitossa NKP:n, KGB:n ja suomalaisen elinkeinoelämän kanssa. Se ilmeni pyrkimyksenä tukea Ahti Karjalaista presidentiksi.”

taloa, jossa nyt asun perheineni. Olen isäni puolelta suoraan alenevassa polvessa Toikon sukua Kurun Vaakanimestä. Kantaisiin kuuluu Juha Laurinpoika Kekkonen, Ruoveden Kekkosten suvun perustaja. 1500-luvulla Kekkosia muutti Pohjois-Pirkanmaalle Kangasniemeltä, josta Urho Kekkonen suku on lähtöisin.”

Sdp:n ”suuri linja”

Paavo Lipponen oli kirjaillansa harmissaan siitä, ettei Muistelmien punainen lanka ole selvinnyt kirjallisuuskriitikoille. Hän sanoi halunneensa vetää etäisyyttä itseensä ja etsivänsä itsekritiikin hengessä tulkintaa sille suurelle voimalle, joka nosti sosialidemokraatit oppositiosta johtavaksi hallituspuolueeksi.

Tässä suhteessa lienee kuitenkin kohtuullista huomauttaa, että muistelmien ensimmäinen osa päättyy 1970-luvun lopulle ja sitä sävyttää tarina ”nuoresta Lipposesta”, joka vasta etsii Sdp:n tehtävää ja roolia 1970-luvun oikeisto- ja vasemmistoradikalismien karikoissa. Vasta sen jälkeen, kun sosialidemokraatit ottivat haltuunsa tasavallan presidentin tuolin Urho Kaleva Kekkonen jälkeen, saattaa löytyä perusteita sosialidemokratian todelliselle arvioinnille, kun se on joutunut koetukselle normaaliparlamentarismin puristuksessa. Oikeastaan pitäisi kyllä odottaa vielä ainakin seuraaviin presidentinvaaleihin sakka, jolloin olisi Kokoomuksen

vuoro päästä presidentinlinnan isännäksi. Silloin ”varttuneemalle Lipposellekin” tarjoutuisi mahdollisuus pohtia, mitä Koivisto, Ahtisaari ja Halonen ovat sosialidemokraatteina tehneet Suomen hyväksi. Tai, mitä Sdp:n puheenjohtajat ovat hänen itsensä jälkeen tehneet tai jättäneet tekemättä.

Nyt kirjaillan anniksi jäi tätä osin jokseenkin ympäröivä havainto: ”Se oli luovimista poliittisten karikoiden läpi. Suomen politiikka muuttui perusteellisesti. Sorsa oli muurinmurtaja. Koivisto teki presidenttinä suuria. Hänen aikanaan systeemi muuttui.”

”Todelliset lurjukset”

Paavo Lipposelle 1960-luvun lopun ja 1970-luvun alkupuolen taistelu Suomen suunnasta oli tärkeä kehitysvaihe.

”Vanhan valtauksen aikoihin politiikka oli kivaa. Silloin keskusteltiin avoimesti asioista. Eikö niin? (Lipponen etsii tukea kirjaillan yleisöstä) Sitten tulivat stalinistit ja pidot olivat piloilla. Silloin jaettiin vain paikkoja.”

Erityisen tuskallista nuoren kulttuuriradikaalin mielestä tuntui se, kun hyökkäys kohdistui myös Rafael Paasioon, ”jolle me olimme uskollisia. Hän oli meille Jumalasta seuraava. Jos Paasio olisi älähtänyt, meiltä olisi mennyt vellit housuun.”

Kysymys oli stalinistien yrityksestä valata sosialidemokraat-

tin nuorisoliike. ”He miehittivät oman yhdistykseni nuorisosaoston ja perustivat sinne marxilais-leniniläisen opintokerhon, joka oli kuulemma lajissaan Suomen paras!”

Mitta täyttyi, kun opintokerhon esitelmöitsijäksi kutsuttiin Taisto Sinisalo. ”Silloin päätimme lakkauttaa koko nuorisosaoston. Se yllätti valtaajat täydellisesti. Äänestyksessä puheenjohtajan ääni ratkaisi - ja 30 stalinistia marssi taistolaisiin. Radikaali sos. dem. nuorisopolvi puhdisti oman pesänsä!”

Mutta ”todelliset lurjukset” olivat toisaalla.

”Todellinen vastustaja oli K-linja, joka oli liitossa NKP:n, KGB:n ja suomalaisen elinkeinoelämän kanssa. Se ilmeni pyrkimyksenä tukea Ahti Karjalaista presidentiksi.”

Käy ilmi, että todelliset lurjukset löytyvät siis Maalaisliitto-Keskustapuolueesta ja Neuvostoliitosta. ”Karjalaisen ehdokkuus tähtäsi siihen, että systeemi pysyy ennallaan. Vain pää vaihtuu!”

Silti Paavo Lipponen sanoo, että ”UKK oli suuri valtiomies” ja että ”minusta tuli kekkoslainen, kun palasin USA:sta keskelle noottikriisiä.”

”Me voitimme tämän skaban!” Tällä iskulauseella ”muistelijä” kuittaa muistelmiensa ensimmäisen osan analyysin tar koittaen tietysti sitä, että toisen osan alkuun mennessä ”systeemi”

Rauli Askolin vakuuttavasti klubin keilailumestariksi

oli jo muuttunut. Nähtäväksi jää, millaisia uusia lurjuksia ilmestyykään näyttämölle.

”Sivulauseessa”

Kirjaillan merkittävin lausahdus saatiin kuulla oikeastaan vain sivulauseessa, jonka Paavo Lipponen on jättänyt kokonaan pois Muistelmista.

Analysoituaan kirjassaan suorasukaiseen tyyliinsä sekä puoluetovereitaan (kuten Erkki Tuomiojaa) ja arvostelijoitaan (kuten Keijo Korhosta ja Juhani Suomea), ja todettuaan, että Tage Erlander oli hänelle läheisempi kuin Olof Palme ja että hänen suhteensa Väinö Leskiseen oli enemmän henkilökohtainen kuin poliittinen, hän heittää ilmaan arvionsa vanhimmasta elossa olevasta Suomen presidentistä:

”Koivisto on ollut työvän Mannerheim”.

Sitä kannattaa pysähtyä miettimään.

Tämänkertaisen kirjaillan musiikillisesta annista vastasivat sopraano Angelica Klas ja pianotaiteilija Janne Hovi. Myös illan kirjailijavieras ihastui esitykseen. ”Siinä oli suomalaista tangoa tunnelmalla.”

Weijo Pitkänen

Tämänvuotinen klubin keilailumestaruuskilpailu järjestettiin Ruusulankadun keilahallissa maaliskuun 4. päivänä. Pelimuotona oli 6 sarjan tasokas kilpailu.

■ ■ Ilahduttavasti oli mukaan tullut myös uusia klubin jäseniä ja toivottavasti tämä suuntaus jatkuu myös tulevina vuosina. Rauli Askolin otti heti alusta lähtien ohjat käsiinsä heittäen sarjat 244 ja 234 eivätkä loputkaan neljä sarjaa jääneet yksikään alle 200 pisteen. Jouni Palmgren yritti laittaa hanttiin, mutta ero kasvoi jokaisessa sarjassa vähän ollen lopputuloksissa 51 pistettä. Kolmanneksi sijoittui uusi jäsen Jorma Heinijoki jättäen edellisen vuoden mestarin Pekka Lehtosen neljänneksi.

Illan palkintojenjako vilkkaasti keskusteluineen keilailusta ja olosuhteiden merkityksestä ja vaikutuksesta kilpailemiseen huipensi hauskan ja kiintoisan keilapäivän.

Heikki Sarso

Tulokset:

1.	Rauli Askolin	1323
2.	Jouni Palmgren	1272
3.	Jorma Heinijoki	1230
4.	Pekka Lehtonen	1193
5.	Leif Nordin	1178
6.	Timo Nieminen	1174
7.	Jukka Elo	1164
8.	Heikki Sarso	1158
9.	Olavi Toivainen	1146
10.	Matti Santonen	1126

5.-7.3 Tennismestaruus - Jussi Neste

Tässä kuvassa kaikki tenniksen kaksinpelimestaruuskilpailujen osanottajat, vasemmalta lukien Pekka Bök, Penti Seppälä, Jukka Roiha, Nils Wasenius ja Simo Näkki.

Ministerilounas 9.3.2010

Ympäristöministeri Paula Lehtomäki antoi runsaalle kuulijakunnalleen hyvän kuvauksen monista tätä hetkeä varjostavista ympäristöpolitiikkaan liittyvistä kysymyksistä ja niihin koskevasta kansallisista ja kansainvälisistä toimenpiteistä niin ilmaston kuin maankäytön osana.

■ ■ Ympäristöpolitiikka on laaja kokonaisuus, jota kohtaan eri tahoilta esitetään runsaasti kritiikkiä. Kansallispuistot raikastetaan, saimaan norppa on oman onnensa nojassa, rauhoitetut merimetset ammutaan, aluehallinnossa unohdetaan ympäristö, jä-

tevesiasetuksella ajetaan ”mumot kodeistaan”. Siinä muutamia ajankohtaisia kysymyksiä kansallisella tasolla, puhumattakaan kansainvälisistä ongelmista, joihin ministeri Lehtomäki on monipuolisella tietotaidollaan asian- tuntevasti paneutunut.

Ympäristön sietokyky asettaa rajat sille, mitä täällä maapallolla voidaan vastaisuudessa tehdä ja mitä ei. Ilmaston muutosten kasvu ja kuluneen talven runsaat lumet ja kylmyys ovat omalta osaltaan aiheuttaneet erilaisia näkemyksiä tulevaisuuden odotuksiin. Jopa Kööpenhaminan ilmastokokouksikin ehdittiin jo kiitellä

nopeista toimenpiteistä ilmaston lämpenemistä vastaan!

Luonnon monimuotoisuuden kehittyminen saattaa olla monenkin ongelman takana. Väestön määrä maapallollamme kasvaa. Alueellinen ja paikallinen niukkuus ja saastuminen voivat olla tulevaisuudessa uhkatekijöitä, joihin tässä vaiheessa tulee paneutua tehokkaasti. Meille nämä ongelmat tuskin ovat polttavia, mutta maailmassa on paljon alueita, joissa tämä uhkatekijä voi hyvinkin olla akuutti. Maapallollamme on runsaasti luontoon liittyviä aiheita, jotka aiheuttavat sen, että näin ei voida jatkaa. Kaikkialla etsitään tapoja kääntää taloudellinen kehitys entistä kestävämmälle uralle. YK:n teemavuoden tarkoitus onkin juuri ympäristöpolitiikan ja taloudellisen kehityksen ohjaaminen uudelle uralle. Ongelmat on ratkaistava kansainvälisellä pohjalla, jotta voimme elää turvallisesti.

Vuoden alussa pidetty Kööpenhaminan kokous osittain petti sille asetetut odotukset. Ainoa merkittävä tulos oli se, että sata kansakuntaa, jotka ottivat kokoukseen osaa, pääsivät yhteisymmärrykseen siitä, että asiaa on edelleen puitava jatkossakin. Ilman kolmen suuren valtion, Kiinan, Intian ja Yhdysvaltain osallistumista toimintaan ei kuitenkaan voida päästä merkittäviin tuloksiin.

Kansainvälinen vesisektoriryhteistyö on osaltaan sangen

VEROT NOUSEVAT

tärkeä toiminta-alue, jossa Suomi voi toimia aktiivisesti mukana. Itämeren tila on Suomelle oleellinen kysymys pitkällä tähtäimellä. Baltic Sea Action, joka pidettiin Helsingissä 10.2.10 ja Eun oma Itämeren projekti ovat alueita, joihin emme yksin pysty vaikuttamaan vaikka kuinka yrittäisimme. Venäjä on saatava tähän projektiin mukaan, samoin kuin esimerkiksi Puola, jonka maatalous saastuttaa Itämerä.

Paljon muutoksia tarvitaan hyvinvointia rakentaaksemme. Ei ainoastaan uhkien minimointiin vaan myöskin mahdollisuuksien maksimointiin. Vesiosaamisen alueella Suomella on paljon sanottavaa. Pyrimme siinä maailman johtavaksi maaksi. Meillä on vuosien mittaan tiukennettu ympäristökysymysten toteuttamista. Talouskehityksen eri vaiheita ovat esimerkiksi pääoman niukkuus ja osaamisen niukkuus. Tulossa on myöskin luonnonvarojen niukkuus. Talouden pitää olla tasapainossa ympäristökysymysten kanssa. Ympäristöteknologian välttämättömyys on edessämme. Luonnonvarojen ylikulutus on katkaistava. Maailman väestöluvun kasvu on haastava tekijä, ja siihen on syytä paneutua.

Kauko Lehti

Talouspolitiikan ilta 4. maaliskuuta veti jälleen salin täyteen, kun Jarmo Kontulainen esitelmöi Suomen talouden näkymistä

■■ Kontulainen oli vielä tilaisuuden aikana Suomen Pankin ennustetoimiston toimistopäällikkö ja oli juuri nimitetty pankin johtokunnan neuvonantajaksi.

Kontulainen esitteli kiihköttömään sävyyn talouden tunnusluvut, joissa ei ole ollut hurraamista. Huolestuttavaa on valtion ja kuntien velkaantumisaste, mikä merkitsee seuraavan hallituksen aikana erittäin niukkaa taloudenpitoa ja veroasteen nousua.

Esityksessä käsiteltiin myös

EU:n tilaa. Paljon keskustelua herätti ajankohtainen Kreikan tilanne ja sen merkitys suomalaisillekin veronmaksajille.

Kontulainen sai illan päätteeksi melkoiset aplodit ja tyytyväisiä kommentteja harvinaisen informatiivisesta ja selkeästä esiintymisestään.

Pekka Ritvos

Golfin teoriaa ja käytäntöä Klubin talvigolfillassa

Katsaus golfin tulevaisuuteen

Klubin Talvigolftapahtumaa vietettiin 16. maaliskuuta perinteisin menoin. Ensimmäinen kuultiin esitelmiä ja sen jälkeen ratkottiin Klubin sisägolfmestaruus 2010.

■ ■ Esitelmiä käsiteltiin golfin nykyhetkeä ja tulevaisuutta Suomessa ja maailmalla. Tapahtumassa mukana olevat yli viisikymmentä veljeä saivat kuulla juuri valmistuneen Golfliiton kymmenvuotissuunnitelman ”Strategia 2010”. Illan esitelmöitsijä klubiveli Antti Peltoniemi on ollut avainasemassa sitä laadittaessa, joten hänellä jos kellellään on asiasta laaja tietämys. Peltoniemi on Suomen golfliiton puheenjohtaja, Euroopan Golfliiton, EGAn, varapuheenjohtaja ja Suomen Olympiakomitean jäsen, joten myös toisena illan teemana kuultu ” Golf Olympialaisissa” oli kiinnostavaa kuultavaa suoraan OK:n Suomen haarakonttorista. Kolmantena aiheena kuultu ”Katsaus golfin nykytilaan Suomessa” perustui melko laajoihin

tilastoihin ja raportteihin, joten sen anti oli varsin eksplisiittistä tietoa, ja siitä varmasti riittää keskusteltavaa omilla golfklubeilla. Esitelmän päätteeksi käytiin keskusteluja ja esitettiin paljon kysymyksiä. Myös arveluja tilastojen oikeellisuudesta. ”Mitä kysyttiin, miten kysyttiin” jne. Esitelmää voi pitää hyvänä, kun sen haluaisi kuulla uudestaan. Tämä esitelmiä oli sellainen.

Sisäpelimestaruus

Vakiintuneen käytännön mukaisesti Klubin talvigolfmestaruudesta pelattiin yhdeksän reiän kisana, jossa kahdeksan reikää putattiin ympäri Klubia, ja ysi-reiällä cipattiin palloja koriin.

Uuttakin oli. Parikilpailussa pelaajat saivat valita parinsa aiemman arpomisen sijaan. Pelipallot olivat tasapuolisuuden takaamiseksi Suomen PGAn lahjoittamia uusia Srixon palloja.

Ja tuloslaskennassa päästiin vihon viimein eroon vanhasta fläppitaulutulospalvelusta. Ratamestarina toiminut Kettisen Jari hoiti tulospalvelun Exelillä, ja tulokset ilmestyivät reaali-

aikaisesti takaseinän isolle skriinille.

Tulostaso oli hiukan heikompi kuin aiemmin. Siihen saattoi vaikuttaa se, että ratamestarina oli viritänyt reiät ”mestaruuskilpailun” vaatimalle tasolle. Voittajat erotuivat kuitenkin selvästi joukosta. Yhtään uusintareikää ei tarvittu.

Henkilökohtaisen kilpailun voitti Seppo Snellman ja toiseksi tuli Pertti Tuhkanen. Samat henkilöt olivat parikilpailun voittajakaksikko. Lisää tuloksia golfsivulla: www.klubi.fi/golf

Toimikunta kiittää pelaajia, esitelmöitsijä Antti Peltoniemeä, mailapoikana toiminutta Asko Arkkolaa sekä palkinnon lahjoittajia Teemu Laaksoa ja Jari Kettistä. Seuraava Klubin golftapahtuma onkin sitten Pohjolan Maljan 40-vuotisjuhlakilpailu, joten kalenteriin kannattaa jo merkitä päivämäärä 18.8.2010.

Jusa Laurila

Kevätkokouksesitelmä Suomalaisessa Klubissa 18.3.

Teollisuuden itsepuolustus 1970-luvulla

27.9. 1969 Kristiina Halkola esitti televisiossa Cabaret-ohjelmassa ensi kerran Laulun kahdestakymmenestä perheestä. Hieman aikaisemmin Ylioppilasteatterissa esitetty Arvo Salon kirjoittama, Kalle Holmbergin ohjaama Lapu-alaisooppera herätti julkisen kohun.

■ ■ Laulu kahdestakymmenestä perheestä herätti siinä mainittujen sukuyhtiöiden johdon pohtimaan reaktiota. Ahlström Oy:ssä päätettiin vuorineuvos Bengt Rehbinderin ehdotuksesta julkaista keväällä 1970 kokosivun ilmoitussarja erityisesti vasemmistolaisissa sanomalehdissä. Viesti päättyi iskevästi sanoihin: ”Ahlström on liikeyritys. Sen tarkoituksena on tuottaa voittoa, jotta toiminnan jatkuvuus voidaan turvata.”

Vastatoimet tulivat pian. SDP:n kansanedustaja Kaarina Suonio syytti Ilta-Sanomissa Ahlströmin Karhulan valimoa työläisten tappamisesta. Ylioppilasteatteri esitti näytelmän ”Siivoojien lakko”, joka oli kohdistettu Ahlströmiin. Yhdessä nämä ilmiöt herättivät suurta huolta, sillä Karhulan tehtaat olivat Ahlströmin lakkoherkkin yksikkö.

Teollisuus havahtuu

Ehkä näkyvimmin herättäviä tapahtumia olivat Reporadion kriittiset ohjelmat ja yhteiskunnallisen mission julistaminen, jota seurasivat avoimen puoluepoliittiset henkilövalinnat Yleisradiossa

Vuosikymmenen vaihteen ylioppilaspolitiikassa radikaalit vasemmistolaiset vaativat äänekkäästi siirtymistä sosialistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

ja vähitellen koko yhteiskunnan virkakoneistossa. Reporadiolla arvioitiin olleen vaalitaistelussa 1960 - 1970-luvuilla merkittävä osa vielä senkin jälkeen, kun Repo itse joutui luopumaan pääjohtajan tehtävästä ja Yleisradion normalisoituminen oli aloitettu pääjohtaja Erkki Raatikaisen johdolla 1970. Erityisesti yritysjohtajia kiusasivat sellaiset aggressiiviset ohjelmat, joita esimerkiksi Reino Paasilinnan toimittamina esitettiin. Teollisuuden piirissä käydyssä keskustelussa ehdotettiin jopa sitä, että yritysjohtajien tulisi kieltäytyä osallistumasta Paasilinnan ohjelmiin.

Suomessa 60-luvun kuuhunta näkyi ennen kokemattoman voimakkaana aatteellisena ja poliittisena polarisoitumisena, joka kohdistui aluksi nuoriso-, opetus-, tiede- ja kulttuuripolitiikkaan, sittemmin myös talousjärjestelmään ja tiedotusvälineisiin sekä lopulta koko virkakoneistoon. Vuosikymmenen vaihteen ylioppilaspolitiikassa radikaalit vasemmistolaiset vaativat äänekkäästi siirtymistä sosialistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

Yliopistojen hallinnon uudistamisesta käytiin kamppailua, joka lopulta johti eduskunnassa opetusministeri Johannes Virolaisen ”mies ja ääni” -esityksestä käytyyn jarrutuskeskusteluun, jonka viivytysspuheenvuoroja kirjoitettiin vuorokauden ympäri Metsätalolle asettuneessa, elinkeinoelämän tuella kootussa ryh-

Teollisuuden itsepuolustus 1970-luvulla

mässä. Jarrutus onnistui, Virolaisen esitys kaatui.

Unelma sosialismista

Vaatus sosialisoinnista ja tiukasta suunnitelmataloudesta säilyi vuosien läpi SDP:n ohjelmassa aina Jyväskylän vuoden 1975 puoluekokoukseen saakka, jossa vaadittiin pankkien, apteekkien ja vakuutusyhtiöiden sosialisointia ja hallintoneuvostojen paikkojen enemmistöä täytettäväksi poliittisin perustein. Yritysten esittämät verouudistukset torjuttiin perusteettomina, ”koska sosialistisessa yhteiskunnassa verotus on lähtökohtaisesti oikeudenmukaista”.

Lienee siis ymmärrettävää, että tämä ajattelu otettiin niin vakavasti kuin STK:n toimitusjohtaja Timo Laatonen muistelee: ”Suomessa oli todella syytä varautua siihen, että yhteiskuntajärjestys voi joutua vaaranalaiseksi. Meillä vaara oli paljon suurempi kuin niissä muissa eurooppalaisissa maissa, joissa radikalismi porisi. Jyväskylässä sosiaalidemokraatit listasivat sosialisoitavat kohteet ja sosialisoinnin tärkeysjärjestyksen. Ensin pannaan lakkoilemalla ja mekkaloinnilla asiat sekaisin. Sitten pyyntö ystävällisestä toveriavusta, jota auliisti annetaan kuten Unkarissa ja Tsekkoslovakiassa.”

Nämä ilmiöt herättivät teollisuuden miettimään vastatoimia. Yrityksissä huoli kohdistui työntekijöiden mielenilmaisuihin ja julkisuudessa muodostuvaan

Teollisuuden järjestöissä ja yksittäisissä yrityksissä liittouduttiin monin paikoin SDP-laisen ay-liikkeen kanssa taistolaisten syrjäyttämiseksi.

mielikuvaan teollisuustyöstä ja - kuten nykyisin sanottaisiin - yritysten arvoista. Teollisuuden järjestöissä se havahdutti arvioimaan yritysten toimintaedellytyksiä Suomessa.

Työväenliikkeen jäsentenväliset

Laittomia - ja laillisiakin - lakkoja käytettiin poliittisen painostuksen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen välineinä. Työpaikoista tehtiin luokkataistelun areenoita, valtakamppailua käytiin ennen muuta SDP:n ja kommunististen, erityisesti taistolaisten, pääluottamusmiesten välillä. Vaikka SDP:n ohjelmissa vasta puhuttiin ay-liikkeen vaikutusvallan hyödyntämisestä syvällisten yhteiskunnallisten muutosten aikaansaamiseksi, ne olivat todellisuutta enimmäksä osassa työpaikkoja. Teollisuuden järjestöissä ja yksittäisissä yrityksissä liittouduttiin monin paikoin SDP-laisen ay-liikkeen kanssa taistolaisten syrjäyttämiseksi.

Teollisuuden keskusvaliokunnassa käynnistyi jo 1970 syvälinen arviointi näiden ilmiöiden yhteiskunnallisesta ja poliittisesta merkityksestä. Havaittiin, ettei teollisuudella ollut selvää käsitystä suomalaisen yhteiskunnan poliittisesta suunnasta. Vuorineuvos Olavi Sohlbergin johdolla koottiin teollisuuden korkein johto Kalastajatorpalle arvioimaan teollisuuden toimintaedellytysten tulevaa kehitystä. Tuloksena todettiin, että ”teollisuuden yhteiskunnallista

Teollisuuden Keskusvaliokunnasta tuli puolustustaistelun johtokeskus, TKL:sta vahva teollisuuspoliittisen edunvalvonnan asiantuntija ja Taloudellinen Tiedotustoimisto uudistettiin, tehtävänä kansalaisten mielipiteeseen ja asenteisiin vaikuttaminen kaikilla tasoilla.

merkitystä ei ymmärretä ja että sosiaalidemokraateista on tulossa ylivoimainen valtapuolue, mikä saattaa merkitä pitkää vasemmistoennemmistöä eduskunnassa ja hallituksessa”.

Tuolloin päätettiin, että teollisuuden painoarvoa poliittisessa päätöksenteossa on lisättävä. Siksi myös yhteiskuntapolitiikan tulee kuulua teollisuuden järjestöjen toimialaan. Teollisuuden periaateohjelmat kirjoitettiin sitä tarkoittaen uudelleen.

Mikä on teollisuuden merkitys yhteiskunnassa?

Syntyi teollisuuden ”itsepuolustusohjelma” elinkeinoelämän toimintaedellytysten turvaamiseksi: On tarjottava oikea käsitys yhteiskunnan taloudellisista lainalaisuuksista ja tuotantotoiminnan roolista kansantaloudessa, jotta ajankohtaisten talouspoliittisten päätösten voidaan toivoa olevan teollisuuden kannalta oikeasuuntaisia.

Teollisuuden järjestöjärjestyksen vahvistaminen johti vuoden 1975 lopulla perustetun Teollisuuden Keskusliiton syntymiseen; liitto kokosi entisen Suomen Teollisuusliiton, metsäteollisuuden ja pientä ja keskisuurta edustaneen Teollisuudenharjoittajain liiton jäsenet yhteen järjestöön. THL:n silloinen puheenjohtaja Heikki Tavela ajoi tätä yhdistymistä voimakkaasti. Hän sai ”suuremman” teollisuuden johdon ymmärtämään, millainen yhteiskunnalli-

nen ja poliittinen merkitys laajalla kymmenien tuhansien yrittäjien joukolla on pyrittäessä ajamaan koko teollisuuden etua.

Teollisuuden Keskusvaliokunnasta tuli puolustustaistelun johtokeskus, TKL:sta vahva teollisuuspoliittisen edunvalvonnan asiantuntija ja Taloudellinen Tiedotustoimisto uudistettiin, tehtävänä kansalaisten mielipiteeseen ja asenteisiin vaikuttaminen kaikilla tasoilla.

Nämä yhteiskunnalliset ilmiöt saivat myös STK:n silloisen toimitusjohtajan Päiviö Hetemäen pohdiskelemaan yhteiskunnan kehityssuuntaa. Hän varoitti juhlaesitelmässään Keskisuomalaisessa osakunnassa 1971, että Suomessa on menossa suurempi ja syvällisempi muutos kuin koskaan ennen rauhan oloissa, toden, että sen vaikutukset ulottuvat koko kansan tulevaisuuteen. Hetemäen ajatukset johtivat aikanaan EVA:n perustamiseen vuosikymmenen puolivälissä.

Yrityselämä ja akateeminen maailma

Puolustusrintama koottiin siis teollisuuden organisaatioista, joihin kuuluivat TKL, TT, EVA. Teollisuus liittoutui Kanslerisäätiön, Professoriliiton, Keskustan ja Kokoomuksen nuorisjärjestöjen, Yksityisoppikoulujen liiton, Suomen rehtorien, erilaisten opettajajärjestöjen, valtiosääntöuudistusta vastustavan Veli Merikosken ja L.A. Puntilan muodostaman

varjokomitean ja monien muiden ei-sosialististen liikkeiden kanssa. Niitä tuettiin taloudellisesti ja niille annettiin asiantuntija-apua.

Uudistetun TT:n johdossa oli elinkeinoelämän korkein johto jäsenenä: vuodesta 1972 alkaen vuorineuvos Stig Hästö (puheenjohtaja), toimitusjohtaja (ministeri) Sakari T. Lehto (varapuheenjohtaja), vuorineuvos Erik Tuomas-Kettunen, toimitusjohtaja Niilo Hakkarainen, toimitusjohtaja (vuorineuvos) Fredrik Castren, toimitusjohtaja (vuorineuvos Gustaf Serlachius, johtaja K.H. Pentti ja tohtori (professori) Osmo A. Wiio sekä kutsuttuna kansleri Klaus Waris. Vuonna 1975 mukaan tulivat myös Kari Kairamo ja Max Jakobson. Johtokunnan kokoonpano osoittaa, miten vakavasti yhteiskunnan ilmapiiri otettiin.

TT:n ohjeeksi määriteltiin, että toimenpiteiden on kuitenkin nojaututtava useisiin puolueisiin, jolloin ”esimerkiksi sosiaalidemokraattisen järjestöväen mukaan saaminen saattaa olla suurempi saavutus kuin kokoomuspuolueen kansanedustajien lukumäärän lisääminen”.

”EI EEC”

Markkinatalous, joka oli pikeminkin säädeltyä markkinataloutta, otti ensimmäisiä askeliaan. Nordek oli kaatunut Neuvostoliiton vastustukseen ja kansallisesti tärkeä EEC-vapaakauppasopimuksen oli UKK:n ja Neuvosto-

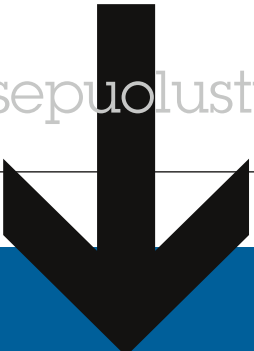
Teollisuuden itsepuolustus 1970-luvulla

liiton lukon takana. Kun kokoomuskin alkoi tuossa yhteiskunnallisessa tilanteessa puhua sosiaalisesta markkinataloudesta, jota terminä ei ymmärretty, se herätti vakavaa huolta näiden ihmisten mielissä.

Keskeiseksi tehtäväksi määriteltiin viestinnän vapauden turvaaminen Suomessa, minkä merkityksen Reporadio oli osoittanut. Yleisradiolain uudistaminen ja kaapelitelevisiolaki olivat tärkeitä tavoitteita. Teollisuuden rahoituksella perustettiin Helsingin Kaapelitelevisio, rahoitettiin MTV:n osakepääoman korottaminen, ja joitakin vuosia myöhemmin perustettiin paikallisradioita ympäri maan yhteistyössä maakuntalehtien kanssa.

Kansalaisten mielipiteiden ja asenteiden selvittämiseksi käynnistettiin Finnmonitor-tutkimus, jonka tuloksia luovutettiin valikoidusti puolueidenkin käyttöön. Demarin, Suomenmaan ja Uuden Suomen tukitilauksia työpaikoille rahoitettiin. Kaikkiin koteihin jaettavien lehtien, kuten Suomalaisen ja Tuotantouutisten sekä Pääkaupunki-lehden kautta pyrittiin välittämään oikeaa tietoa kansalaisille.

Tärkeä osa tätä puolustustaisittelua oli tiedustelu, jota Jarkko Vesikasnsa on kuvannut väitöskirjassaan. Sitä tehtiin kommunistien ja yleisdemokraattien toiminnasta ja sen tuloksia jaettiin niin suojelupoliisille, joka toimitti niitä edelleen luettavaksi presi-

Demarin, Suomenmaan ja Uuden Suomen tukitilauksia työpaikoille rahoitettiin. Kaikkiin koteihin jaettavien lehtien, kuten Suomalaisen ja Tuotantouutisten sekä Pääkaupunki-lehden kautta pyrittiin välittämään oikeaa tietoa kansalaisille.

denti Kekkosta myöten kuin Kalevi Sorsalle ja sosiaalidemokraateille, jotka kävivät eturintaman kamppailua SKP:n ja taistolaisten kanssa.

Sorsa ajattelee uudestaan

Tärkeänä perusteena tälle teollisuuden ryhmittymiselle puolustustaisteluun oli kulttuuriradikalismien ohella yhtä paljon Kalevi Sorsan ensimmäisen hallituksen ohjelma vuosille 1972 - 1975. Se poikkesi kaikista aikaisemmista olennaisesti sekä laajuutensa että yksityiskohtaisuutensa vuoksi. Ohjelman läpikäyvänä ajatuksena oli yhteiskunnallisen otteen tiukentaminen kaikilla yhteiskunnan lohkoilla ja aivan erityisesti talouspolitiikassa.

Ohjelmassa pyrittiin ulottamaan taloudellinen suunnittelu- ja järjestelmä kaikkialle maahan, ja se kattaisi myös aluepolitiikan ja väestösuunnitteet. Alueellisten suunnittelu-, ohjaus- ja kehittämisjärjestelmien tuloksena koostettaisiin valtakunnallinen väestö- ja elinkeinorakenteiden suunnitelma, jossa määriteltäisiin kasvukeskukset ja hyväksyttävät toimialat yritysten investointipäätösten kriteereiksi.

Sorsan uskoa kuvaa hänen puheensa puoluekokouksessa 1975. Hän sanoi, ettei ”elinkeinoelämää enää voida jättää sokeiden markkinavoimien johdatettavaksi, joihin myös yhteiskunnan ja osuustoiminnan omistamat yritykset

Jälkikäteen radikalismi, taistolaisten valtakätket, SDP:n sosialisointivaatimukset ja puheet sosialismin toteuttamisesta Suomessa voidaan todeta liioitelluiksi. Mutta sodan kokeneen teollisuusjohtajien polven aikalaisreaktiot ovat ymmärrettäviä.

ovat joutuneet sopeutumaan. Nyt ovat yhä useammat talousmiehet vaatimassa yhteiskunnan laaja-alaisempaa suunnittelua ja harkittua toimintaa, jotta niukat voimavarat voitaisiin ohjata parhaiten tuottamaan.”

Kun Kalevi Sorsan toinen hallitus aloitti vuonna 1977, oli sosiaalidemokraattien keskuudessa tapahtunut syvälinen ajattelun muutos. Asenteet ja näkemykset olivat muuttuneet perusteellisesti. Pääministeri Sorsa piti puheen, jossa hän tunnusti, ettei työllisyyttä pystytä turvaamaan, ellei teollisuuden ja muun yritystoiminnan investointeja ja elvytystä voida varmistaa. Jos siinä epäonnistutaan, ei työllisyyttä millään julkisilla toimilla voida korjata.

Mitä oli tapahtunut sosiaalidemokraattien oppositiokauden aikana?

Jo ennen Sorsan hallituksen muodostamista toukokuussa 1977 epävirallinen työryhmä oli useiden kuukausien ajan pohtinut valtionalouden tilaa, tarpeellisten toimenpiteiden luonnetta, ja etsinyt hallituksen serkä yritysten yhteisymmärrystä tarvittavista toimenpiteistä. Ryhmään kuului henkilöitä teollisuuden järjestöistä, valtiovarainministeriöstä ja Suomen Pankista, ja heillä oli vahva yhteys sekä SDP:hen että SKDL:ään.

Tämän valmistelun tulokset siunattiin ”historiallisessa” Korpilammen kokouksessa seuraava-

na syksynä. Korpilammen ajatusten toteuttamisesta oli tosiasiaa päätetty jo kesällä, kun hallitus päätti ennsimmäisestä elvytysohjelmastaan juhannuksen alla. Tuosta ohjelmasta voidaan sanoa talouspolitiikan toteuttamisen Suomessa alkaneen. Korpilammella esitetyt ”todistukset” kansakunnan yhteisestä tahdosta olivat täysin poikkeavat aiemmasta Sorsan hallituksen ajattelusta. Tämän muutoksen keskeiseksi ohjaajaksi on sanottu Paul Paavelaa, mikä varmasti osin pitää paikkansa.

Oliko itsepuolustus välttämätöntä, olivatko kuohuvan 60-luvun vuodet vaaran vuosia?

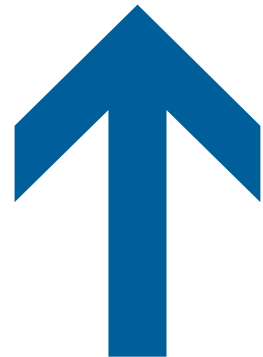
Jälkikäteen radikalismi, taistolaisten valtakätket, SDP:n sosialisointivaatimukset ja puheet sosialismin toteuttamisesta Suomessa voidaan todeta liioitelluiksi. Mutta sodan kokeneen teollisuusjohtajien polven aikalaisreaktiot ovat ymmärrettäviä.

Voidaan hyvinkin sanoa, että myös teollisuudelle tuo aika merkitsi yhteiskunnallista heräämistä. Teollisuus oli vielä 70-luvulla vahvasti kotimarkkinateollisuutta, jonka markkinoiden suojele tullein ja vientiteollisuuden kilpailukyvyyn turvaaminen devalvaatioin oli edunvalvonnan keskeinen talouspoliittinen tavoite. Teollisuuden johdossa 70-luku muodostui orastavan kansainvälistymisen, markkinoiden vähit-

täisen vapautumisen ja talouspoliittisen ajattelun kypsymisen vuosikymmeneksi.

Siihen kuului luontevana osana ymmärrys, että yritysten toimintaedellytysten turvaaminen perustuu poliittiseen päätöksentekoon ja kansalaismielipiteen hyväksymiseen. Yritykset eivät ole vain yhteiskunnan ”hyväntekijöitä” vaan myös julkisen sektorin tuottamien palvelusten hyödynnäjä. Hyvin pian teollisuuden järjestöissä alkoi keskustelu yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta ja tehtiin ensimmäinen ympäristöpoliittinen tavoiteohjelma.

Johannes Koroma

KLUBILAISET INDOKIINASSA

Me, seitsemän klubiveljestä, mutta vaimoineen ja ystävineen 21 hengen mainio ja ennen kaikkea sympaattinen kuuskymppisten jengi nousimme aprillipäivänä ilmaan Helsinki - Vantaalta kohti Saigonia (Ho Chi Minh City) Hongkongin kautta. Olimme lähdössä Mekong joen risteilylle seitsemäksi päiväksi, mutta koko matkan kesto olisi kaksi viikkoa.

■ ■ Saavuimme kummelluksitta perille (paitsi, että allekirjoittaneelta vietiin viskit ja konjakit Hongkongin transitin turvatarkastuksessa, koska Finnairin taxfree myyjä ei ollut sinetöinyt putelleja. Mutta se ei pahemmin haitannut kuten tässä tekstissä myöhemmin ilmenee. Tulimme aamupäivällä Sofitel Grand Plaza Saigon 5-tähtiseen hotelliin, mutta koska huoneita ei vielä oltu siivottu vapaiksi, niin jatkoimme bussillamme kaupungin kiertotajelulle.

Itse olin ollut Saigonissa kymmenen vuotta aikaisemmin ja saatoin vain todeta, että muutos kaupunkikuvassa oli huikea. Entiseen köyhään muurahaispesään nousi ja oli noussut jo kymmeniä lasiseinäisiä toinen toistaan

Klubilaiset Vietnamilaisessa kylässä ihailloitten piirittämänä. Kuvassa vasemmalta Matti Ahjopalo, Juha Eiro, Matti Lounasmeri, Jarmo Kammonen, Raimo Korhonen, Jaakko lehto ja Jussi Aspiala.

upeampia pilvenpiirtäjiä aivan Hongkongin ja Shanghain malliin. Keskustan kaduilla olivat sulassa sovussa länsimaiset tavaratalot ja tunnetut merkki-liikkeet paikallisten katukauppiaitten kanssa. Oli tiin siirrytty käytännölliseen kapitalistiseen kommunismiin aivan pohjoisnaapurin tavoin.

Kiertoajelun päätteeksi pesiydyimme maaimankuulun Rex-hotellin toisen kerroksen erittäin miellyttävään terassibaariin, joka silloin sotien aikaan oli ulkomaalaisten kirjeenvaihtajien ja lehtimiesten kohtaamispaikka. Senkin aikoinaan kokemani hieman nuhjuinen olemus oli muuttunut maailmanluokan tyylikkääksi miljööksi. Loppupäivä kuten seuraavakin oli jokaisen omaehtoista tutustumista kaupunkiin, jonka useimmat meistä kokivat miellyttäväksi.

Neljäntenä matkapäivänä siirryimme parin tunnin bussimatkan päässä uiskentelemaan alukseemme m/s La Margueriteen, joka oli saanut nimensä kuuluisan ranskalaisen kirjailijattaren, nuoruutensa Ranskan Indokiinassa viettäneen Marguerite Durasin mukaan.

Puoli vuotta aikaisemmin vesille laskettu alus osoittautui heti alusta lähtien toiveittemme ja odotuksiemme mukaiseksi. Ei kestänyt kauankaan kuin matkallaiset löysivät toisensa yläkannan uima-allas baarista. Laivalla kaikki paikalliset drinkit olivat ilmaisia, kuten olut, viini, gin, vodka, rommi ja viski. Ja kyllä

Risteilyaluksemme M/S La Marguerite . Viiden tähden aluksella viihtyvät kaikki erinomaisesti

ne hyvin useimmille kelpasivatkin, ja minäkin unohdin menetyt pulloni, vaikka vielä aionkin vaatia Finnairin taxfreestä rahojani takaisin heidän virheestään. Siitä on Hongkongista viralliset dokumentit plus todistajat.

Iltapäivällä irroittauduimme kajasta kohti Cai Beta, missä seuraavana aamuna tutustuttiin pinemmissä ryhmäaluksissa yhteen idän suurimmista kelluvista markkinapaikoista . Matkamme jatkui Xeo Quitiin historiallisille taistelulentille, Sadeciin Marguerite Durasin kotikaupunkiin ja Tan Chau'hin. Siellä paikallisen kalakasvattamon jälkeen risteilimme kanaaleilla nähden elämää yksinkertaisimmillaan varsinkin kylässä , jonka läpi kuljimme jalkaisin uteliaat pikkulapset ympärillämme (kuva). Virkistävän oluthetken jälkeen polkupyöräriksat ajeluttivat meitä (kuva), en muista minne , mutta vähemmän tärkeään paikkaan.

Viidentenä risteilypäivänä ylittimme rajan ja saavumme Kambodzan puolelle. Seuraavana päivänä olemme Phnom Penhissa, missä seikkailen itsekseni, koska en halunnut lähteä retkelle ”kuoleman kentille”. Sovin moottori-pyöräriksan kanssa kiertoajelun

1,5 tunniksi kymmenen taalan hintaan. Se oli hyvä diili, sillä tutustuin kaupunkiin sen joka puolelta. Iltapäivällä oli yhteisretki ulkopuolelta upeisiin, mutta sisältä tylsiin kuninkaan palatseihin ja museoihin.

Sitten seitsemäntenä päivänä jouduimme jättämään haikeat hyvät miellyttävälle aluksellemme, missä olimme viikon päivät niin mainosti viihtyneet ja jatkoimme matalan veden takia bussilla viiden tunnin matkan Siem Reapiin. Toisaalta saimme erittäin hyvän kuvan Kambodzan maaseudusta.

Majoituimme Le Meridien hotelliin, joka mainosti itseään paikkakunnan parhaaksi kaikkien luxushotellien joukossa. Monet meistä kyllä kokivat modernin rakennuksen hieman kolkoksi. Oli myös vaikea ymmärtää, että ainoa baari alkoi sulkeutumisooperaationsa keskiyöllä kesken erinomaisen pianistimme Pekka Soverin soitantoa, jonka musiisoinnista olimme saaneet nauttia useaan otteeseen jo laivalla. Vaan eihän kaikki voi olla täydellistä, niin hyvin kuin matkamme olikin sujunut.

Rankin päivä oli kuitenkin edessä. Tutustuminen Angkor Vatiin (kuva) ja Angkor Thomin

Arikkelin kirjoittaja kuumen päivän kevyellä kyydillä

lähes tuhat vuotta vanhoihin rautokaupunkeihin. Tämä silloinen Khmer - kuningaskunta perustettiin 800 - luvulla ja se kukoisti 1400 - luvulle asti.

Siellä me sitten saapastetiin ja kiipeiltiin kilometrikaupalla paahtavassa 41 asteen helteessä, ihmeteltiin menneen maailman arkkitehtuuria ja taidetta rakennusten seinillä, ja otettiin tietys-

ti japanilaiseen malliin sadoittain kuvia. Onkohan ollut koskaan maistunut paremmalta kuin paikallisten viehättävien neitokaisen kojuistaan myymä yhden dollarin jääkylmä Tiger tai Angkor kaiken tuon jälkeen? Mukana ollut exhuippukiekkoilija Tommi Salmelainen totesi jällekenpäin, että onpa kiitettävän kovakuntoista porukkaa.

Vietimme vielä päivän itseksemme tai useamman kesken Siem Reapin Pub Streetin vaiheilla. Toisilla kului päivä hyvin ostoksilla silkkiä etsiessä, toiset siemailivat juomia esim. gin tonicia malariaa vastaan, ja jotkut istuivat jalat kala-altaissa, missä sadat pikkukalat napsivat kultakin tarpeettoman ihokerrostuman pötilaan hekotellessa hysteerisesti.

Illalla sitten olimmekin jo lentokentällä kohti Bangkokia, jonka kentän mahdollista sulke-
mista mellakoiden takia olimme
jännittäneet päiväkausia, mutta
emme kyllä osanneet arvata , että
Helsinki - Vantaan kenttä menisi
kiinni seuraavana päivänä saapu-
misemme jälkeen Islannin tuli-
vuoren purkauksen aikaansaaman
tuhkapilven ansiosta. Mutta oltiin

kotona ja kaikki hyvin upean ja
kiinnostavan matkan jälkeen.

Positiivisinta matkalla ehkä
kuitenkin oli paikallisen väestön
iloisuus ja ystävällisyys molem-
missa maissa.

Matti Ahjopalo
Kuvat: Seppo Viljanen

*Angkor Vat. Mekong- risteilyn
pääkohde. Legendaarinen nähtä-
vyys Kambodzassa.*

Nord Stream kaasuputken

Nord Stream kaasuputkea lasketaan parhaillaan Itämeren pohjan sedimenteille. Suomi katsoi, että kaasuputken rakentaminen on meille pelkkä ympäristökysymys. Suomi ja Ruotsi luovuttivat lisäksi satamiaan hankkeen käyttöön. Alun loppuksi on vielä sanottava, että artikkeli ei perustu Valtioneuvoston eikä ympäristöviranomaisten asiakirjoihin tai niiden liitteisiin.

■ ■ Kaasuputken rahoittamiseen osallistuvat monet merkittävät yritykset. Venäläinen Gazprom omistaa Nord Stream AG -yhteenliittymästä 51 prosenttia. Sen yhteisökumppaneita ovat saksalaiset BASF SE/Wintershall Holding GmbH [20 %] ja E.ON Ruhrgas [20 %] sekä Nederlandse Gasunie, jolla on yhteenliittymässä yhdeksän prosentin osuus.

Hankkeen rahoitusta punnitessa on kuitenkin mietiskeltävä, mitä taloudessa voikaan tapahtua. Esimerkkeiksi voisi ottaa vaikka

sellaiset yritykset kuin Lehman Brothers, Goldman Sachs tai The Bank of Scotland taikka venäläisen Mihail Hodorkovskin Jukos. Puhumattakaan EU:in ja euroalueeseen kuuluvien Kreikan tasavallan, Portugalin tasavallan, Espanjan kuningaskunnan taikka Italian tasavallan finansseista.

Kaasuputken hinta on nimittäin noussut alkuperäisestä yli viidestä miljardista eurosta 7,4 miljardiin. Hinta nousee vielä eräiden arvioiden mukaan yli 10 miljardiin euroon. Hankkeen on

turvallisuusvaikutukset

teknisesti suunnitellut italialainen Saipem Energy Services S.p.A, joka myös asentaa putken, sekä italialainen PetrolValves, joka toimittaa putken venttiilit. Miinat raivaa brittiläinen BACTEC.

Eräs fyysinen uhka kohdistuu kaasuputkeen niistä 60 000 saksalaisista, suomalaista ja venäläisistä merimiinasta, jotka kyseiset maat laskivat Suomenlahdelle toisen maailmansodan aikana. Niistä noin 40 000 makaa edelleen meren pohjassa.

(<http://www.mil.fi/merivoimat/artikkelit/3563.dsp>)

Suomalaiset saivat tosin vuosina 1945-1950 raivattua Suomenlahdelta lähes 10 000 miinaa. Tässä toiminnassa kuoli 28 miestä ja haavoittui 35 miestä.

(<http://www.meripuolustus.fi/sinres/jasenyhdistyksset/helsingin-miinanraivaajakilta-ry>)

Mutta Suomenlahdella on siitä huolimatta jäljellä vielä aivan riittävästi merimiinanraatoja, joiden viriiliydestä tai seniiliydestä ei takeita ole.

Toisen fyysisen uhkan muodostavat Itämereen toisen maailmansodan jälkeen upotetut ampumatarvikkeet, taistelukaasut ja ydinjätteet.

Taistelukaasuja löytyy kaasuputken reitiltä muun muassa Ruotsin, Latvian, Liettuan, Puolan ja Saksan kohdalla. Gotlannin koillispuolisille syville vesille on lisäksi mitä suurimmalla todennäköisyydellä upotettu Libaun Kaarostan laivastotukikohdasta peräi-

sin olevaa venäläistä ydinjätettä.

Kolmannen uhan muodostaa Venäjän sotilaallisen toimeliaisuuden todennäköinen vilkastuminen muun muassa Suomenlahdella. Venäjän laivasto on näet ostamassa Ranskasta uutta aluskalustoa, joka soveltuu esimerkiksi Gazpromin ja Transneftin turvallisuusyksiköiden merikuljetuksiin sekä niiden tukialukseksi. Sotilaallisen toimeliaisuuden vilkastuminen nähtiin jo Leninigradin Sotilaspiirin syksyn 2009 sotaharjoituksissa.

Yhdysvalloissa, mutta myös Puolassa löydettyt niin kutsutut liuske[kivi]kaasuesiintymät ovat muovanneet kaasun spot-markkinoiden hintoja. Gazprom, jolla on perinteisesti kaasun pitkäaikaiset toimitus- ja hintasopimukset, laskee jo maaliskuussa kaasunsa hintaa 15 prosenttia. Venäjä pudotti myös Ukrainalle toimittamansa kaasun hintaa vastikään 30 prosentilla. Maitse Suomeen tulevan kaasuputken kapasiteettikin on vain puolittain käytössä.

Onkin mielenkiintoista nähdä, miten kannattavaksi Itämeren kaasuputki lopulta tulee. Nähtäväksi jää myös se, minkälaista kiukuttelua vajaan tuottoinen tai peräti hukkainvestointi aiheuttaa niille pienille valtioille, jotka eivät putkesta kaasua saa. Puhumattakaan siitä, että Ranska tuo jo nykyisin kaasua laivoilla Pohjois-Afrikasta ja että Puola on Saksan rajanaapuri. Ja ollaanhan EU:n alueelle vetämässä kaasua-

putkea myös suoraan Keski-Aasian kaasukentiltä ohi Venäjän maaperän.

Ja siunatuksi lopuksi. Gazprom kävi meidän hyvän lupamme perästä jo vuosina 1998-1999 tutkimassa Suomenlahden pohjan Suomen rannikon läheisyydessä. Toinen tutkimuskohde oli Uudenkaupungin ja Gävlen välinen merenpohja. Näiden alueiden koko merigeologia tutkittiin kaikuluotaimin, kaikuluotaimin ja metallinpaljastimin lähes 3 500 kilometrin matkalta. (Karvonen Kyösti, TS 24.06.1998, 14; Koponen Kalle, HS 24.06.1998; Raivio Jyri HS 09.07.1999, HS 23.11.1999).

Erkki Nordberg

Kuva: Elias Iirola

OIKAISU

Klubilehden numerossa 1/2010, sivulla 53 julkaistiin klubiveli Jukka Wuolijoen kaunis kuva lappilaisesta tunturimaisemasta.

Lehden taiton yhteydessä kuvaajan nimi oli kuitenkin valitettavasti pudonnut pois.

Toimitus pahoittelee asiaa

Tuijotin tulehen kauan

Kansallisoopperan päädramaturgi, fil.tri Juhani Koivisto esittelemässä kirjaansa ”Tuijotin tulehen kauan”

Toivo Kuula (1883-1918) oli suurten tunteiden ja raastavien ristiriitojen sävelrunoilija. Hänen lyhyen ja kiihkeän elämänsä on kirjoittanut taidokkaasti muistiin Kansallisoopperan päädramaturgi, filosofian tohtori Juhani Koivisto, joka kävi esittelemässä teoksen 12.4.2010 kirjaillassa.

■■ ”Tuijotin tulehen kauan” oli ehdolla Tieto-Finlandia palkinnon saajaksi vuonna 2008. Silloin Veikko Sonninen valitsi voittajaksi Marjo T. Nurmisen kirjan Tiedon tyttäret. Nyt Veikko Sonnisen oli mielenkiintoinen ja antoisa tehtävä toimia kirjaillan vetäjänä, kun Juhani Koivisto oli suunnitellut hienolla tavalla koko illan oman teoksensa hengen ja rytmin mukaisesti.

Tri Koivisto oli sovittanut oman esityksensä Toivo Kuulan kuuden yksinlaulun lomaan, jolloin illasta muodostui unohtumaton sanan ja musiikin näytelmä. Sellaisena se olisi voinut muodostaa rungon oopperalibretto! Lauuja esittivät sopraano Marion Melnik ja Klubin kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja, baritoni Henrik Lamberg. Heitä säesti Janne Hovi. Esitykset antoivat syvähenkisen kaikupohjan kirjaillalle.

Toivo Kuula eli elämänsä uskonnon, suomalaisuuden ja mustasukkaisuuden ristiaallokossa. Kotoaan hän oli saanut vankan kristillis-isänmaallisen kasvatuksen. Isä toimi sotilassairaalan väepelinä ja laestadiolaissaarnaaja. Hän toivoi pojastaan pappia. Poika tapaili Siionin virsien säveläjä jo alle kaksivuotiaana, vaikka ei ymmärtänyt sanoista mitään. Isän mielestä muusikot olivat hunsvotteja eikä maallista musiikkia olisi saanut kuunnella. Mutta musiikki vei pojan omille teilleen. Hänestä tuli säveltäjä, jonka lahjakkuus ja musiikkituotanto jäivät suuren maestron, Jean Sibeliuksen varjoon. Vain varhainen (34v), väkivaltainen kuolema sisällissodan traagisissa loppuvaiheissa esti hänen nousunsa siitä varjosta.

Juhani Koivisto keskittyi esityksessään Toivo Kuulan varhaisvuosiin, koska juuri niissä myrskyissä syntyivät hänen tunnetuimmat ja rakastetuimmat teoksensa.

Kirjaillankin dramaattiseksi kohokokhdaksi muodostui yksinlaulu ”Tuijotin tulehen kauan”. Sen Kuula oli säveltänyt yhdessä yössä keskellä aviollisen myrskyn kiihkeintä vaihetta. Sanat hän oli löytänyt Eino Leinolta.

”Siinä heijastuu rakastumisen ja uuden elämän odotus sekä valtava ero aikaisempaan. Siihen Kuula oli löytänyt kokonaan uuden, oman sävelkielensä. Se on kuin parin minuutin mittainen pienoissooppera. Ja vaikka se on alunperin kirjoitettu naisäänelle, se istuu sisältönsä ja sävelkuvansa puolesta ehkä jopa paremmin baritonille”, tohtori Koivisto innostuu.

Kirjaillassa sen esitti Henrik Lamberg, joka yhdessä Janne Hovin loistokkaan säestyksen kanssa teki laulusta ikimuistoisen.

Päiväkirjat ovat elämäkerran kirjoittajille korvaamattomia tiedon ja inspiraation lähteitä. ”Niihin kirjattiin sana sanalta kaikki, mitä toinen oli sanonut ja kaikki mitä oli tapahtunut.”

Juhani Koivisto kertoi, että Alma Silventoisen päiväkirjan välistä löytyy edelleen sen valkoisen ruusun lehti, jonka Toivo Kuula oli antanut (salaiselle) rakastetulleen vuonna 1907. Toivo Kuulan päiväkirjasta puolestaan löytyy merkintä Alma Silventoisen sisaren häistä (joita varten Kuula oli säveltänyt kuuluisan häämarssinsa), jonne säveltäjän (salaa kihlattu) morsian oli tullut tukka käherrettynä: ”Oli inhotta-

Illan esiintyjät: Oikealta baritoni Henrik Lamberg esittämässä illan teemalaulua. Istumassa sopraano Marion Melnik, Flyygelin ääressä Janne hovi.

vaa suudella puuteroitua naista”.

”Toivo Kuulan kotikasvatukseen ei koreilu kuulunut millään tavalla. Se oli maallista ja se oli pahasta. Se ei kuitenkaan koskenut hänen isäänsä, joka esiintyy kirjan valokuvissa huolellisesti kammattuna, parta ja viikset hyvässä järjestyksessä, Turkin sodan kunniamerkit rinnassaan.”

Päiväkirjoja ehkä merkittävämpi tietolähde kirjailijalle on ollut Toivo Kuulan ja Alma Silventoisen välinen kirjeenvaihto. Sieltä löytyy muun muassa kirje (16.6.1908), jossa Toivo Kuula kertoo runollisin sanakääntein keksimänsä tarinan metsätähdestä (itsestään) ja kielosta (rakastustaan).

”Minulta nousi hiukset pystyyn, kun havaitsin, että siinä kirjeessä Toivo Kuula kuvasi met-

sätähden kuoleman juuri sillä tavalla kuin hän itse oli saanut surmansa Viipurin seurahuoneen pihalla vappuna 1918”, Koivisto kertoo, mutta huomauttaa, ettei hänen lähdemateriaalistaan löytynyt aiemmassa Kuula-kirjallisuudessa paljon käytettyä tarinaa, jonka mukaan Toivo Kuula olisi ennustanut oman kuolemansa.

Toivo Kuula kirjoittaa: ”Vaan uni onkin ollut totta, metsätähti makaa maassa hento varsi murtuneena ja silmä kuoleman keltaisena, ei enää puhtaana ja toivovana, vaan sammuneena ja loan tahrimana.” Juuri sellaisena Alma Silventoinen löysi miehensä, jota oli ammuttu päähän. (Kuvaus on kuin jostakin rikosromaanista.)

”Tuijotin tulehen kauan” on elävästi kirjoitettu ja huolellisesti dokumentoitu elämäkerta. Se

kannattaa lukea. Se on mielenkiintoinen kuvaus viime vuosisadan alkupuolen yhteiskunnasta ja musiikkielämästä.

Mainitsen vielä pari yksityiskohtaa kirjaillasta.

Luettuaan Toivo Kuulan ja Alma Silventoisen kirjeenvaihdon ajalta, jolloin molemmat olivat Italiassa (Milanossa ja Bolognasassa) ja jolloin synkkä mustasukkaisuus riivasi säveltäjää, Juhani Koivisto sanoi tunteneensa halua puuttua nuorten elämään ja neuvoa ryöpytyksen kohteeksi joutunutta Almaa: ”Pakkaa laukkusi ja lähde Suomeen. Tuosta ei tule mitään.”

Esityksen päätyttyä klubiveljemme Kari Kuula tuli näyttämään hopeista savukerasiaa. Siitä kerrotaan kirjan sivulla 353 seuraavasti: ”Perjantaina 5.5.1911 oli lopulta aika jättää taakse pohjoinen kaupunki (Oulu). Läksiäiset olivat näyttävät, rautatieasemalla oli runsaasti saattajia ja mieskuoro lauloin Sua tervehdin. Maisteri Borgilta Toivo sai läksiäislahjaksi noin 100 markkaa maksavan paperossikotelon.” Siinä on edelleen selvästi näkyvissä omistuskirjoitus. Paperossikotelo on pysynyt suvun hallussa.

Weijo Pitkänen

Kuva: Elias Iirola

Akvarelleja Sanomatalossa**Minun Helsingini 2010**

"Akvarellimaalaus on lisääntynyt merkittävästi viime vuosina sekä Suomessa, että muissa maissa. Samalla tämän taiteenlajin arvostus on noussut huikkeasti. Akvarelleista ollaan kiinnostuneita, myyntiluvut ja hinnat ovat nousussa, menevät kaupaksi ja niistä halutaan maksaa. Akvarellitaiteen tulevaisuus näyttää hyvältä!" (Liisa Kuusisto: "Akvarellin Aika")

■ ■ Suomen Akvarellitaiteen yhdistys oli kutsunut klubilaisia tutustumaan "Minun Helsingini"-näyttelyyn, joka avattiin

13.4.2010 Sanomatalon sisäntuloaulassa. Näyttely järjestetään neljän vuoden välein Helsingissä.

Tällä kertaa jyrättäjäksi oli valittu levytuottajana ja sanoittajana paremmin tunnettu Veikko Olavi "Vexi" Salmi, joka esitteli näyttelyn. Kuulijoille ja katsojille kävi pian selväksi, että esittelijänä oli taiteen keräilijä, jonka "intohimona on taide". (Wikipedia kertoi, että tämän niminen, lähinnä kotimaisia nykytaiteilijoita käsittävä näyttely avattiin Hämeenlinnan

Jarmo Virmavirta: "Mannerheimintie 30"

taidemuseossa 17.9.2005).

Tähän näyttelyyn jyrättäjä oli valinnut runsaasta kahdestasadasta ehdotuksesta 159 työtä, jotka edustavat laajasti ja monipuolisesti nykyisiä akvarellisteja, ammattilaisia ja harrastelijoita sekä erilaisia tekniikkoja ja tyyliä.

Mieleeni painui Vexi Salmen huomautus, että tämän kansakunnan voima ja kyky itsenäisyyteen perustuu eri taideharrastusten alu-

eelliseen ja sisällölliseen monipuolisuuteen. (Hän kyllä puki tämän lauseen paljon runollisempaan muotoon!) Akvarellitaiteen harrastuksessa se näkyy hienolla tavalla.

”Minun Helsinki”-näyttelyyn osallistuu akvarellisteja eri puolilta maata eikä vain Helsingin seudulta. Juuri siinä piilee näyttelyn syvälinen kauneus!

Klubilaiset akvarellisteina

Suomen Akvarellitaiteen yhdistys (SAy) perustettiin Lallukan taitelijakodissa Helsingissä syksyllä 1998. Se käynnisti toimintansa seuraava syksynä, ja jäsenistö kasvoi nopeasti. Nykyisin jäseniä oli 640. ”Minun Helsinki”-näyttelyn lisäksi yhdistyksellä on useita muita tapahtumia, näyttelyjä, kursseja ja leirejä.

Helsingin Suomalaiseen Klubiin yhdistyksen perustaminen on liittynyt aivan erityisen kiinteästi kahden avainhenkilön kautta. Yhdistyksen perustajajäsenenä ja ensimmäisenä puheenjohtajana oli suurlähettiläs Antti Lassila, joka on itse akvarellisti ja impressionisti. Hänellä on ollut useita näyt-

telyitä Suomessa ja ulkomailla. Diplomaatturansa jälkeen hän on palannut vanhaan opinahoonsa, Helsingin Yliopiston piirustussa-

Antti Lassila: Akvarelli sarjasta "Kylpijöitä"

liin. Nykyisin Antti Lassila on yhdistyksen kunniapuheenjohtaja. Hän on Klubimme kulttuuritoimikunnassa kuvataidevastaava.

Professori Jarmo Virmavirta on nykyisin SAy:n puheenjohtaja. Klubissa hänet muistetaan Klubi-

lehden entisenä päätoimittajana ja kuvataiteen harrastajana. Hän, samoin kuin Antti Lassila, osallistuivat luonnollisesti Klubin omien kuvataiteilijoiden näyttelyihin, joita on järjestetty klubitiloissa kaksi kertaa. (Seuraavan kerran näyttely järjestetään huhtikuussa 2011 - mikä saateetaan asian harrastajille täten alustavasti tiedoksi!) Virmavirralla on ollut omia näyttelyitä mm. Tallinnassa, Naantalissa, Porissa ja Turussa.

”Minun Helsinki”-näyttelyssä molemmilta klubilaisilta on kaksi työtä: Antti Lassilalta teos sarjasta ”Kylpijöitä” ja Jarmo Virmavirralla ”Mannerheimintie 30”.

Helsingin Sanomat osoitti vieraanvaraisuutta Suomalaisen Klubin jäsenille ja seuralaisille tarjoamalla iltapalan, jonka aikana oli mahdollista

mietiskellä ja pureskella akvarellinäyttelyn antia ja tunnelmia. Isäntänä oli lehden päätoimittajan tehtävistä vähän aikaisemmin luopunut Janne Virkkunen. Hänelle parhaimmat kiitokset.

Weijo Pitkänen

POKKARI-ILTA JA KUVARETKI HUIPPUVUORILLE

Lähes kolmekymmentä klubiveljeä kokoontui jälleen huhnikuussa Digikamera- ja luontokuvauspiirin teemailtaan. Mukana oli myös ensikertalaisia, mikä on merkki valokuvausharrastuksen jatkuvasta laajentumisesta. Digi-iltojen tavoitteena on auttaa meitä saamaan enemmän irti digikamerasta. On sitten kyse vakavasta harrastuksesta, perhejuhlien dokumentoinnista tai meille kaikille tutusta lomakuvien ”räpsimisestä”.

■■ Tällä kertaa teemana oli pokkari – taskukamera. Klubiveli Atte Niittylä kertoi esimerkkikuvien avulla pokkarikameroiden

ominaisuuksista ja rajoituksista. Esille tulivat myös keskeiset erot järjestelmäkameran ja pokkarin välillä.

Kevyet ja kuvaustilanteissa huomaamattomat pokkarit soveltuvat hyvin matkakuvaukseen sekä perhejuhlien kuvaamiseen. Kuvaaminen ei ole pokkarin kanssa ”ohjelmanumero”, vaan keino ikuistaa muistoja, missä tahansa liikutkin. Suuri syvyysterävyys tekee maisemakuvista tarkkoja etualalta lähes horisonttiin. Taustojen häivyttäminen on jo vaikeampaa, koska se vaatii joko pitempää objektiivia tai suurta aukkoa eli lyhyttä syväterävyyt-

tä, mitä mahdollisuuksia järjestelmäkamera taas tarjoaa. Hämärit kuvausolosuhteet saattavat olla myös pokkarille ongelmallisia. Pienitehoinen, objektiivin vieressä oleva salama ei salli kovin paljon säätömahdollisuuksia. Pokkarin salamakuvat ovat joskus ”kovia” ja ”kylmiä”.

Pokkari on kuitenkin näppärä ja moniin tilanteisiin jopa tarkoituksenmukaisin kamera, joten sitä ei pidä alkuunkaan aliarvioida. Kaikissa pokkareissa on myös esiohjattuja kuvausohjelmia erikoistilanteita varten. Potretit, yökuvaaminen, makro-/lähikuvaus, urheilutilanteiden dokumentointi

jne. onnistuvat pokkareilla varsin luontevasti. Monissa pokkareissa on nykyisin myös mahdollisuus käsivalintaisiin säätöihin. Järjestelmäkameraan verrattuna pokkarit ovat merkittävästi edullisempia ja tarjoavat siksi helpon mahdollisuuden päästä mukaan valokuvaamisen kiintoisaan maailmaan.

Omat kuvat –sarja jatkui. Klubiveli Heikki Koskinen esitteli meille huikaisevia kuvia kahdelta Huippuvuorille suuntautuneelta kuvausmatkaltaan. Karu luonto, jäätiköt, eksoottinen lintumaailma sekä tietenkin jääkarhut toivat kuvakertomukselle alkuvaihetta, jota porukalla ihasteltiin. Klubimme pääorinologi Lasse J. Laine kertoi myös kuvissa esiintyneistä arktisista linnuista mielenkiintoisia taustatietoja.

Digikameralla tulee otettua moninkertainen määrä otoksia verrattuna siihen, mihin filmikameroiden aikana totuimme. Monella klubiveljellä onkin tuhansittain kuvia, jotka täyttävät passiivisena tietokoneiden muistitilaa. Toivottavasti tärkeimmistä kuvista on tullut otettua 1-2 varmuuskopiota. Koskaan ei tiedä, mitä läppäriille tai pöytäkoneelle tapahtuu, jolloin iso kasa muistojäätävää häviää saman tien.

Kuvien arkistointiin kannattaa paneutua heti, kun digikameran on hankkinut. Arkistointiohjelmaa on runsaasti tarjolla ilmaisohjel-

mista lähtien. Kaikki kuvankäsittelyohjelmat sisältävät myös arkistointiominaisuuden. Tarttukaan siis toimeen. Kuvat kannattaa käydä läpi mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on muistikortilta tietokoneelle siirretty. Huonot otokset on viisasta poistaa välittömästi. Huonoksi voi määrittellä vaikkapa kaikki epätarkat ”laukaukset”. Jo tämä vähentää arkistoon jäävien kuvien määrää olennaisesti.

Samaiset ohjelmat sisältävät myös kuvien katseluominaisuuksia. Digi-illassa saimme kolmen katseluohjelman ominaisuuksiin, mistä kiitos Heikki Koskiselle ja Hirvo Saloselle. Hirvolla oli dvd:lle poltettu esitys, jossa kännykkäkameran kuviin oli yhdistetty juonto sekä musiikki.

Digikuvat saa nykyisin helposti myös kuvakirjaksi. WSOY:n kuvakirjaksi.fi-yksiköltä olimme saaneet malliksi useita kuvakirjaesimerkkejä. Halvimmat, A6-koiset, kierreselkäiset maksavat runsaat 10 euroa, kun isommista A3-kokoisista, kovakantisista saa maksaa satasen verran. Haarukkaa siis riittää.

Kuvakirja on hyvä muisto ja oiva lahja. Yksiin kansiin voi koota lomamatkan parhaat muistot tai vaikkapa iloisen perhejuhlan tunnelmat. Kuvakirjan taitto-ohjelman voi yleensä ladata ilmaiseksi verkosta. Itse taittaminen ja kuvien siirto kirjan sivuille on hyvin yksinkertainen tehtävä. Valmiiksi taitettu kirja lähetetään kuvineen

sähköisesti tuotantoyhtiölle, josta sen saa valmiina tuotteena takaisin usein alle viikossa. Kuvakirja on kerta kaikkiaan loistava tapa hyödyntää digikuvia.

Toukokuussa (22.-23.5.) järjestimme jälleen jo traditioksi muodostuneen arktika- ja kuvausretken Haminan Rakinkotkaan. Retki on takana, kun tämä lehti ilmestyy, mutta jo tätä kirjoitessani voin todeta, että mukaan näyttää tulevan ennätysmäärä klubiveljiä. Viikonlopun aikana seurassimme arktisten lintujen massamuuttoa ja opiskelimme luonnon kuvaamista. Oppaina ja kouluttajina toimivat klubiveljet Pertti Salolainen, Lasse J. Laine sekä Atte Niittylä. Lisäksi mukana oli Kamera-lehden toimittaja, valokuvauksen kouluttaja Asko Vivolin, joka piti meille kamera-klinikkaa.

Syksyn ensimmäinen Digikamera- ja luontokuvausilta järjestetään keskiviikkona 29.9.2010. Kamera-lehden päätoimittaja ja tietokirjailija Pekka Punkari pitää meille noin kahden tunnin mittaisen Digijärkkärikoulun. Koulutusjakson pohjana on tulevana syksynä samalla nimellä julkaistava oppikirja. Päivämäärä kannattaa laittaa kalenteriin jo nyt. Kurssi alkaa muuten jo kello 18.30.

Kalevi Suortti

Kuva: Heikki Koskinen

Ruuan ja viinin onnistunut liitto

Gastronominen viini-ilta keräsi 15.4. lähes salintäyden eli noin seitsemänkymmentä klubilaista seuralaisineen. Miinuspuolelle merkittiin kymmenkunnan paikan viime hetken peruutukset, jotka eivät olleet menneet perille keittiöön. Illan teemana oli "Kuohuviiniä, valkoviiniä, kalaa ja äyriäisiä"- Ei siis lähtökohtaisesti mitenkään huono kombinaatio.

■ ■ Viini on hyvä ja iloinen asia milloin tahansa ja sellaisenaankin, mutta ehdottomasti parhaimmillaan on sekä viini että ruoka oikeana yhdistelmänä totesi illan isäntä Jorma Hämäläinen toivottaessaan klubiveljet avecceineen tervetulleiksi. Juha "pastori" Rantala NorexSpirits Oy:stä johdatteli asiantuntemuksella illan teemaan. Tässä vain muutamia Rantalan neuvoista:

-Ruuan valmistustapa, kastike tai lisäkkeet vaikuttavat viinin valintaan

-Viinille haastavimmat valmistustavat ovat savustaminen, hiillostus ja parilointi

-Hieno raaka-aine – hieno viini
-Tarjolle ensin herkäät, sitten täyteläisimmät viinit

-Aterian intensiteetin tulisi olla nouseva

-Lisää "pastorin" jakamaa tietoutta löytyy nettisivuilta www.norex.fi.

Klubin ehtoisa emäntä Mia esitteli illan menun, joka oli seuraava:

Pieni katkaraputervehdys valmiina pöydissä

..

Savusimpukka-gorgonzola-keitto & patonkia

..

Tryffeliöljyssä paistettua siikaa & kampasimpukkarisottoa

..

Tuoremarjahyytelö & mascarpone mousse

..

Kahvi/tee

Tervetuliaisjuomana kuin myös savusimpukka-gorgonzola-keiton kanssa tarjottiin Wolfberger Crémant d'Alsace Brut-kuohuviiniä. Wolfberger on Elsassin alueen suurin viinintuottaja. Se on osuuskunta, johon kuuluu noin 750 viljelijää ja viinitarhaa. Wolfberger tuottaa kaikkia viinityyppejä, mutta on lähinnä tunnettu Crémanteista, jotka ovat sampaanjaminetelmällä valmistettuja kuohuviinejä. Maistelemamme kuohuviinin valmistuksessa käytetty rypäle on Pinot Blanc ja viiniä luonnehditaan kuivaksi,

hedelmäiseksi ja raikkaan hapokkaaksi. Keittoa pidettiin yleisesti kermanen maukkaana ja kuohuviini todettiin raikkaan makunsa puolesta hyvin sopivaksi suhteellisen voimakkaan makuisen keittoon.

Pääruokana nautittiin tryffeliöljyssä paistettua siikaa ja kampasimpukkarisottoa sekä niiden kanssa kahta erityyppistä valkoviiniä: Ranskalainen Chablis La Jouchere, ja chileiläinen Cousinoma Macul Riesling Reserva 2007. Ensinmainittua, Chardonay-rypäleestä valmistettua viiniä, luonnehditaan kermaiseksi, kauniin vaaleanvihertaiseksi, tuoksultaan raikkaaksi ja omenaiseksi ja maultaan kuivaksi, raikkaaksi, hienostuneeksi ja eloisaksi. Jälkimmäisessä on rypäleenä Riesling ja sitä luonnehditaan väriltään vaalean kullankeltaiseksi, tuoksultaan monipuoliseksi: siinä voi aistia raikasta greippiä ja sitrusta, sekä mineraalisuutta ja öljyisyyttä. Maku on kuiva, mutta myös hyvin hedelmäinen. Jälkimaku on pitkä ja tyylikkään mineraalinen.

Pääruoka sai varsin yleisesti kiitosta, etenkin siian kypsyyssaste todettiin näin suurelle joukolle tehtynä erinomaiseksi (ei siis liian kuivaksi paistettua). Jossakin pöydässä pidettiin risoton riisiä hieman raakana; sinänsä risotto oli varsin maukasta.

Viineistä esiintyi selvästi erilaisia mielipiteitä. Yleisesti ottaen Chablistä pidettiin erinomaisena,

mutta varsinkin eräässä pöydässä sitä pidettiin vähän pliisuna. Rieslingillä oli oma vankka kannattajajoukkonsa. Mielenkiintoisimpia määritteitä siitä oli ”tuoksuu kuin vanhan huoltoaseman piha sadesäällä”; mielipiteen esittäjä kuitenkin ilmoittautui tämän Rieslingin kannattajaksi. Makua pidettiin yleisestikin raikkaana. Äänestyksessä Chablis voitti aika selvästi. Tämähän vain osoittaa vanhan totuuden eli että hyvä viini on se, joka kullekin maistuu.

Jälkiruuan kanssa tarjottiin Itävallan ehkä kuuluisimman viinintuottajan vaalean kullankeltainen

Willi Opitz Cuvée Beereauslese 2007. Viinin tuoksussa voi aistia hunajaa, aprikoosia ja mangoa.

Viini on makea, muttei raskas ja sen eksoottista hedelmäisyyttä keventää hyvä hapokkuus. Kaikki tuntuivat pitävän tästä viinistä, koska yhtään moitetta ei kuultu.

Illan aikana muutama otteeseen osanottajia viihdytti pehmeällä swing-musiikilla klubi-veli Krister Sigismundin johtama HappyGoLuckySwingBand. Tunnelma oli pitkin iltaa erinomainen ja väki tuntui poistuvan hyvät maut suussa ja hyvillä mielin.

Jorma Hämäläinen

POINTCOOL - SERVICE OY

**Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy

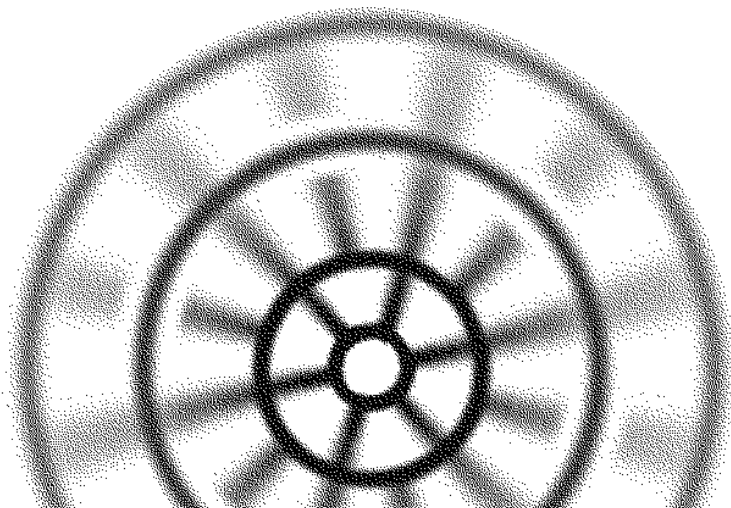
Konetie 1

04300 Tuusula

Puh. 09-8387 420

Fax 09-8387 4220

e-mail. pointcool@pointcool.fi

EI BASKIMPAA

Klubin gastronominen kerho teki ruokaretken Baskimaan San Sebastianiin huhtikuun puolivälissä. Retkeläiset tutustuivat perin pohjin paikallisiin herkkuihin 16:lla yhteisellä aterialla.

■ ■ Täällä Biskanjanlahden Espanjan puoleisessa sopukassa selvisi nopeasti, että erilaiset äyriäiset ja kalat ovat tyypillistä ruokaa ankanmaksan, munakkaiden ja pintxojen ohella. Ankeriaan poikasia voi suositella, samoin erilaista mustekalaa, kalojen poskilihoja ja kieliä sekä sardiineja.

Sisämaan tarjonta on enemmän lihapainotteista, se on kasti- ja muhennosaluetta.

Retkeläisistä Olli Tuores myönsi ensimmäisenä, että hänellä on ollut turskasta aivan väärät

Kolmen tähden Martin Berasategui tervehtimässä klubilaisia.

käsitykset. Tämähän on hyvää, konsistenssi mainio.

Miedosti maustetut annokset tuovat kalan maut hienosti esiin. Toki valkosipuleissa ei säästelyä.

Ruoka voi olla tosi yksinkertaista. Niinpä pil pilissä suolattu ja kuivattu kapaturska liotetaan vuorokauden vedessä ja keitetään sitten hitaasti kuumentamalla. Herkullista. Myös piikkikampela on hohdokas materiaali baskien käsissä. Meribassi on yleinen ruoka sekini.

Baskiystävämme ”Beltza” Perez, totesi, että Biskajanlahden viileys tekee hyvää kalan lihalle. Välimerenpuolen veltot kalat ovat muisto vain.

Perez oli yksi kolmesta isännästämme, kun pääsimme tutustumaan ruuan tekoon paikallisessa Union Artesanassa, joka on kaupungin johtava miesten ruokakerho. Sillä on ikää 140 vuotta. Jäseniä on 215. Jäsenyys pyrkii siirtymään vain isiltä pojille. Baskimaalla tällaisia kerhoja on kolmisen sataa.

Ns. uusi baskikeittiö sai alkunsa 1970-luvulla, kun muutama nuori keittiöestari lähti Lyoniin Paul Bocusen oppiin. He toivat ne kotiin paikallisiin raaka-aineisiin sovellettuna.

Ensin torille, sitten syömään

Pelza Perez heittää kaverinsa Inaki Albisturen kanssa välillä catering-keikkoja juhliissa, mutta on varsinaisesti San Sebastianin kulttuuripäällikkö. Keittiössä Felix Jorda puolestaan näytti, miten heidän kerhotilojensa laajas- sa keittiössä kokataan hiljaisella tulella ja kärsivällisesti meren antimia.

Kahdeksan suomalaista tutustui heidän kanssaan ensin monipuoliseen kalatoriin, herkkukauppoihin ja vihannestoriin. Ja sitten ruuanlaittoon. Taskurapua, turskatortillaa, katkarapumunakasta, pitkäkaulasimpukkaa, kummeliturskaa simpukoiden kera. Ja tietysti Txakolin- rypäleestä tehtyä viiniä.

Kutsuimme uudet ystävät Suomeen. Lupasimme näyttää heille miten klubilla tehdään läs-

kisoosia. Txakolin ei sen kanssa sovi, mutta votka kuitenkin.

Napa paukkui vieraanvaraisuudesta niin, että porukka tuskin enää jaksoi nauttia kolmen ruokalajin illallisen vanhassa kaupungissa.

Seppo sai apua taivaalta

Niitä aterioita pääsi kertymään suunniteltua enemmän. Alunperin reissun piti kestää kolme päivää, mitä klubiveli Seppo Holopainen kritisoi ankarasti. Ei siinä ajassa pääse perehtymään kuin muutama paikkaan. Sepon onneksi Islannin tulivuorenpurkaus tuli hätiin. Veljet odottivat paluumatkaa viisi vuorokautta. Sinä aikana maistelimme yhdessä joka päivä lounaat ja illalliset. Eikä kyllästyttänyt. Joukkoon mahtui kolme Michelin- tähden ravintolaakin.

Valokuvaajamme Kari Muukkonen herätti jakamattoman kunnioituksen klubiveljien kesken. Kaikki maistui ja eräät annokset kahteen kertaan. Tuo mies on suuri ruuan ystävä..

Kun porukka mietti kolmen tähden Martin Berasateguin huippuravintalossa syytä siihen, miksi ravintolavalintamme ovat onnistuneet, niin syyn saa panna veli Lasse Ruuskasen piikkiin. Hän kävi kuukautta aikaisemmin katsastamassa tilanteen. Ei kai ruokaretkelle umpimähkään lähdetä. Ei tarvinnut mennä Arzakin sinänsä hienoon kolmen tähden paikkaan, jonne turistit yleensä osuvat.

Martin Berasteguissa tutustuimme omistajan johdolla ensin keittiöön ja nautimme 12 ruokalajin aterian sekä jälkiruuat päälle. Ei baskimpaa. Erityisesti veljiä miellytti annos, jossa oli muutama pala kypsää, mehukasta ja rasvaista siansaparoa. Tästä ei häntä enää parane, myhäili Nikkilän Kalevikin.

Jari ihastui viulunsoittajaan

Pintxoja eli paikallisia baaritiseikeillä tarjottavia tapaksia löytyi kymmenen metrin välein vanhassa kaupungissa. Objektiivisen arvion mukaan niitä opposi urholliseen joukkioon lukematon määrä. Suosittelemme muillekin, samoin kuin Bilbaon ja Biarritzin ravintoloita, joissa molemmissa nautimme hulppeat lounaat.

Koska klubi on kulttuuriklubi, vierailimme myös Guggenheimin museossa Bilbaossa. Mieleen jäi Jari Karpakan ihastus Marc Chagallin teokseen ”Viulunsoittaja”. Muuten voi kyllä vain ihmetellä, miten noin laiha mies pystyy syömään niin paljon lihomatta.

Tästä näytti syntyvän aika kehuva reportaasi. Jos haluatte kuunnella ruuasta kriittisemmän arvion, kääntykää Seppo Holopaisen puoleen klubin olohuoneessa. Eikä kaikki mennyt aivan sataprosenttisesti nappiin muillakaan. Antti Parkkinen ilmoitti kahden kokeilun jälkeen, että hän ei enää koskaan tilaa hummeria San Sebastianissa. Ne eivät osaa tehdä sitä.

Teksti: Pekka Ritvos

Kuvat: Kari Muukkonen

VAPPULOUNAS

- Viideskymmenes vappu Klubilla oli jälleen menestys!

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Kesäterveiset Klubiravintolasta

Klubin ravintola siirtyy kesätauolle veneretkipäivänä ja avaamme jälleen uutispuuron merkeissä 9.8. Loppukesän ja syksyn tilavarausasioissa olemme tavoitettavissa vielä perjantaihin 4.6. saakka, sen jälkeen saatte tavoitettua meidät varmimmin sähköpostilla sekä kotisivujemme kautta lähettämällä viestiä kohdasta ”tilavaraukset”.

Kohti syksyä ja rapukautta.

Nyt kesällä on hyvää aikaa suunnitella syksyn rapujuhlat ja herkuhetket sekä perheen ja yritysten tilaisuudet – unohtamatta muita tärkeitä klubiveljien tapaamisia!

Syyskauden aloitamme ensin vedestä saatavilla herkuilla; ravuilla ja nahkaisilla. Tämän jälkeen siirrymme metsän antimisiin; riistaan, sieniin sekä marjoihin.

Syksyn kääntyessä kohti talvea, pikkujoulujen aikaan tarjoilemme jälleen blinit ja muut jouluherkut perinteiseen tapaan. Talven tuloon on onneksi vielä aikaa, joten nyt on aika nauttia grillaamisesta, uusista kotimaisista perunoista ja vihreästä parsasta sekä pian makoisista mansikoista – kesän tuoksua ja lämpimiä kesäiltoja unohtamatta.

Kiitos kaikille asiakkaillemme ja klubiveljille ensimmäisestä yhteisestä toimintavuodestamme.

Aurinkoisin terveisin

Miia Makkonen & Petri Karhu
sekä henkilökunta

KLUBIN NYKYISET KUNNIAJÄSENET

■ ■ Klubi on vuosikymmenten mittaan kutsunut ansioituneita jäseniään kunniajäsenikseen.

SAARENHEIMO,
EERO JOHANNES
s. 21.6.1919.

Professori. Johtokunnan jäsen
1969-1975, kunniajäsen 1982.

HENTTONEN, ANTTI
s. 3.3.1922.

Opetusneuvos. Johtokunnan jäsen
1990-1995, kunniajäsen 1996.

ALAVIUHKOLA,
RISTO ANTERO
s. 1.9.1935.

Varatuomari. Johtokunnan jäsen
1985-1990 ja 1992-1997,
kunniajäsen 1998.

SAARELA, MAUNO JOHAN
s. 26.1.1935.

Toimitusjohtaja. Johtokunnan jäsen
1986-1991 ja 1993-1998,
kunniajäsen 1998.

HÖYSTI, MATTI
s. 21.1.1943.

Järjestöneuvos. Johtokunnan jäsen
1980-1990, kunniajäsen 2001.

KOLVE, PERTTI
s. 13.10.1944.

Oikeustieteen kandidaatti. Johtokunnan
jäsen 1985-1990, sihteeri 1971-
1984,
kunniajäsen 2001.

ENÄJÄRVI, MARTTI
s. 14.8.1942.

Pääjohtaja. Puheenjohtaja 1996-
2001,
kunniapuheenjohtaja 2007-
kunniajäsen 2002.

HENN, KARL-HEINZ
s. 22.6.1926.

Osastopäällikkö. Johtokunnan jäsen
1980-1985,
kunniajäsen 2002.

PAPINNIEMI, EINO
s. 8.5.1927

Toimitusjohtaja. Johtokunnan jäsen
1991-1996,
kunniajäsen 2004.

RITVOS, PEKKA
s.18.3.1946

Päätoimittaja. Johtokunnan jäsen
1996-1998,
puheenjohtaja 2002-2004, kun-
niajäsen 2005.

LIUSVAARA, JOUKO
s. 14.11.1936

Eversti. Toiminnanjohtaja 1991-
2006, kunniajäsen 2007.

PITKÄNEN, WEIJO
s. 4.3.1938

Valtiotieteen tohtori. Johtokunnan
jäsen 2002-2007, varapuheenjohtaja
2007, kunniajäsen 2008.

VILJANEN, MATTI
s. 18.7.1949

Insinöörineuvos, Akavan puheen-
johtaja. Johtokunnan jäsen 2001-
2006,
varapuheenjohtaja 2003-2006,
hoitanut varapuheenjohtajana
puheenjohtajan tehtäviä loppu-
vuoden 2005, kunniajäsen 2008.

PACKALÉN, MATTI
s. 1.4.1947.

Diplomi-insinööri, ekonomi.
Puheenjohtaja 2006-2008,
Kunniajäsen 2010.

VIRKKUNEN, PERTTI
s. 7.8.1946

Varanotaari. Johtokunnan jäsen
2004-2009, varapuheenjohtaja
2009,
kunniajäsen 2010.

LARMOLA, YRJÖ
s. 5.5.1940

Filosofian tohtori. Johtokunnan
jäsen 1996-2001, varapuheen-
johtaja 1999 - 2002, kunniajäsen
2010.

KUTSU KLUBIN GOLFMESTARUUSKILPAILUUN

Juhlakilpailu

40. POHJOLAN MALJA

Aika: keskiviikko 18.8.2010 alkaen kello 8.30.
Pelipaikat Tali ja Master Golf'in Master- kenttä

Osallistumisoikeus:

Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenillä, joiden hcp on max. 36.

Ilmoittautuminen 10.8 2010 mennessä

netissä www.klubi.fi/golf tai Klubimestarille puh. 09-5868830

Ilmoittautumisessa on oltava pelaajan nimi, kotiseura ja tarkka hcp,

Kilpailumaksu 50.- € tilille: Helsingin Suomalainen Klubi /Ilmoittautumiset
147030-254808 **10.8** tai Klubimestarille **12.8.** mennessä.

-Kilpailumaksutositteessa on oltava **pelaajan nimi tai jäsennumero**

-Kilpailumaksun palautus vain lääkärintodistusta vastaan.

-Kilpailumaksu sisältää greenfeen sekä aamukahvin

Kilpailumuoto: 18 r tasoituksellinen pistebogey (keltainen tii).

Klubin golfmestari on pelaaja, jolla on paras scratch-tulos

A-sarja: Hcp 0.0 - ~16 Pelipaikka Tali (max. 75 pelaajaa)

B-sarja: Hcp ~16 -36 Pelipaikka MasterGolf (max. 75 pelaajaa)

65 vuotta täyttäneet voivat ilmoittautua myös Veteraanisarjaan,
joka pelataan A- ja B-sarjojen yhteydessä Karhunkynsi-kiertopalkinnosta.

Lähtöluettelo on 17.8 -10 Klubimestarilla ja myös:

-Tali: CaddieMaster 09-22523710 tai www.golfpiste.com>kentät>HGK

-Master Golf: CaddieMaster 09-8492300 tai www.mastergolf.fi

Palkintojen jako Klubilla n. kello 20

Noutopöytä katettuna kello 18-20. Hinta 30.-

Huom! Tavarapalkinnot jaetaan läsnä olevien kesken

Golfkilpailutoimikunta

mange_{SUB}

NICO'S GOLF

Titleist®

MAXX IUM

bosweel
since 1927

PINSTRIPES™ PINSTRIPES™ PINSTRIPES™ PINSTRIPES™

PINSTRIPES™

Finland's Best Known Suit, Shirt & Tie Maker

Erikoistarjous Suomalaisen Klubin jäsenille

3 mittatilauspaitaa vain 360 euroa.

Jokaiseen paitaan voit valita eri materiaalin ja yksityiskohdat.

Annankatu 34, 00100 HELSINKI / Puh. 09-694 7478

www.pinstripes.fi - info@pinstripes.fi